Øerne af Rove m. v.

Ved Lagtingets Aabning fremlagdes her saa forrige Samling udvalgte Lag angaaende Forholdene imellem Indfødte til Færøerne af Rove m. v. (Se Lagtingsforhandlingerne for 1891. Side 238 - 239)

Det Lagmanden foreløbige Behandling, hvad Lagtingets Skrivelse af 1 August, vedrører efter Forslag af Lehmkuhl at henvises hvad til Udvalget for forskjellige gaaende Lagar, samt afgav følgende, hvad 30 August fremlagde

Betænkning.

Til undertegnede Udvalg er henvist hvad fra forrige Samling udvalgte Lag, om Forholdene imellem Indfødte til Færøerne af Rove og andre udenlandske Rovdyr. Man skal i hvad Anledning tillade sig at afgive følgende Betænkning og Forslag.

I Aaret 1887 blev der indført fra Island til Thorshavn nogle Rove, der imidlertid hidtil ikke formerede. Da man ved en Feiltagelse troede i den Formening, at disse Dyr vare skadelige for de saakaldte tamme Lejrgylte, at de vilde formere sig og gjøre stor Skade, blev et Forslag, ogsaa til at hindre saadanne Dyrs Indførsel affattet og imødekommet, ved at optage alle Slags Pattedyr, dog vistnok ej Dyr, af

fjaarig indfangede. De de kendte kort, efter blive forte
ud af Landet, blev der intet videre forlangt ved Sagen.

I forrige Aarhundrede fremkom den Fjaarig
af d. Mellem, men blev, som ovenfor nævnt, udbudt hvert
5 Aar.

Efter disse Bemærkninger skal man tillade
sig nærmere om selve Sagen.

Paa Grund af sin isolerede Beliggenhed
have Færøerne hidtil været forskaanede for ville Rotter. Af
andre skadelige Dyr have man kun kjendt Faa Arter, forinden
nogle Vinger og Insekter, kun Rotten og Mus, og disse to
sidstnævnte Dyr findes langtfra overalt

Det Rottyr, som vi nu maatte udbede for
at faa indført, er Polarrotten, og kunne vilde sidstnævnte, naar
den først var kommet, blive en af
de værre Fjender. Kunstig forplantede sig
den i forfærdelig utrolig Grad. Den vilde vistnok
helt umuliggjøre vort nuværende Fjedrevæg. Paa Island
skal den gjøre stor Skade paa Kaarene, men den paa Grund
heri disse gaar ikke hele Aaret og tillige sandsynlig den
største Del af Vinteren og nu kjendes ret meget vrage,
ni Rotten faar rigtig Bytte, ved navnlig imellem de
nysfødte kunne, men ogsaa imellem de voksne vrage. Dette
sidste lod, siger man endnu ej, hvilket Paa Rennin
forfærdelige iblandt Kaarbeestningerne og, at selv Kragen
angribe og drebe kunne, samt efter Sigende undertiden
ogsaa voksne Faar. Rotten vilde selvfølgelig indvirke ødelæg-
gende Fuglelag og længer baade af Land- og Søfugle

Tilførsel af dette Redskab vil blive belydelig. Imidlertid kan man indrette, at Baaren for, at Rom eller andre skadelige Ting skulle blive indført og skjøtte Lov, ikke er stor, idet den kun kan foregaa med Skib. Imidlertid vinde Erfaringen, at man ej har stræk nødt for at faa Rom forplantede til Grønland. Udvalgte skal mellem ingen Tilfælde, men er komme til dets Kundskab.

For flere Aar tilbage sandtes der om Bord i et Handelsskib, som kom fra Island til Godthaab paa Grønland, nogle Polarrotter. Skibet blev fortøjet ved en Landingsbro, og Rotterne fik Lejlighed til at spadsere i Land. Her gik de til Skjul i et Pakhus, men da man skulde have dem ombord igjen, blev de ikke gjorte saadan indfangede. — For 15-20 Aar siden grundstøtte et Dansk Orlogsskib paa Vaagø ved Thorshavn. Skibet laa i flere Dage ganske tæt ved Land, og nogle Polarrotter, der gik løse om paa Øerne, havde herved Lejlighed til at flygte. Dette skete imidlertid ikke. — I 1887 indførte islandske Kjøbmænd ved den dansk-norske Fabrik i Thorshavn nogle Polarrotter, som de holdt indesperrede ved Fabrikken. Da det offentlige Opmærksomhed blev henledt paa dette Forhold, blev Rotterne efter nogen Tids Forløb ført ud af Landet.

Man kan altsaa paaregne to Tilfælde, hvor Faren for Polarrottens Indførsel og Formering kan være mere tiltrængende. Meget er der anført, som man ikke er blevet opmærksom paa.

Rentrum angaaende hvo Skadelighed og Vidtgaaenhed for-
hver Indførsel her til Landet, kan ogsaa til en vis Grad
anvendes paa visse andre Varer og skadelige Dyr. Til Eksem-
pel kunde man for eens Vedkommende skulle indføre og
derefter holde i Overensstemmelse med eller anden Art af Mark-
mus ordne skadelig Fald, om disse kom i Frihed.

Til Oplysning angaaende den gældende
Lovgivning med Hensyn hertil bemærkes: Almindelig bor-
gerlig Straffelov indeholder flere specielle Bestemmelser an-
gaaende Forbrydelser, der medføre Almenfare, men der
findes hverken i denne Lov eller i andre Love, hvor
nogen Bestemmelse, der forbyder Indførsel af skadelige
Dyr. At Straffelovens § 296 fastsætter Straf for forsætlig
Ødelæggelse af fremmed Ejendom, og at den, der afsætter mod
med Skade ved at holde vilde Dyr, er pligtig at erstatte
Skaden jfr. A.L. 6-10-4, er ikke fyldestgørende.

I Betragtning af, at Indførsel af
skadelige Dyr i det øvrige Kongerige ikke er forbudt, kunde
det synes ønskeligt at foreslaa saadant Forbud for Dan-
mark. - Imidlertid er Forholdene i denne Henseende vistnok
forskellige paa disse to Steder. - Vi have mindre og vanske-
ligere Forbindelser med Omverdenen, og Forbindelsen kan kun-
ne at Sverige. Derfor have vi kun faa ikke Pattedyr og
ere i Stand til at forhindre, at nye indføres. Det
øvrige Kongerige Vedkommende er Jylland forbundet med
Europas Fastland og kunde en Samferdselen saa lettelig og
let, eventuelle Forbud vanskelig kunne overholdes. - Et Forhold,
der visselig gør det mest gældende er, at der rede i Danmark

dyr, som anskaffes kunne kaldes her. Falder Valg er man
nødsaget indrette for, at ingen nyt skadelig dyr skal avle:
Mand til at ødelægge eg og medføre ejendig skade. I kunne
sidste Aarsmøde er man, som foran omtalt, gaaet an.
derledes skridt paa Øerne.

Motiverne Udvalget ikke kan se rettere end, at
der er Grund til at sikre sig imod, at skadelige dyr indfø-
res her paa Øerne, har man ogsaa i Tirsdags set, hvor-
ikke der ønskedes en ny Lov for at tilvejebringe denne
Sikkerhed. Man har navnlig henvist sig Muligheden af, at
Justitsministeriet kunde indskærpe at Indførselsforbud.. Det er
ubetinget heldigt, om man kan undgaa at skulle henvende
sagerne i Bergedes i denne Anledning, og man vil ligeledes
undgaa den ulejlige Sagsgang med Behandling af et Kortsvar,
der maaske senere viser sig overflødigt, end først Justits-
ministeriet mener, at Sagen kan ordnes paa anden Maade,
eller først den ikke finder at have saa stor Betydning, at
man vil indgive en Lov herom. Udvalget skal derfor ind-
stændigst sig til at foreslaa til Dagsordenen følgende Indstilling
til Justitsministeriet:

Sagsingen tillader sig at henstille Justitsministe-
riet Overvejelsen paa den Maade, som Øernes Jordbrug
er udsat for, ikke Indførsel af skadelige Dyr (navnlig Rotter)
ikke er forbudt og henstiller til Ministeriet om at ud-
færdige et Forbud i denne Henseende. Hvis en saadan
Lov er nødvendig anmoder Ministeriet om at skaffe

sammes til Veiledning. –

I Udvalget for forskelligartede Sager, den 30 August 1892

Olaus Efferøe. J. C. Gjerløw. S. Müller.

Den 1ste September forelagdes Sagen til 2den Behandling. Efter at Ordføreren (O. Efferøe) havde refereret Bestemmelserne, saaledes Sjørgemaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling vedtoges og vedtoges med 15 St. for og ingen imod.

Ved Sagens 3die Behandling, den 2den September saaledes Udvalgets Forslag vedtoges ved Navneopraab med følgende Udfald: „Ja" afgav: Bjørlow, Isaksen, Thorsen, S. E. Müller, Hansen, Jacobsen, Danielsen, Johannesen, Wiese, Ringgaard, S. S. Müller, O. P. Efferøe, Gjerløw, Olsen og O. Efferøe; – Fraværende afgav ikke, medens Nielsen, Reichhoff, Petersen og Schrøder vare fraværende; og var Forslaget saaledes enstemmig vedtaget med 15 Stemmer.

Den 3die September oplæstes og vedtoges følgende Indskrivelse i Sagen:

I forrige Aars Samling indkom det Kgl. Kongelige Andragende om, at Kongen ikke kan vedtage eller forkaste Lovforslag, hvorved der stilles større Fordringer til Politiet ved Indførelsen af Lovforslag, end der stilles til Kongen selv, uden at Kongen først har hørt Politiets Mening om Lovforslaget. Dette Andragende blev af Odelstinget overgivet til Lovkyndig Behandling, og Justitsdepartementet har derefter ladet udarbeide et Lovforslag, som er blevet forelagt Odelstinget i denne Samling. Lovforslaget gaar ud paa, at Politiet skal have Adgang til at udtale sig om Lovforslag, som vedrører Politiet, og at Kongen ikke kan vedtage eller forkaste Lovforslag, som vedrører Politiet, uden at Kongen først har hørt Politiets Mening om Lovforslaget. Dette Lovforslag er blevet behandlet af Odelstinget i denne Samling, og Odelstinget har vedtaget det med 15 Stemmer for og ingen imod.

ved til Forsvar af, hvor ellers andre Skadelige Kreaturer Sagen blev henvist til d. Udvalg, men selve Forslag kun indbar. Den, efter bedstelede Ringet at indstille Sagens til i Aar.

Det Udvalg, hvortil Sagen i indeværende Samling blev henvist, har i en afgiven Betænkning indstillet, at det kunde blive overordentlig skadeligt, om man her til Lands fik indført mere skadelige Dyr, navnlig Pelsdyr, og at Grund for en Indførsel, naar der ere hvad til nogle indtrufne Tilfælde, ikke er helt tilstrækkelig.

I Henhold til Udvalgets Forslag har Ringet vedtaget at indgaa til det høje Ministerium med følgende Indstilling:

"Ringet tillader sig at henlede Indbydelsesministeriets Opmærksomhed paa den Fare, som Landet forbinder sig imod for, ikke Indførsel af skadelige Dyr (navnlig Rotter) ikke er forbudt, og henstiller til Ministeriet, om det ikke er ønskeligt, at Forbud i denne Henseende blev saa vidt muligt, naar det maatte Ministeriet om at affatte et Forslag til en saadan og forelægge Ringet samme til Betænkning."

Idet man tillader sig at medsende foranførte, skal man henvise til Forslaget med følgende to Udvalgsbetænkninger i Sagen.

Ringsalen, den 3 September 1892.

L. H. Bachwaldt Oliver Effersøe.

Jens Pedersen.

Til

XV. Spørgsmaal ang. Indtagelse af en Referent og Udgivelse af en Lagtingsberetning m.v.

Den 5te Udgave satte Spørgsmaalet om Indtagelse af en Referent og Udgivelse af en trykt Lagtingsberetning under Forhandling.

O. Efferøe foreslog Sagen henvist til Grundlovsudvalget, medens Hansen foreslog, at denne Sag blev henvist til Udvalget for forskjellige trykte Sager. O. Efferøe's Forslag tiltraadtes af Flertallet for Hansens Forslag, mens Danielsen gentog Efferøe's Forslag.

Hansens Forslag satte først under Afstemning og vedtoges med 16 Stemmer for og ingen imod, hvorved Forslaget om Sagens Henvisning til Grundlovsudvalget bortfaldt som overflødigt.

Den 8de Udgave fremlagdes følgende

Udvalgsbetænkning.

Det undertegnede Udvalg er henvist Sagen angaaende Indtagelsen af en Referent og Udgivelsen af en Lagtingsberetning for indeværende Samling.

Da denne Sag under forrige Aars Samling var til Behandling blev det vedtaget, navnlig af Hensyn til en foreliggende Skrivelse fra Justitsministeriet, at antage en

ogsaa Referat af de mündtlige Forhandlinger i det Hele taget noget fyldigere end tidligere var skeet. I en Skrivelse til Justitsministeriet for 10 August forrige Aar gjorde jeg Rede for de Grunde, der havde bevæget Retten til at ophøre med at lade optage Referat af de mündtlige Forhandlinger: Beretningerne for de forgangne 2 Aar, hvor ofte man gaar mellem, forsaa man nü ikke gik ind paa at gengive dem og udgive en noget fyldigere Bedömmelse, idet man saa noget fyldigere Forhandlinger, idet man ~~skulde~~ ~~forøge Udgifterne~~, end de ellers vilde vore Grund til af Statskassen at yde mindre Statstilskud af Omkostningerne ved Bedömmelserne.

Da der imidlertid, imod Forventning, intet Forslag blev fremsat af Statskassen i forrige Rigsdagssamling, hvor Retten, ved den i forrige Aar tagne Beslutning om at udgive et fyldigere Referat med Bedömmelse, paaførte Landsretspræsidiet fondene adskillige hundrede Kr. mere end de tidligere bevilgede, idet hvert Aar udgjorde dette c. 1450 Kr., mod noget over 500 Kr. for de tidligere Aar. - Vel gik man i Gjerningen ud fra, at Udgifterne vilde blive en del dyre end tidligere, da der var mange og store Sager til Behandling i Retten, men man vented dog ikke, at de vilde blive saa store, somme det med visse Sig, ligesom man den Gang haabede paa Hjælp fra Statskassen. Da dette nü ikke er skeet, bliver det, som under Behandlingen i Retten af flere fremhævet, nödvendigt at staa ud paa, enten at hæve af med at udgive noget Referat og

Kald at afgive, at udgive en Lagtingsberetning, som
af flere blev skarpsindige Behandlinger i Tinget, hvor
Retvalgte skete at kunne anbefale at gaa ind paa. Om
man end ser bort fra, at dette er en Tilbagegang som
ikke er tidssvarende, idet man nu i mange Aar har
havt en trykt Beretning, vil kunde spørges at Stil i
Lagtingsarbeidet og absolut blive et stort Savn for
Tingets Medlemmer, særlig for nye Medlemmer, ikke at
have en saadan let at slaa op i for det ene Aar
lit det andet. Dertil kommer, at det af Regering og
Rigsdag er ønskelig, at man fremdeles som hidtil ønsker
et Referat med Beretning. En saadan skreven Beret-
ning vil utvivlsomt her efter Retvalgte Mening Tinget ikke
lade ugjaagtet, ihvorvel man ikke fik Spørgsmaal om Hjelp
af Skolekassen opfyldt forrige Aar, da man nødig ønskede
sig for tidlig at blive mindre spaagtet af Beviling-
og Forfatningsmyndighederne.

Retvalgte har tænkt sig Arbejdet kom-
lides saaledes for Aarskursets vedkommende tilligemed
Maaned kunde blive at faa den nu indgaaede Vej
at fremarbejde et Referat med Beretning og er kommet
til det Resultat at foreslaa, at man ligesom hidtil antager
en Referent og forfatter en Beretning, som forbliver ved
Lagtingets Arkiv, og saaledes trykt en Afskrift af samme,
som efterhaanden afskrives til enhver nødig Studerende
til Regningen. Maa opfyldes hvert det Forlangende, som

ordne Lagen paa denne Maade vil man ikke foranledige nogen fælles Udgift for Undersøgelseskommissionen, idet det er Skyldnergenerationerne, som udgjøre den overvejende Del af Befolkningen. En saadan økonomisk Beregning vil, saa vidt Udvalget kan skjønne, idet højeste Beløb c. 300 Kr., nemlig:

til en Repræsentant ---------- c. 120 Kr.
for Affattelsen ---------- 50 "
for en Afskrift ---------- c. 130 "

Naar det i Dag til Dels er hævdet, at man kan udlade Repræsentant og Kvin blive ved at lade Beregningen, ligesom skete i 1888 & 1889 knytte, da for mener Udvalget, at dette, som nedenfor vil ses, kvin er en klar Bestemmelse og maa opfyldes hvad alligevel ikke kun af Regering og Rigsdag til Dagen stillede Opfordring.

Til Oplysning for Dagen har man af Regnskabsvæsenet for 1885-1891 udtrukket Udgifterne ved Lagtingsberetningen ene for disse Aar stillet sig saaledes:

	Repræsentant	Affattelse	Trykning	Forbindtning
1885	93 Kr.	50 Kr.	442 Kr.	" Kr. 50 Øre
1886	69 "	50 "	425 "	" " 50 "
1887	51 "	50 "	407 " 50 Øre	4 " 32 "
1888	36 "	50 "	407 " 50 "	10 " 30 "
1889	" "	50 "	572 " 50 "	10 " 30 "
1890	" "	50 "	547 " 50 "	15 " 65 "
1891	184 "	50 "	1179 " "	34 " "

1889 + 1889 har vært store end de foregaaende Aar. Saaledes
Referatet er udelukket af Berednings. Den største Udgift i 1891
er, som foran anført, fremkommet ved, at Referatet er fyldt
gaa g d mange store Sager, som ere behandlede, have fyldt
mere 7

En Referent har Ugedagen udtrykt Ønske i Lidtgaaende
Retskrivelse Jacob Johansen, som vil paatage sig Arbejdet for
3 Kr. pr. Dag.

I Henhold til det saaledes anførte tillader Udvalget
sig at forelaae Tinget:

1. Lagtinget antager skriftlig Hr. Jacob Johansen som Refe-
rent for indeværende Lagtingsamling mod en Godtgørelse
af 3 Kr. pr. Dag.
2. Lagtinget vælger 2 af sine Medlemmer til efterhaanden
som Referatet fremkommer, at gennemgaa samme og
sammen med Referenten at foretage de fornødne Rettelser,
saaledes at Referatet alleroftest, naar Tinget er samlet,
kan fremlægges i sin Skikkelse, hvori det bliver.
3. Det overlades Hrr. Præsidium og Tilsyn med at
Godtgørelse af 60 Kr. for ordne Lagtingsforhandlinger med
Referat for indeværende Samling, hvilken saa forholder
i Tingets Arkiv.
4. Efterskrivning, som Bedømmelse med Referat er ordnet, begæ-
res Afskrift af samme til evarende, smlig Indvielse
til Justitsministeriet.
5. Lagtinget indgaar til Justitsministeriet med følgende

Saa fremkaldte jeg en Forhandling fra det høje Ministerium om, at Lægningsberedningen i Grønland maatte udgaa i samme Skikkelse som tidligere, navnlig indbefattende et Udtog af de enkelte Medlemmers Udtalelser under Forhandlingerne, idet jeg fandt i foreløbig Overensstemmelse at antage en Referent skulde ved Sammenlægningen udpeges, samt at lade Beretningen trykke i den oprindelige mere fuldstændige Skikkelse. Samtidig med at man underrettede det høje Ministerium herom, henstillede jeg det Ministerium, om den ikke vilde ville tilstede Gjennemførelsen af Statistiken, saavel for 1891 som i Grønland, at ydre mindst Mulighed for Afkortningen ved Beretningen, da man ellers vilde være nødt til allerede at udgive denne store Rapport af de mundtlige Forhandlinger. - Imidlertid har denne Henvendelse ført, forsaavidt, ikke den ikke saa Sammenhængen blev opfattet ungefær i det omhandlede Øjemed.

Det har nu vist sig, at ikke blot Beretningen vil komme ialt c: 1350 Kr., hvortil Trykningen vil udgøre c: 1179 Kr. - At tilbyde Samtlige Repræsentationsfond med indtil denne Udgift i dette Øjemed for Grønland kan der ikke være Tale om; men da man, saa vidt muligt, vil undgaa, at det høje Ministerium skulde finde, at man herved gaar i Aas at antage en Referent og iøvrigt lade Beretningen udgaa i den udvidede Form, som i f.t. Hvor har Ønsket ved sig nødvendigt til at anstalte Undersøgelser, hvilket man ikke har fundet absolut nødvendigt og man derfor i Stand vil tilstræbe sig til at tilbyde det høje Ministerium

I Udvalget for forskellige Sager, Thorshavn d. 8 Aug. 1892

J. C. Djurhuus. Oliver Effersøe. E. Müller.
Ordfører.

Den 10de August forelagdes Sagens 2den Behandling. Efter Ordførerens Indstilling vedtoges Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling under Afstemning ved Opraab med 12 Stemmer for og ingen imod.

Den 13de August forelagdes Sagens 3die Behandling. Udvalgets Forslag, Punkt 1-4 vedtoges uændret under Afstemning og vedtoges med 8 Stemmer mod 2.

Udvalgets Forslag, Punkt 5 vedtoges under Afstemning ved Navneopraab med følgende Resultat: Ja stemte: Poulsen, Provsten, Hansen, Danielsen, Johannesen, J. C. Müller, Djurhuus, Schröter og O. Effersøe; nej stemte Olsen; - Jacobsen, Nielsen og Formanden stemte ikke, medens Isaksen, H. C. Müller, Restorff, Hirsgaard, Müller, Petersen og O. P. Effersøe vaar fraværende, og vor Forslags Punkt 5 vedtoges derefter med 9 Stemmer mod 1.

Den 31te August sluttede og underskreves en med Punkt 5 i Udvalgsbetænkningen overensstemmende Skrivelse (Indstilling til Ministeriet).

Referenten mødte første Gang i Tingets Møde den 15de August. Efterfølgende foreligger ikke noget Referat af de mundtlige Forhandlinger

Den 5te September fremlagde en Skrivelse fra Repræsentantskabet, hvori han anbragte om, at han maatte tilstaaes Godtgørelse maatte forhøjes til 4 Kr. pr. Dag.

Den 5te Avgust sattes dette Andragende under Forhandling. O. Efferøe foreslog

at der efter Omstændighederne tilstaaes Repræsentanten et Beløb af 25 Kr. udover den Sum af Enhver engang tilstaaede Godtgørelse.

Forslaget sattes under Afstemning, men da kun 7 stemte for og 7 imod forbrugte Formanden med følgende Udfald: „Ja" stemte: Pedersen, Isaksen, Brosten, O. P. Efferøe, Hjortsvang, Schrøder og O. Efferøe; „nej" stemte: H. P. Hille, Davidsen, Nielsen og Weibe; — Hansen, Jacobsen, Johannessen og Formanden stemte ikke, medens Rustoffe, Thorgaard, Petersen og S. E. Miller vare fraværende; og vart Forslaget saaledes vedtaget med 8 Stemmer mod 4.

Ved Lagtingets Aabning fremlagdes den fra forrige Samling udtalte Lov ang. Forandring i Tingets Forretningsorden. (Se Forhandlingerne for 1891, Side 225–229.)

Ved Lagets foreløbige Behandling, den 1ste Gangs, foreslog O. Effersøe Skaale til Protokollen at vedtage følgende Forslag:

Tillæg
til Forretningsordenen for Folketinget.

Samtidig med Valget af de i Lagtingets Forretningsorden §8 omhandlede 6 Udvalg foretages Valg af 3 Medlemmer til at afgive Betænkning angaaende de Forhandlinger, som afgjorte Sager.

Hansen foreslog at medtage et valgt Udvalg paa 3 Medlemmer. Hansens Forslag sattes først under Afstemning og vedtoges med 9 Stemmer mod 5, hvorved O. Effersøes Forslag bortfaldt. – De Medlemmer af Udvalget valgte vedtoge Lag: Danielsen, O. Effersøe og H. C. Müller.

Den 6te Augusti fremlagdes saalydende

Udvalgsbetænkning.

Undertegnede Udvalg, der er nedsat i Anledning af den fra forrige Aar udtalte Lov om en eventuel Forandring i Tingets Forretningsorden, tillader sig

at indsætte.

Vi maa selvfølgelig tilbrage det af vedkommende Udvalg i Fjor stillede Forslag samt dettes Motiver. Det vil henvises til dette sidste, skulde vi tilføje.

Vi erkjende, at man, da der foreliggende Andragender af ogsaa en Række for de Sager, som han ønsker Dagens Forhandlinger har afgjort paa Dagens Vegne, og der i Overensstemmelse hermed heri Aar har foreligget til Behandling 4 af Andragender om afgjorte Sager, da gaar det her hen ved et Udvalg, som har til Pligt at tage disse Sager under Overvejelse.

Udvalget har derhos: Anledning af det i Forslag, om andre Forandringer i Forretningsordenen ønsker, herunder, man kan tilraade Tinget at optage disse eller lignende flere Ændringer samt i det Hele tage underkastede Forretningsordenen en grundig Revision. Ligeledes de anførte Udvalgsmedlemmers Opfattelser ang. de fornemlig omhandlede Ændringers Hensigtsmæssighed maa man holde for, at der for Tiden ikke er Grund til at foretage en saadan Revision. Man maa fraraade at begynde en Debat angaaende disse for dårste Dele mere end enkelte Punkter.

Vi maa dernæst anbefale, at Tinget indskrænker sig til den fornemste Ændring alene, om hvilken der nødvendig Enighed i Tinget.

Udvalget stiller i Ærbødighed det at anføre følgende Forslag til

A.

Tilleg

til

Forskningsordenen for Kristiania Løping af 5 Aug. 1879.

Samtidig med Valget af 6 i Løpingets Forskningsorden 38 omhandlede 6 Utvalg forskjøres Valg af 3 Medlemmer til et Utvalg, der har at afgive Befolkning angaaende de af Undersøkelsen ene afgjorte Sager.

B. samt følgende Forslag til Beslutning.

1. Overføre Tilleg til Løpets Forskningsorden Kapitlet for Sundhetsforholdenes Regning.
2. For interesserte Saar Vedkommende bliver et Utvalg, som i foranstaaende Tilleg til Forskningsordenen omhandlet, snarest muligt at velge.

I Utvalget ang. en eventuel Forandring i Løpets Forskningsorden, d. 5 August 1892.

Oliver Efferøe. M. Danielsen. H. C. Müller.

Den 8de August fremlagdes følgende

Ændringsforslag

til

Udvalgets Forslag til Tingets Forretningsorden.

Til Udvalgets Forslag A. (der overfor betegnet med §1) føjes:

§2.

Andragender i private Lovforslag, som ikke senere end 3 Uger efter Tingets Aabning, blive at indsende til den følgende Lagtingsforhandling.

§3.

Tinget kan ikke tage nogen Beslutning naar ikke mindst Halvdelen af dets Medlemmer er til Stede. Et Forslag er vedtaget, naar flere have stemt for end imod; i de saaledes stemmendes Antal indgår mindst Halvdelen af Tingets Medlemmer, jfr. dog §§ 16, 17, 27, 30 og 34. Ved Stemmetallet ringere, bliver vedkommende Lag at indsende til fornyet Behandling og Afstemning i et mindst 2 Dage derefter følgende Møde, hvor da et Forslag kun vedtages, naar mindst 6 have stemt derfor, eller om de øvrige til Stede værende ønskede at stemme.

I Tilfælde af Stemmelighed gør Formandens Stemme Udslaget. Falde lige mange Stemmer for og imod et Forslag uden at Formandens Stemme kunde henregnes, betragtes Forslaget som forkastet.

I § 26 i Forretningsorden for Folketinget af 26 August 1879 ophæves.

§4.

Lagtingsmedlemmers Ret" Tingets Medlemmers
og by i § 34 foranstaa Ordet „stemmende" til
„til Stede værende".

Lagtingssalen, den 8 Augusti 1892.

Chr. A. Hansen. Jens Poulsen. Simon Isaksen.

Den 10de Augusti forelaa Lagets 2den Behandling
Efter at Udvalgets Forslag og Ændringsforslaget vare læste,
sattes Spørgsmaalet om Lagets Overgang til 3die Behandling
under Afstemning og afgaves ved 13 Stemmer for og ingen
imod.

Den 15de Augusti forelaa Lagets 3die Behandling.

O. Efjestad, anbefalede den af Udvalget foreslaaede Forandring. Naar
der ved anden Behandling var yttalt, at den vare overflødig da af Amtmanden vare afgjorte Sager ved Paireder i
Tinget, kunde de henvises til Udvalget for forskjellighedens Skyld,
kunde dette ja for sig ved ikke lade sig gjøre, men Tinget
var i Fjor skaaret ind paa, at Spørgsmaalet maatte
løses ved et Tillæg til Forretningsordenen, hvorfor ikke Udvalget
nu holde paa et saadant. Han anbefalede at stemme for Udvalgets Forslag og imod Ændringerne.
Johnsen var enig med den sidste Taler ved den Forandring,
Udvalget foreslog og vilde i hvert Fald stemme for denne

mingeordenen, og det var i sig Sag forkasteligt, ikke at lage alle med som man mente heist forandres. Som Forholdet nu var, blev man nødt til at sige, stemmer ikke, naar man ønskte ny og omvendt; herved kunde utrofaste Saaende faa en helt forkert Mening om det enkelte Medlems Optræden i en Sag.

Hansen kunde i det væsentlige skrive sig til Schrøder. Naar der ved tidligere Behandlinger af denne Sag var ytret, at det hele var et Forbedringsspørgsmaal, og at Regelagens Formuleringsordens, der jaa lidet Præcist var overlydende med Lagtingets, blev forstaaet paa en anden Maade, da maatte han gøre opmærksom paa, at det sidste Punktum i Lagtingets Formuleringsordens § 26 om Kommandoen stemmer ikke kunde staa i Regelagens Formuleringsordens, hvor Kommandoen ikke stemmede. Her fremgik det nu af Lagtingets Formuleringsordens, at naar Kommandoen sagde stemmer ikke, skulde han ikke i Afstemningen, følgelig maatte det samme gaa ved Tilfældet, naar andre Medlemmer sagde, stemmer ikke.

Danielsen havde ønsket med sit at vedtage den omgaaende Formuleringsordens og da fundet den meget god, men senere var han kommen ifter, at det manglede noget, nemlig et Udtryk for de af Kommandoen ene afgjorte Sager, hvorfor havde han ønsket med sit at stille den at Udvalget foreslaaede Ændring. Det ikke at stemme var mange ønskelige Forslag blevne forkastede, og dette anser han for et Held, hvorfor kunde han ikke være med til den meget omhyggelige Formulering: § 26.

O. Effersøe fandt Anledning af Udtalelser af Schrøder til kort at skitsere Sagens Gang.

Hansen replicerede og kunde ikke forstaa, at O. P. Effersøe
nu kunde være imod de Forandringer, han selv saa ivrigen
mente af det Sidste Sted med at skulle.
Olsen skildrede sig det O. P. Effersøe angaaende Forholdene
af 1826.
H. C. Müller fraraadede Forandringer og anbefalede det af Sidste
gik foreslaaede. Der blev sagt, at det kunde betragtes som
en Ære, naar en Mand sagde „stemmer ikke", sagtes
han i Virkeligheden var skeet imod en Sag, men selve
mente, det var et Bud paa den personlige Frihed, at man
ikke kunde blive fri for at stemme. Han betragtede denne
Bestemmelse som, at ingen Behandling kunde lages, naar
ikke mindst Halvdelen af Dages Medlemmer havde deltaget
i Afstemningen, som St. gott Vaaben, et Flertal havde
mod et stort Mindretal, naar nogle af Fraværende
med var fraværende.

Efter en Kort Bemærkning af

O. Effersøe

hævdede

Schrøder at Kommissionen i, at man ofte var tvungen
til ikke at stemme i en Sag, naar man var imod, da han,
hvis han stemte nej, risikerede, at den gik igennem. Det
var ønskeligt, at man paa den Maade blev afskaaret fra
at kunne konstatere sit Standpunkt for Sam- og Eftertiden.
Poulsen ønskede, hvis den nævnende § 26 kun var blevet
stryget som Vaaben af et lille Flertal ikke havde stort imod sig

var, at Beslutningen ikke blev taget af et stort Flertal
til at støtte Flertallets Forslag. At det skulde være noget
Baand paa hver personlige Frihed, at Mand, der var valg-
t til at stemme ved en Sag, skulde give sin Mening
ret til, kunde han ikke indse. Han maatte fremhæve
hvert Ord indgive; at man blev nødt til at give nogt
andet, end man mente, hvilket ensartet var at skjule
sine Tanker i sine Breve. Hertil var ingen svarende.
O. P. Efferø. Det, der var foreslaat, var, at 5/6 var galdt
afgjørende. Man kunde vistnok ikke at stemme for at
faa sin Villie frem. Men det var klart, at Meningen var
ikke at stemme, var den, at tilkendegive, at man
ingen Mening havde om en Sag.
H. C. Müller bemærkede til Protokollen, at han ikke behøvede at
være bange for, hvad Folk sagde ved hans Afstemning. Han
behøvede blot at kende til, hvad han havde talt for eller
imod en Sag. Deraf vilde hans Stilling til Sagen fremgaa.

Navneopraab begjæredes af Formanden, Protokollen, Hansen
og Pontoppidan.

Afstemningen. Forslaget om at sætte under Afstemning med
følgende Afstemning: ja stemte: Pedersen, H. C. Müller, Hansen,
O. Jacobsen, Danielsen, Nielsen, Johannesen, Weihe, Ringgaard,
S. E. Müller, O. P. Efferø, Schrøder og O. Efferø; nej stemte:
Pontoppidan; — Rosenkrantz og Normann stemte ikke, medens Fischer-
Hansen, Petersen og Bjerknæs vare fraværende; og var
Forslaget saaledes vedtaget med 13 Stemmer mod 1.

sattes under Afstemning med følgende Resultat: „Ja" stemte: Poulsen, Provstein, Hansen, O. P. Esperø og Schrøder; „nej" stemte: H. C. Müller, Jacobsen, Danielsen, Nielsen, Johannesen, Weihe, Kirkegaard, S. E. Müller, Olsen og O. Esperø; — Formanden stemte ikke, medens Isaksen, Rasmussen, Petersen og Bjerknæs vare fraværende; og saaledes forkastet med 10 Stemmer mod 5.

Ændringsforslaget § 8 (af § 26) sattes under Afstemning med følgende Resultat: „Ja" stemte: Poulsen, Provstein, Hansen, O. P. Esperø og Schrøder; „nej" stemte: H. C. Müller, Jacobsen, Danielsen, Nielsen, Johannesen, Weihe, Kirkegaard, S. E. Müller, Olsen og O. Esperø; — Formanden stemte ikke, medens Isaksen, Rasmussen, Petersen og Bjerknæs vare fraværende; og saaledes forkastet med 10 Stemmer mod 5.

Ændringsforslaget § 11a (af § 27) sattes under Afstemning med følgende Resultat: „Ja" stemte: Poulsen, Provstein og Hansen; „nej" stemte: H. C. Müller, Jacobsen, Danielsen, Nielsen, Johannesen, Weihe, Kirkegaard, S. E. Müller, O. P. Esperø, Olsen og O. Esperø; — Schrøder og Formanden stemte ikke, medens Isaksen, Rasmussen, Petersen og Bjerknæs vare fraværende; og saaledes forkastet med 11 Stemmer mod 3.

Ændringsforslaget § 11b (af § 34) sattes under Afstemning med følgende Resultat: „Ja" stemte: Poulsen, Provstein, Hansen, O. P. Esperø og Schrøder; „nej" stemte: H. C. Müller, Jacobsen, Danielsen, Nielsen, Johannesen, Weihe, Kirkegaard, S. E. Müller, Olsen og O. Esperø; — Formanden stemte ikke, medens Isaksen,

saaledes forkastet, med 10 Stemmer mod 5.

Efter at de enkelte §§ saaledes vare forhandlede og afstemte skredes til Afstemning om Forslaget i dets Helhed saaledes som det nu forelaa efter de foregaaende Afstemninger, hvilket lydede ekstra ordinair med følgende Udfald: Ja stemte: H. C. Müller, Jacobsen, Danielsen, Nielsen, Johannesen, Weibe, Hansgaard, L. C. Müller, O. P. Effersøe, Olsen, Schröder og O. Effersøe, – Poulsen, Provsten, Hansen og Commandeur Skeuchs Fuldmægtig, medens Isaksen, Rudorff, Petersen og Gjerluff vare fraværende; og vare Forslaget til Tillæg til Pingels Forslag imidlertid saaledes endelig vedtaget med 12 Stemmer for og ingen imod.

Udvalgets Forslag B. Punkt 1. 2 saaledes lydende samlet under Afstemning og vedtoges med 11 Stemmer for og ingen imod.

De 7 Medlemmer af Udvalget ang. de af Comm. mandant" ene afgjorte Sager, i Henhold til ovennævnte Vedtagelse valgtes ved 16 Stemmer: O. Effersøe med 13 St., Danielsen med 10 St. og Gjerluff med 7 St., idet Lodtrækning gjorde Udslaget mellem ham og Isaksen, der ogsaa havde opnaaet 7 Stemmer.

XVII. Beskrivning över jaaligaste Kommunalskat

Ved Lagtingets Cabinet fremlagdes en fra Lagtingsmand P. Johannesen af Klaksvig samt 2 Bilag indeholdende Skrivelse, hvori han begjærer sig over hans for March 18$^{91}/_{92}$ paaligende Kommunalskat, samt en fra Forstanderskabet for Sandø Præstegjelds Kommune indhentet Erklæring.

Ved Sagens forelöbige Behandling, hvor 4de Udgivet vedtoges efter Forslag af Johannesen at henvise hvert til Præstegjeldets kommunale Udvalg, samt afgav følgende, hvor 30te Udgivet fremlagdes

Betænkning.

Til undertegnede Udvalg har vedrørende ovenfor Lagtingsmand P. Johannesen af Klaksvig indsendte Besværing over, at Forstanderskabet for Sandø Præstegjelds Kommunalskat har villet gaa ind paa en af hans indgivne Klage over hans for March paa 1 Oktober f. A. til 30 September f. A. paaligende Kommunalskat, tilligemed en Erklæring paa Forstanderskabets over hvem Sag. Anledning at henvise, at hvis Klagen Sagen for det nævnte Aar paaligende Kommunalskat er saa ubetydelig, at det er mere vanskeligt, end de foreliggende Oplysninger at kunne udfinde nogen bestemt Skjøn om, hvorvidt hvo Skat, der er

Lees Kommune og Hjelpighed saa meget mindre, som der ikke forligger nogen Skade ved Skattelæggelsen vinkelige eller formentede Ufuldstændighed, skal man indtale, at det ved en grundig Undersøgelse ikke fortommer Herafgjort, at der er kaget ethvig Hensyn til, at Ole Johannesens Familie har været hjemsøgt af Sygdom, der har saafort ham ret betydelige Udgifter. Herafgjort maa derfor anses det for rigtigt, at hans Ole Johannesen paalignede Skat nedsættes noget.

Overlandbestyrelsen har ved anførte, at den Sygdom, som Ole Johannesens Familie var angreben af, grasserede i hele Egnen og altsaa ogsaa her i andre Skatteydere, uden at det dog er oftest, om de Personer, som har sammenlignet sig med, ogsaa vare alle hjemsøgte af Sygdommen, eller om nogen i det Hele kaget har kaget nogen Hensyn herfor ved Skattelignelsen og uden at henvise den Omstændighed, at det ikke var i Anledning af Nedsættelsen, at Ole Johannesen havde haft saa mange Udgifter til Lægehjælp og Medicin. Man maa derfor give Ole Johannesen Ret i hans Paastand om, at der ikke er kaget tilbørlig Hensyn herfor ved Skattelignelsen.

Herafgjort kjender sig derfor at foreslaa det ærede Ting at vedtage:

Da Ole Johannesens af Hinnerig har haft kummerlig store Udgifter til Lægehjælp og Medicin uden at det kan sees, at Overlandbestyrelsen har kaget Hensyn herfor ved Skattelignelsen for Aaret fra 1 Oktober 1891 til 30 Septbr. 1892 ere den ham for det nævnte Aar

forhøje Skatten for de Personer Vedkommende, som
kan have mere at svare for end andre. –

I Overvær for Kirkesagkyndige og de kommunale
Sager. Thorshavn den 30 August 1892.

C. Olsen. M. Danielsen. J. H. Schiøtz. H. E. Müller. P. Hjelmsø

Ved Sagens endelige Behandling, den 1 September
endelige Overvær Forslag med 14 Stemmer for og ingen mod.

XVIII. Forordning for Afholdelse af Udgifter af Kirkekassernes

---

Ved Lagtingets Skrivelse fremlagdes her fra forrige Samling udtalte Ønske angaaende Forordning for Afholdelse af Udgifter af Kirkekassernes. (Se Forhandlingerne for 1891 Side 223-225.)

Ved Sagens fornyede Behandling, den 1ste Oktober, vedtoges efter Forslag af Schrøter at nedsætte et særligt Udvalg paa 3 Medlemmer. Til Medlemmer af Udvalget valgtes ved Skrivelse: O. Elfstrøm, Hansens og Schrøter.

Den 3die September fremlagdes

Udvalgsbetænkning

i Sagen om Forordning for Afholdelse af Udgifter af Kirkekassernes m. m.

Undertegnede Udvalg, der er nedsat i Anledning af den fra forrige Samling udtalte Ønske om Forordning for Afholdelse af Udgifter af Kirkekassernes, har tilladt sig at indgive følgende Betænkning.

Vi ere enige med det i forrige Aar nedsatte Udvalg i at tilraade Lagtinget at vedtage de 3 første Poster i det fremkomne Forslag, hvorfor henvises Lagtingets-

dend kommer til at omfatte Opførelse af nye Kirker
men billige Reparationer eller større Reparationer af en
Kirke, hvorimod er mene, at Post 4 bør bortfalde,
fordi der i den Del, Lagtinget ikke er vandt kan fore-
komme saa store Bekostninger paa en Kirke, at en større
Reparation ikke kan udredes til Enhver Sammentrædes.
Hvorimod bør der formentlig ogsaa første Post optages den
vigtigste Hovedregel, at nye Kirker kun maa opføres
efter at Lagtingets Bevilling først er erhvervet. Vel er
det ikke nogensinde skeet og vel vanskelig kunnes at
ville ske, at en ny Kirke er opført, uden Lagtingets
udtrykkelige Vedtagelse, men det bør dog formentlig for
en Ordens Skyld ogsaa være den første af saadanne Hovedregler,
som her omhandles.

Udvalget finder sig foranlediget til endvidere
at fremkomme med følgende Bemærkninger og dertil knyttet
Forslag.

Der bør til Kirkernes Vedligeholdelse og Repara-
tion aarlig forbruges et betydeligt Materialie, og Kirkekas-
sernes ofte smale Stativ opfordrer til at iagttage den størst
mulige Sparsommelighed ved Bestyrelsen af Kirkens
Midler, vil det formentlig være ønskeligt, om det kunde
ske ved at overlade til de forskjellige Kirkevær-
ger at købe Materialier til Kirkerne, hvor de ville.
Disse Materialier blive i Regelen købte paa den første
den bedste Filialhandel og til høje Priser. Hvis man an-
tager faste Leverandører i hvert Prestegjeld, saa vil
man kunne komme forbanget billigere Priser, og

der anvendes til Kirkerne, hvorfor Udvalget maa tilraade Tinget; at der ved Licitation antages en Lovsanger i hvert Præstegjeld og hvor det gjøres nødvendigt 2 saa. Samme Lovsangere.

Som bekendt, forefindes her hvert 3 Aar ved Omtalte Visitats Syn af Kirkerne, men ifølge Kgl. Tinget i Henhold til Lov af 15de April 1854, § 14 skal forvalte Kirkernes Midler, bliver ikke nogen Gjennemgaaelse af Synsforretningerne tilstillet Tinget. Dette finder Udvalget er en Mangel, som snarest muligt, bør afhjælpes, da det vil være nødvendigt for Tinget, for at det forsvarlig kan øjne sit Hverv, saa ofte som muligt at blive sat i Stand til at Kirkernes Tilstand.

I Henhold til det anførte, tillader Udvalget sig at foreslaa til Tingets Vedtagelse.

1.

For Fremtiden vil ingen Udgifter være at afholde af Kirkekassernes Midler med mindre Tinget, forinden har gjort sit utvetydige Samtykke hertil i følgende Tilfælde nemlig:

a. Ved Opførelse af nye Kirker eller Tilbygninger til ældre.

b. Ved Istandsættelse eller Reparation af Kirker, hvor ved Istandsættelsesarbeider eller paa anden Maade en større Bekostning gjøres.

c. Ved Gjenopførelse af Kirker, hvor af Storm eller paa anden Maade er nødvendig.

d. Ved Opførelse af nye Kirker paavel som ved

Tilbygninger, Ombygninger eller større Reparationer af Kirker, naar der herfor ydes Bevilling væsentlig andet Materiale eller Arbejde, ydes udført paa anden væsentlig Maade end af Laylingen er bestemt i de foregaaende Tilfælde.

2.

Der antages i hvert Provstegalds 1 Kalenderaar til disse Leverancer af forskjellige Provstegaldets Kirker med Materialier, der medgaa til Kirkernes Vedligeholdelse og til Reparationer hvor de lokale Forhold vanskeliggjøre, at Leverancerne kan overtages af een, antages to eller flere Leverandører. Leverancerne indbydes i Stiftsamtstidende og Leverandørerne antages af Stiftsamt og Provsti paa de for Kirkekassen gunstigste Betingelser. Efter Antagelsen af hver Leverandør bekjendtgjøres det samtlige Kirkeværger, at de skulle købe de Materialier, der behøves til Kirkernes Vedligeholdelse og Istandsættelse hos hver, medmindre hun fornøiede Gjenstand har saa ringe Værdi eller det er forbundet med saa stor Bekostning at skaffe hun til Stede, at det maatte anses for at ville til Skade for Kirkekassen at benytte den paagjældende Leverandør, i hvilket Tilfælde det af Amts og Provsti kan tillades Kirkeværgerne at købe saadanne Gjenstande paa andet Sted.

3.

Laylingen anmoder Amts og Provsti om hvert Aar ved Laylingens Afslutning at tilstille Lingen en Gjenpart af de Synsforretninger, der i det forløbne

gerne:

I Udvalget ang. Vedtagelse af Love-regler for Afholdelse af Valgene af Kirkeraadene, d. 3die September 1892.

J. H. Schrøder. Chr. A. Hansen. Niels Effersøe.
Ørsjøe.

Den 5te September sattes Udvalgets Beraadning i Gang under Behandling.

Schrøder gennemgik Betænkningen og fremhævede navnlig Vanskeligheden af, at der ikke antages hensigtsmæssige Kirkeraader for hvert Præstegæld, og at Lægfolket vanskeligt kan faa fik Afskriften af Kirkeraadets Gjennemførelsesforhandlinger.

Provsten fandt, at enkelte af de foreslaaede Lovregler vare ikke ganske heldige, medens andre forekom ham upraktiske; saaledes Antagelsen af faste Hensigtsmæssige Kirkeraader. Kirkeraadet burde have megen Gjerning, hvilket Filialerne i Reglen ikke fik paa Flere. Naar saa skete først, skulde bestille det ved Kvægkandelstedet og saa betale Transporten, forudsat at de gaar skulde have nogen Godtgjørelse af det, var det bedre, at Kirkeraadet bestilte Gjødningen direkte hos Kvægforhandleren, saa blev Kaladen større og Transportomkostningerne kunde maaske gaas ad paa en Maade at anvende Skjønsmandskab.

kirkligt, hvilket maatte bedst kunde ske paa den Maade, at de endte til Kirkeraadet, som saa bestilledes Lag-tinget sammen med Regnskabene, hvad Saken for-øvrigt havde dreet sig om." Den under Post 1, a. foreslaaede Forskrift ansaa Saleren for saa selvfølgelig at den var overflødig, idet Tinget jo altid havde formaadet Sa-gerne sin, at man kunde lade Embedsmanden selv betale de-res Kirker, han maatte lade opføre uden Lagtinget Bevilg-ning. Hvad Post 1, b. angik, henstillede Saleren, om det ikke var ønskeligt at faa den forandret. Naar en Kirke ved Brand ellers paa anden Maade var blevet saadanne Beskaffenhed, at Lyst-sætterne, at sidste Gudstjeneste ikke kan holdes den mer, ikke bør ikke være i Magten Sinde at lade den blive staaende. Denne Forskrift var unødvendig, og ingen Vanskelighed fandt Embedsmænd kunde eller ikke overholde den.

Ad Efterskr. fandt den af Udvalget foreslaaede Bestemmelse om Fastes Bemandning for i høj Grad anbefalelsesværdig. Derved vilde Kirkeraaden spare mindst 10 p. Ct.

Ad Amtsraadet: Kirkeraadsmedlem Skalin nødvendiggjorde, at den nedtegne Forskrifter for Afholdelsen af Ligsyner, hvorom den i Gjør Eder vedtaget saaledes for en Afdeling af Embedspart-hvis Fastens Udgifter. De her foreslaaede Forskrifter vare, om de end ikke alle vare strengt nødvendige, gjorte saa omfatten-de som muligt, saa vel af Hensyn til Lagtinget, som af Hensyn til Embedsmanden og Præsten, som kunde altid vare sikre paa at handle efter Lagtingets Villie. — Hvad Pro-stens Lønsforhold til Post 1, b. kunde Saleren ikke tilkjen-den kunde ikke under Nødvendigheden at stryke af den en

Provsten ved Kollen ikke ell havde gjort Indtryk, idet Skadelig Kirke, som blev benævnet for Nytaar, først blev taget med i Maj. Havde denne Kirke staaet saa længe efter Bekendtgjørelsen, kunde den maaske have staaet til Langtinget var sammenkaldt. Hvad de saakr Leverandører angik, troede Valgmen, de ikke vare Veldige, og at en Bekjendtgjørelse, som foreslaaet, ikke vilde have til stor Besparelse for Kirkekassen. Valgmen kunde ikke forstaa, hvorfor Synsforretningerne først skulde foretages Langtinget, efter at de vare komne tilbage fra Ministeriet. Tinget havde ligesaa stor Ret som Ministeriet, at tilkjende bekendt, med hvad og hvilke Have hvert samtidig med dette. Provsten havde mente, at Synsforretningerne kunde tilstilles Langtinget sammen med Regnskabet; men Langtinget havde ingen Gave eller Gjæld af at faa saa gamle Sager forlagte; Synet kunde foretages Tinget om Aar, for at man kunde se, om der ikke var større Mangler eller Fejl af Kirkernes saaledes gt. større samlede Bestillinger kunde gøres. Derefter Provsten gjorde han gældende, at meget, som man Veldigen havde anset for en Selvfølge, ofrere var blevet betragtet ganske anderledes, og saaledes kunde det gaa godt her; derfor var det godt at have udtrykkelige Bestemmelser, som man ikke saa let kunde komme bort fra. Valgmen anbefalede samtlige af Udvalget foreslaaede Forskrifter.

Poulsen mente, at det vilde være Veldigen om der i Stedet for disse af Udvalget foreslaaet, at der skulde udtages Leverandører i hvert Provstegaard kom det at skaa for hvert Provstegaard,

til at staa en eller flere, hvilket kunde have sin Betydning, navnlig for Nordstrand og Østre Prostegjeld. Hvad Sognforholdene angik, maatte de foreslagne Løsninger samme Aar, hvis Lette skulde have nogen Gavn af dem, ligesom Ingen ogsaa maatte have Ret til at fordre Lettelser, naar Let ikke betalte dem.

Schrøder. Provsten havde ønsket, at det var overflødigt at tale om Regler for Opførelse af ny Kirkebygninger. Hvis disse Regler bleve udfærdige, kunde det, som det synes om selve vor vedtaget til Aunet og Provsti. Det var kun for en Orden Skyld, at denne Regel om nye Kirkebygninger var indtaget, da man jo vidste, at det ikke kunde falde Aunet og Provsti ind at opføre en ny Kirke, uden at det vedtaget af Sognet. Talerens samt ogsaa, det ikke vare Udtrykene, som af Udvalget foreslaaet, i hvert Prostegjeld" blev forandret til, for hvert Prostegjeld". Til Hansens Bemærkning om, at Sognet var ligesaa berettiget til at faa Lettelser af Synet som Ministeriet, vilde han tilføje, at Sognet maatte være mere berettiget dertil, da det var selve, der skulde betale Pengene.

Gjerhuus kunde ikke være med til at stemme for Udvalgets Punkter 1. d.; han mente, at naar det først blev afgjort, at Syet og Ligsaa et Overskud over en lovbefalet Kirke, maatte Sognet kunne lade Kirkeinspektionen bestemme, hvad der skulde gjøres ved Kirken. Bestemmelsen let offentlig Overvaagning til Kirker syntes Taleren var noget for indviklet. Man maatte kunne sikre sig Rabat hos de større Handlende, idet det blev Sognet, der skulde betale

Utvalget forslaaede Forbrydelse med Undtagelse af Punkt. 1. b.

Pirsten havde ikke Spørgsmaalet med Hensyn til Punkt 1, b. og han vilde ikke have Ringet ved noget, hvad det kunde føre til, om denne Bestemmelse blev vedtaget. Hvad faste Leverandører angik, havde han intet derimod, naar det blev bestemt, at der for hvert Postdistrikt skulde antages Leverandører.

Jacobsen sagnede en Bestemmelse om, for hvor lang Tid at Gangen vilde Leverandører blive antagne. Blev de antagne paa for lang Tid, vilde man ikke kunde vedkomme, selv om de gave 10 p. C. Rabat, thi Priserne kunde forandre sig, efter at Kontrakten var indgaaet, saaledes at man kom Leverandørerne komme til at betale mere, end man behøvede at betale andre Steder. Angaaende Synsforskjellighederne var Valgmand enig med Utvalget, og hvad Punktet 1. b. angik, kunde han ligeledes skjønne sig til dette.

Jacobsen vilde vide, om det ikke skulde kunne tillades Borgerne at bevirke Indkjøb hver som helst til Smaaforsaadninger, hvilket han anset for absolut nødvendigt.

Schiøtz mente, at det var indlysende, at Kjøbmandsgjerne skulde kunne bevirke Indkjøb til Smaaforsaadninger.

O. Olsen gjorde opmærksom paa, at Leverandørerne ikke blive antagne paa en saadan Maade, at man kunde gjøre Indkjøb hos dem, hvis man fandt det fordelagtigt, og

Sorgerne kunde bevirke noget Indtryk til Kirkernes, hvor de savnede det fordelagtigste samt paa egen Haand handle i indtrædende Tilfælde, hvilket han syntes ved Eksempler. Provsten bemærkede om H. L. Synsforretningerne, at det paa Stedet fik havde været saaledes, at de først vare blevne indsendte til Ministeriet, og der var intet blevet forandret heri ved Sagens gjentagelse.

Hjortnæs forklarede, hvad han havde udtalt angaaende Punkt 1, b. Hvis Sagen kunde blive udsat, vilde han stille et Ændringsforslag.

Hjortnæs foreslog den videre Behandling udsat af Sagen til et følgende Møde. Forslaget satte under Afstemning og vedtoges med 13 Stemmer for og ingen imod, og vorgik Sagen saaledes til fortsat Behandling i et følgende Møde.

Samme Dags Eftermiddag fortsattes Sagens Behandling. Hjortnæs indleverede følgende Ændringsforslag:

Til Forslagets Punkt 1, b. føjes:

„og kan ved større Beskaffenheder Reparationer finde Sted efter Kirkeinspektionens Foranstaltning; men skal i saa Tilfælde først være afholdt Lokalsyn af 2 af Rettens udmeldte Mænd og Provsten af 4 udenfor Prostestedet boende Mænd, hjemlede udmeldte af Retten."

„der bliver at gaase, at levere saa lidt til Kirken som Reparation og Vedligeholdelse kunne saa billigt som muligt, saaledes at de efter Overenskomst med Leverandører ogsaa opnaaer en passende Rabat i Lighed med, hvad der gives ved Leverancer til og Kirker.

Af dette Ændringsforslag kom under Forhandling og Afstemning kun dette ene med 16 Stemmer. Derefter forelaa Forhandlingerne:

Hjortkjær anbefalede at af disse paa Grund af de billigere fremkomne Udtalelser dette Ændringsforslag.

Hansen kunde ikke, der ikke spurgt mere ved Hjortkjær's Ændringsforslag end ved Udvalgets. Og ikke kan han til Sidst komme ved ikke at stemme for Hjortkjær's Forslag, saafremt Punkt 1, b. og Punkt 2. angik.

Jacobsen ønskede at vide, hvor Birket var, hvormaar en Kirkeværge kunde gøre Indkøb til Kirkerne paa egen Haand, og hvor stort Beløbet skulde være, naar de faste Leverandører skulde ejes? Ellers mente han, at det kunde tillades Værgerne under paatrængende Omstændigheder at besørge selv større Reparationer.

Hjortkjær fremhævede, at efter hans Forslag kunde man altid afkorde, og altsaa ikke behøvede at køre Varerne hos en be-

Derefter skreds til Afstemning:
Udvalgets Forslag Punkt 1.

Hjortnæs's Ændringsforslag at 1.b sattes først under Afstemning, men da kun 9 stemte for og ingen imod; foretoges Navneopraab med følgende Udfald.
Ja stemte: Poulsen, H.C. Møller, Hansen, Jacobsen, Danielsen Nielsens, Weike, L.C. Møller, O.P. Esperi, Hjortnæs, Olsen og Olsen Esperø, - nej stemte: Isaksen, Pontoppidan, Johannesen, Schrøder og Formanden, medens Reckoff, Kirkegaard og Petersen vare fraværende, og var Forslaget saaledes vedtaget med 12 St. mod 5. - Derefter sattes Udvalgets Forslag 1 a. b saaledes endvidere under Afstemning og vedtoges med 11 St. for og ingen imod.

Udvalgets Forslag, Punkt 2.

Hjortnæs's Ændringsforslag sattes først under Afstemning og vedtoges med 8 St. mod 3, hvorved Punkt 2 i Udvalgets Forslag bortfaldt.

Udvalgets Forslag, Punkt 3 sattes under Afstemning og vedtoges med 14 Stemmer for og ingen imod.

Efter disse Vedtagelser var Forslaget saaledes:

1.

For Fremtiden vil ingen Ligsyner være at afholde af Kirketjenerens Midler med mindre Liget, som han gjort sig

b. Ved Vedligeholdelse eller Istandsættelse af Kirker, der ved Rabningsbestemmelser eller paa anden Maade ere blevne bestaaende. Dog kan ved større Bestaaelser y'nævnte evregne Amtskommunale Bidrag finde Sted efter Kirkeministeriets Foranstaltning, men skal i saa Tilfælde først være afholdt forbeholdt Sum af 2/3 af Beløbet ikke ældre Mend y Overgang af 4 aarlige for Resterstaaende forfalden Rater, ligeledes udredes af Kommunen.

c. Ved Opførelse af Kirker, der af Staten eller paa anden Maade ere nødstedte.

d. Ved Opførelse af nye Kirker saa ved ethvert Tilbygninger, Hovedreparationer, eller større Reparationer af Kirker, naar der herfor agtes benyttet udvendig anden Materiale, eller Arbejdet agtes udført paa udvendig anden Maade end af Laugtinget er bestemt i det paagældende Tilfælde.

2.

Det bliver at paase, at Overmanden for Kirkernes Reparation y Vedligeholdelse føres saa billigt, som muligt, saaledes at der efter Overenskomst med Overmanden skjer Fradrag af passende Rabat i Lighed med, hvad der gives ved Overmandens til nye Kirker.

3.

Laugtinget anmoder Amt y Provsti om hvert Aar ved Laugtingets Aabning at tilstille Tinget en Oversigt af de Synsforretninger, der i det forløbne Aar ved Provsti Visitatser er afholdte over Kirkebygninger.

Endelig saltes Forslaget i dets Helhed saaledes endelig
under Afstemning ved Navneraab med følgende Udfald.
Ja stemte: Poulsen, Isaksen, H. C. Müller, Hansen, Jacobsen,
Danielsen, Nielsen, Weihe, L. C. Müller, C. P. Effersøe, Jürhsen,
Rasmussen, Schröder og C. Effersøe; nej stemte: Johannesen; -
Brandes og Normandsen stemte ikke, medens Rasbjerg, Petersen
og Kingaard var fraværende; og saa Forslaget i dets
Helhed saaledes vedtaget med 14 Stemmer mod 1.

XXI. Andragende om Forandring i de gjældende Karantænebestemmelser for fremmede Skibe Vedkommende.

Den 18de August fremlagde følgende Andragende fra Lødingenmenighedsraad og Indbyggere:

Ifølge Lovens af 23 April 1881 om fremmede Fiskeri under Kysterne skulde man tro, at fremmede Fiskerfartøier kunde anløbe enhver Havn paa Kysterne, naar de var forsynede med Sundhedspas og dette forevistes Politiet eller Karantænebetjenten paa vedkommende Sted, og der ingen Syge var om Bord eller nogen øvrigt mistænkelig Kar fandtes. Handelsloven af 21 Juni 1855 angaaende Handelsskibe og Gods Forsendelse paa Skibe, der komme fra Udlandet og først maa anløbe Throndhjem eller Trangisvaag, og fra Island, der foruden de to nævnte Havne kunne anløbe Vardø, Vadsø, Hammerfest, Tana og Mitraa. Endelig for at klare index de anløbne andre Havne gives Lovens af 23 Marts 1863 Tillæg til, at fremmede Fiskere ikke maatte holde Havn paa Kysterne kunne sælge Rakfisk og indtage Salt, naar de først have anløbet en af de 4 Havne, hvor fremmede Handelsskibe kunne klares og forevise sin Sundhedspas. Medens de to sidstnævnte love, der angaa Handelsskibe og Skibe, der skulle losse eller laste, give indskrænkede Bestemmelser end de 4 Havne have, saa skulle Fiskerfartøier anløbe en af disse 4 Havne, naar de ville have Adgang til Kysterne, og Politiet eller Karantænebetjenten paa vedkommende Sted, der ingen Syge er om Bord eller nogen øvrigt mistænkelig Kar fandtes, skal forevise Sundhedspas og dette forevises Politiet eller Karantænebetjenten paa vedkommende Sted, og der ingen Syge er om Bord eller nogen øvrigt mistænkelig Kar fandtes.

[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

Lagtingssalen, den 18de August 1892.

M. Danielsen. J. Nielsen.

Til

Lagtinget.

Den 19de August satte dette Andragende under

førstelig Behandling:

Danielsen: Siden vi for 23 April 1881 atter, havde vi vort mageløse Valg om det begyndelige i, at fremmede Fiskerskibe skulde atter tvinges til først at anløbe en af de fire Havne: Thorshavn, Vestmannahavn, Klaksvig og Frangievaag. Thi det syntes, som om denne Lov ikke lagde Hindringer i Vejen for, at andre Havne end en af de fire nævnte kunde anløbes først; men det var, ved at sammenholde den med Handelslovene, at man var kommen til dette Resultat. Baade franske og engelske Fiskere havde, hvem Ret klagede mange om dette Forhold og talte om at andrage om at faa det forandret. - Andragerne havde mente, at det var betro, at vi selv søgte at faa denne forandret, end at det skulde ske efter Andragende til Ministeriet fra fremmede Fiskere. Den Garanti mente Undertegnede af, omtalemme Sysselmand, man havde ved at foreligge fremmede

Lotze, var saa gok som det ingen; thi Hojen kom ikke om Bord, uden at der var Sygdom i Skibet, el. der var det Syvendemandens eller Avarantinebetjentens, som gik om Bord.

Han anbefalede, at Sagen blev henvist til det Udvalg paa 3 Medlemmer.

Sahlsten kunde tiltræde Indstillingen og mente, at man ligesaa godt kunde lade Syvendemanden paa Vagt, som at føre, at Avarantinevedtægterne blev overholdt som de andre Syvendemænd.

Pauschen ville ogsaa ind til at ville være med Indførelsen af utidsvarende Sygdomme; men de gældende Bestemmelser gave ingen større Sikkerhed end, end nu det ogsaa blev tilladt, saaledes som Hans Skibe at anløbe alle Havne, hvor der var Sygdomme.

C. Efferøe mente, at det for Skibsførerne ikke vare det bedste, om det blev tilladt Skibene at anløbe alle Havne, ogsaa første Gang, de anløb, men af Hensyn til Avarantinevæsenet kunde en saa omfattende Tilladelse ikke gives. — Det Udvalg, som blev nedsat i denne Sag, burde vise underfø, hvilke Principper, der vare fulgte, de Bestemmelser om, hvilke Havne, der kunde anløbes, blev givne, og for saa vidt det fandt disse Principper, burde det forklare, hvorfor det gjorde det. Han ville stemme for, at Sagen gik i Udvalg.

Pihlsen: Dette Indstegne handlede om fremmede Fiskerskibe; men det ville ikke være overflødigt, om vi kendte saa meget grad af dem, som paa de fremmede. Det ville være

Hanne forst ent en af de fire ønorte.

Schrøder. O. Espersen havde talt ont Princippet, ønen ikke ønaatte fravige ætten ostlige Grunde; ønen der vaar Lovø, ønd hvilket jaa forskjelt Princippet. Før dampene til kunde i gott ottne ø: ønod ønidsommne Lysbrønne fra Utlandet; ønen nu var Betryggelsen lig Stil; thi det vaar let for en Person, der vaar befængt øned en ønidsønne Lysbrønd eller ønaske kønd fra en ønidtbefængt Plads f. Eks. i Italien, at gaa ønd Bord i Postdampskibet i Keitel og i Land her. ætten at Karantænevæsnet lagde ølle kønsts lægge hønn Hindringer i Vejen. Der kønde indføres ønange Lysbrønne ætten at Karantænevæsnet kønde stoppe dønn. Det vaar ligeaa gott at lag Handelstraktaten øned, hvis de forslaaede Bestemmelser skulde kønne gælde de Hanne, hvor der var Sygdønmønd, ønen skulde de gælde alle Hanne, ønenter hønn, det vaar klart, at de kønn kønne til at gælde for Kistenskibene.

Danielsen havde, da han indledte Indtrædelsen, kønn kundet paa Kistenskibene, ønen havde, det ølde ønre heldigt, ønn Handelstraktaten blev lagt øned —

Danielsens Forslag ønn at nedsætte et ostligt paa 3 Medlønmer valgte ønder Afstønning og ostoges øned 14 Stønmer for ønod ingen ønod. Til Medlønmer af Udvalget valgtes ønder Dag: O. P. Esperø, Nielsønn og Schrøder.

Den 6te September fremlagdes følgende

Udvalgsbetænkning.

Undertegnede ere blevne udvalgte i Anledning af et til Tinget indkommet Andragende fra Lagtingsmedlemmerne Samuelsen og Nielsen - gaaende ud paa, at Skibe, der komme fra Island til Thorshavn ikke indskrænkes til at anløbe to Havne, hvor Toldbetjente ere bosatte, men at det tillades dem, hvilende Skibe, der fra Island, at anløbe et for hvert bestemt Klareringshavne.

Udvalget er imidlertid kommet til det Resultat, at man vanskelig i Lagtinget kan samle sig en bestemt Mening om denne Sag, forinden man kender de Betænkninger Amtmanden og Amtsforvalteren over Suderø, hvorfor Udvalget har sendt Sagen til Syssel og beder dem om at udtale sig om samme, men da Lagtinget skal dømme i Sag og Syssels Erklæring i Sagen endnu ikke er fremkommet, har Udvalget alligevel kastet dem og anmoder dem om at tilstille Amtet dem Erklæring, dem maatte afgive. Det vil derfor være nødvendigt at udsætte Sagen til næste Aar.

Dem. Begæring af foranstaaende, tillader Udvalget sig at forelægge til Lagtingets Vedtagelse.

Sagen udsættes til næste Aar.

Thorshavn, d. 6 September 1892.

J. H. Schaster. O. P. Effersøe. P. Nielsen.

under Forhandling og Afstemning. Udvalgets Forslag vedtoges med 12 Stemmer for og ingen imod.

XVI Revalgsbetænkning ang. de af Landmandsbankens afgjorte Sager.

Det Revalg, der i Dags Ting skulle vælges af 15 Mænd (se ovenfor under Nr. XVI nedskrevne Revalg), afgav følgende, den 3die September fremlagte

Betænkning.

Undertegnede Revalg har gennemgaaet Landmandsbankens Regnings- Journal- og Kopibog, for saa vidt angaar Tilbagesendelse fra Afslutningen af de forskjellige Regnskaber, der ere bekjendte af Tingets i Aar.

Man finder ikke Anledning til at stille noget Forslag til Tingets Vedtagelse, men skal indskrænke sig til at gjøre nogle enkelte ejendte Bemærkninger m.H.t. Forholdet, som have tilbragt dig Revalgets Opmærksomhed.

1. Omskrivningsbekræftelserne.

a. Af de Regninger, anviste 2 September 1891 ere, at der paa Gaarden er benyttet forholdsvis meget af Kapitalerne til Dens Forbedring fra 1 Maj 1889 til 30 April 1891 nemlig ialt 83 Kr. 37 Øre.

b. Af Regninger, anviste 28 Oktober f. A. 9 Marts og 7 Juli d. A., fremgaar, at der er medgaaet forholdsvis betydelige Beløb til Gaardens Rejser til at vinde

Lægevidenskab, samt til Rejser for en Læge til Thorshavn til at inspicere Apotheket.

Rejser har jeg fornu ere saa kostbare at det var ønskeligt, om man indskrænkede sig saa meget som muligt m. H. t. Lægens Rejser. Navnlig var det ønskeligt, om Apothekets Visitation kunde foregaa, naar det lejligheds ere af Distriktslægerne opholdt sig i Thorshavn.

c. Af en den 20 Juli f. A. anmeldt Regning ses, at en Fattigkommissær har anvendt 25 Kr. 92 Øre til Vestmannahavn, hvor det antages Medlem af Kommissionen bor. Det var ønskeligt, men det, saa vidt muligt, kunde undgaaes den Ordning vedtaget, at Kommissionens Medlemmer lægge de paa samme Sted, eller at der, hvor Protokolføreren bor, bestikkes en Fattigkommissær.

d. I Følge Regning anvist d. 16 Januar f. A. er afholdt en del Udgifter til Medicin i Anledning af ovenævnte Syge. Det fremgaar ikke af Regningen, hvor vidt Udgifterne er bevilget forinden Lægingets Beslutning f. A. m. H. t. Udgifter i Anledning af Epidemien. En del af Udgifterne kunde ikke afholdes efter nævnte Resolution

2. Kirkekasserne.

a. Der ytres i det Hele taget ønske om større Tilbøjelighed til at forlange ufortøvet Betaling af Kirkekasserne. Det er først ved Anvisning af

at ha for Graven er ütbetalt 1 Kr. fo. Hte. Lvil. ket er overdrevent höj. Utvidelsen af Kirkegaarden i Vestmannhavn har medført en ufornödvendig stor Udgift for vedkommende Kasse c. 600 Kr. 109 Kr. 50 öre er betalt for Pligtarbejde, naar det kun Formandslön er bevilget.

2. Reparationen af Grinden under Bi Kirke er ütför. af en Haandværker fra Thorshavn. Udgiften 149 Kr. 26 synes meget höj.

3. Økonomisk Del.

1. For Gjæring af det nuværende Gravgaard i Vestmannhavn samt af de ny Skjelter i den ældre er anvendt 301 Kr. 54 öre ifö. Gjæring, anvist 2 Februar 1892, hvilket er ufornödvendig höj.

2. For Materialier til samt Arbejdsløn ved Bygning og Reparering af Gravgaarden i Vestmannhavn i Anledning af Gravfangsten 3 f. M. er forlangt 169 Kr. 32 öre. - Dette Beløb synes overordentlig höj, hvorfor man maa paaskjönne, at Amtmanden kun har anvist til Udbetaling 66 Kr. 13 öre.

Udvalget for de af Amtmanden over afgjorte Sager.
d. 3 September 1892.

Oliver Effersöe. M. Danielsen. J. C. Jacobsen

vom 2 September satten samt Bekanntmachung wieder hierüber i Empfang

VI. Vedtagelser med Hensyn til de Kommunale Anliggender.

Til de Paagjældende Udvalg i Henhold til Forretningsordenens §8 vare valgte.

for de Amtsrepartitionsfonden vedkommende Sager:

O. P. Esperi, Jacobsen og Weiche;

for de Amtsfattigvæsen og de Landkommuneveie i Nørrebirk Herred vedrørende Sager:

Danielsen, Kiergaard, H. C. Müller, Rønn og Schröder;

for de Kirkevæsenet vedkommende Sager:

Povlsen, Isaksen og Schröder;

for de Lov økonomiske Fond, Grundgarneth i Vestmanhavn samt Renteren af det Hansenske Legat vedrørende Sager:

Hjelholm, O. Esperiø og Johannesen;

for de Skydskarsen vedrørende Sager:

J. C. Müller, Nielsen og Poulsen;

for de øvrige under Sagbringelse Henhørende Amts offentlige Kasser samt for de forskellige Andragender, som henvises til Udvalgets Behandling (Udvalg for forskellige andre Sager):

Hjelholm, O. Esperiø og J. C. Müller.

A. Vedkommende Amtsrepartitionsfonden.

a. Ifølge Hensyn til Paalignelsen til Amtsrepartitionsfonden

for Tiden fra Maj Dag 1892 til Maj Dag 1893 udbyder:

at Afdrivelsen af den samlede Udskrivningsforhøjelse til 8040 Kr. 30 Øre,

at Udgifterne ved vedtagne Forbedringer udgjorde 2 Kr. 56 Øre pr. Mark for alle ialt 6161 Kr. 32 Øre,

at den paa Kommunernes i Amtet fordelte samlede Beløb af 1878 Kr. 98 Øre

at den Forskjel af dette Beløb, somm i Henhold til Lov af 6te Februar 1880 skal fordeles efter Lagtingets Skjøn, fastsat. tes ved paa nedenstaaende Repartition anført.

Med Henvisning til Lov til Fordeling paa Kommunerne berørte Beløb af 1878 Kr. 98 Øre vil af Amtet i Henhold til Lagtingets Vedtagelse foretages følgende

Repartition.

Kommunens Navn.	Efter Mandtal. (Ny)					Efter Folkemængden. (Ny)			I Henhold til Lagtingets Vedtagelse.		Tilsammen for Segnet.		For Kommunen i Alt.	
	Ny.	Gl.	Ubs.	Kr.	Øre.	Indvaan.	Kr.	Øre.	Kr.	Øre.	Kr.	Øre.	Kr.	Øre.
I. Vorbevarede Præstegjeld Kommune.														
Vang Sogn	114.	--	5.	44.	50.	534.	19.	36.	15.	,	78.	86.		
Hiswin	40.	12.	--	15.	91.	134.	4.	86.	4.	,	24.	77.		
Mygledal	40.	--	--	15.	61.	118.	4.	28.	4.	,	23.	89.		
Aurvi	68.	8.	--	25.	68.	170.	6.	38.	2.	,	33.	56.		
Vidvi	86.	--	--	33.	57.	297.	10.	77.	10.	,	54.	34.		
Svinø	32.	8.	--	12.	69.	124.	4.	50.	3.	,	20.	19.		
Fugloe	47.	--	--	18.	34.	145.	5.	26.	3.	,	26.	60.	262.	21.
Overføres														

Kommunernes Navne.	Hartkorn.			Kvæg.		Tønder Sæd.			Skyldige Penge.		Skyld.		Hele.	
	Td.	Sk.	Fdk.	Td.	Sk.	Td.	Sk.	Fdk.	Rd.	Sk.	Rd.	Sk.	Rd.	Sk.
Overført														
II. Solvi Præstegalds Kommune.														
Aa Sogn	101.	.	.	39.	42.	654.	20.	9.	11.	.	70.	51.		
Sjø	111.	2.	.	43.	38.	492.	17.	83.	6.	15.	67.	96.		
Gil	69.	2.	.	26.	97.	329.	11.	93.	4.	.	42.	90.		
Ingelfjord	64.	6.	.	25.	18.	497.	18.	04.	5.	.	48.	20.		
Austfjord	62.	4.	.	28.	30.	330.	11.	96.	10.	.	46.	26.		
Tunsberg	30.	.	.	11.	71.	305.	11.	06.	3.	.	25.	77.		
Eyk	64.	.	.	24.	98.	501.	18.	18.	4.	.	47.	16.	348.	76.
III. Nordlandenes Præstegalds Kommune.														
Vesterauhavns Sogn	56.	.	.	21.	80.	346.	12.	55.	6.	.	40.	41.		
Kiring	75.	.	.	28.	27.	374.	13.	56.	9.	.	51.	83.		
Kollefjord	55.	8.	.	21.	67.	284.	10.	30.	6.	.	37.	97.		
Koralvig	55.	.	.	20.	47.	238.	8.	62.	4.	.	34.	09.		
Halkervig	36.	.	.	14.	05.	305.	11.	06.	3.	.	28.	11.		
Saaen	29.	8.	.	11.	51.	56.	2.	04.	4.	.	17.	55.	249.	96.
IV. Sr Jonnes Sogn: Hyl. Lauins Præstegald.														
Kirkebø Sogn	166.	.	.	41.	37.	220.	7.	97.	9.	.	58.	34.		
Hallak	56.	.	.	21.	86.	100.	3.	03.	6.	.	31.	49.		
Thorshamn østerbye Sogn	59.	.	.	23.	03.	173.	6.	27.	3.	.	33.	30.	122.	13.
V. Sørøi Sogn Kommune	48.	.	.	18.	74.	209.	7.	57.	1.	.	- - -	- -	36.	31.
VI. Vaagi Præstegalds Kommune.														
Mitvaag Sogn	52.	.	.	19.	57.	374.	13.	56.	10.	.	43.	07.		
Sandvaag	56.	4.	.	21.	96.	295.	10.	70.	10.	.	42.	66.		
Sørvaag	48.	.	.	16.	74.	386.	13.	27.	9.	.	41.	01.		
Ø	38.	.	.	14.	63.	119.	4.	32.	3.	.	22.	15.		
Myggenes	40.	.	.	15.	61.	152.	5.	51.	5.	.	26.	12.	175.	01.

Kommunernes Navne.	Mk	Ø	Sk.	K.	Ø.	Indtægter	K.	Ø.	Udgifter	K.	Ø.	Kr.	Ø.
										K.	Ø.	K.	Ø.	K.	Ø.
Overført.															
VII. Samt Postag. elv Kommuner.															
Sand Sogn	110.	.	.	42.	94.	584.	19.	73.		11.	.	73.	67.		
Skaaberg	42.	4.	.	16.	49.	147.	5.	33.		8.	.	29.	82.		
Kjørberg	66.	.	.	25.	76.	198.	7.	18.		10.	.	42.	94.		
Skiri	60.	.	.	23.	42.	104.	3.	72.		3.	.	30.	19.	176.	62.
VIII. De forenede Sogne i Søndre Postdistrikt.															
Jarmen Sogn	24.	.	.	9.	37.	116.	4.	21.		3.	.	16.	58.		
Porsgrund	72.	6.	.	28.	25.	415.	15.	05.		8.	.	57.	30.		
Vang	49.	4.	.	19.	23.	410.	15.	09.		60.	.	44.	32.		
Siljan	64.	2.	.	25.	08.	396.	14.	36.		3.	.	17.	44.	154.	64.
IX. Skiens Sogn Kommune.	98.	4.	.	38.	35.	578.	18.	78.		12.	.	.	.	69.	13.
X. Brevik Sogn Kommune.	60.	.	.	23.	42.	650.	23.	58.		20.	.	.	.	67.	.
XI. Skotterud Kommune.	25.	8.	.	9.	96.	1303.	47.	25.		200.	.	.	.	257.	21.
Summa	2406.	12.	5.	939.	149.	12,954.	469.	74.		469.	75.			1878.	98.

I. Saa Kvæsthusstaaet Samtidigen g. Apothekerne, kan for Fiskens fungere som Arbeidsformen, var indrømmet at Undergivte gaaende ikke saa, at Betalingen for Fangerne Kost skulde forhøies, fordi den nuværende Betaling for almindelig Fangekost, 37 Øre daglig, saa Grund af de høie Konsumpriser, g. Vanskeligheder, 12 Øre pr. Dag, saa Grund af, at den af de høie Konsumpriser fremkaldte, ene kun midlertidige for en Stat, ejendommelig Betaling, ikke er likestaaende. Den ret. høie

ad Betalingen for den almindelige Fangekost for Tidsrummet fra 1 Oktober 1891 til 30 September 1892 forhøie til 50 Øre daglig pr. Fan-

med Bilag over Omkostningerne i en Fuldmagtssag mod Johan-
nes Jensen Kirkhus, Cathrine Malene Nordalen af Kvalsund
til Beløb 50 Kr. 12 Øre, samt Beregning med Bilag
over Omkostningerne i en Fuldmagtssag mod Jacob Paul Johan-
nesen (eller Jensen), Jens Johannesen og Johannes Jensen,
alle af Kvalsund, til Beløb 162 Kr. 60 Øre, fremsprunget, nu b
Gjenkjæremaalet, mod Nilsine Jacob Paul Johannesen og Johannes
Jensen i Fremmøte, nemlig et Paanket med Krav og Påstand
samt en Fremmedsfuldmagt med Ret efter foreløbig Ordre
ville være at fremmedalle bestridte ved offentlig Forhandling
eller om nødig Sagkyndige vilde tillade, at Omkostningerne
herhaa overhovedet i nogen Del eller fuldstændig til, hvis ikke
for Underretsforhandlingerne, af hvilken de fornødne ere
afholdte, og med Undtagelse af Skydsudgifterne, der i saa
fald ville være at refundere Underretsforhandlingerne af,
Skydskassen. (En lignende Forespørgsel om samme Gjenstand
forelaa Tinget i 1890; jfr. Tingforhandlingerne for 1890, Side
111-112.) Der vedtoges at svare:

1. De paa Beregningen over Omkostningerne i den mel-
lem 13 Marts 1889 paatenkte Fuldmagtssag mod Jac. Paul
Johannesen m. fl., sammen Post 1-3 opførte Rejseudgifter
for Lensmanden og Sorenskriveren, til Beløb ialt
70 Kr. 35 Øre, ville, som de bemyndigede undertegnede,
være villig at afholde af de offentlige Midler forbeholdt
Ret i Henhold til de afsagte Domme eller, for saa vidt
disse maatte være forskjellige, i Henhold til Kongedømmets

4. For saa vidt angaar de omhandlede Selskabsretter maa de beroede Forhold, som efter foranstaaende Lovs Bestemmelser for Selskabsdannelsens vedkommende

3. Hvis Bestyrelsen ikke kan opnaa paa den i Punkt 2 foreslaaede Maade, indstiller Realisationen af det udlagte indtil videre, hvorhos Udlægsforretningen bliver at hæve.
Denne Fremgangsmaade bliver for Fremtiden at iagttage i lignende Tilfælde.

4. Skyldnergiftens, med Undtagelse af Udgiftens til Kgl. Overretsforhandling, refunderes Auktionsforretningens af Skyldneren.

5. Lagtingets Vedtagelse i Overensstemmelse af Landsfogdens Skrivelse af 25 Juni 1890 bringes i Erindring. For Fremtiden bliver ekstra Udlæg at forlange, naar Omstændighederne gør nogen

d. Fra Skomagermester J. Jeppesens af Godthaab Byret var indkommet et Andragende om at erholde et billigt Vederlag for Forkyndelse af Indkaldelser i offentlige Sager. Der vedtoges at svare:
at Tinget ikke kan bevilge saadant Vederlag.

---

2. Vedkommende Omsorgsfaldighedssager

a. Da fra Kommunerne indkomne Forsørgelsesplaner og Skatteansættelser nu gennemgaaedes af Landsfogden og Byens Borgmester, idet der tilkendegaves Forhandlerskabet for Godthaab Kommune, at der i Forsørgelsesplanen for Godthaab Byen ikke er anført noget om, hvormeget Vederlag der for det af Johanne Simonsen førte ugifte Barn, Jens Simonsen,

I § Hundred til Sor ovi Fattigvæsenet paa Grund af 24 de Marts 1863. 36 hensatte følgende Bidrag af Amts-fattigkassen for Aaret fra 1 Oktober 1892 til 30 September 1893.

1. Nordrevigs Forstegalds Kommune:		
til Fagli Sogn		190 Kr.
2. Østre Forstegalds Kommune:		
til Ao Sogn	20 Kr.	
— Fjon —	40 —	
— Eide —	80 —	
— Giving —	60 —	
— Aukefjord —	50 —	
— Fuglefjord —	50 —	
— Sild —	20 —	320 —
3. Nordstrøms Forstegalds Kommune:		
til Vedmarkvand Sogn	50 Kr.	
— Stralsig —	70 —	
— Kalderavig —	110 —	230 —
4. De forenede Sogne i Sydstrøms Forstegald.		
til Kalbak Sogn		40 —
5. Vaagi Forstegalds Kommune:		
til Midvaag Sogn		30 —
6. Kvalsø Sogn Kommune		30 —
7. De forenede Sogne i Suderø Forstegald:		
til Sumbi Sogn		50 —
8. Thorshavns Kommune		260 —

c. Fra Gregonius Johannesen af Kirig var der paany indkom-
met et af vedkommende Forstanderskab anbefalet Andragende
om Understøttelse af Aandsfattigkassen til Hjelp til at
ret have Omkostninger paa Hospitalet foranledigede Udgifter,
alt 393 Kr. 58 Øre. (Jfr. Beretningen for 1891, Side 245).
Sagen henvistes til Udvalget for Aandsfattigkassen, som for-
anledede, at Ringet, under samme dettage til den sidstnævnte fulgte
Praxis, ikke at tilstaae den Slags ekstraordinære Understøttelser
af Aandsfattigkassen, samt udtalte, at Forstanderskabene, som
fortiden alle af have mindre Medlemmer til de enkelte Personer
i Kommunerne end tidligere, have Ret til at afkræve
gjorte Betingelser, for saa vidt de finde en Person værdig dertil,
hvilket de saa meget lettere kunne gøre, som det altid ved
Udbetaling af Aandsfattigkassens Tilskud til Kommunerne bliver
tagt Hensyn til saadanne store Udgifter, som her
er Tale om. - Efter Udvalgets Forslag vedtoges:
1. At de Kgl. Kommuner skulle til Aandsfattigkassen
Midler ne mindre store og der til dem aarlig bliver udbetalt
saa store Tilskud, som der foreaarlig kan tages af
Kassen, kan der ingen Understøttelser ikke bevilges.
2. Afskrift af denne Beslutning tilstilles Forstanderskabet for Ribe Provstegalds Kommuner.

---

3 Vedkommende Skydskassen.

Efter Forslag af vedkommende Udvalg vedtoges de Bestemmelser

Kommuneveie:

Nr.	Kommuneveiens Navn.	Folketal.	Særlig Skyldsvgift		Fælles Skyldsvgift		Samlet Beløb.	
			K.	Ø.	K.	Ø.	K.	Ø.
1.	Nordreisens Præstegjeld Kommuneveie	1528.	139.	—	229.	20.	368.	20.
2.	Østreisens — — —	3008.	324.	28.	451.	40.	775.	28.
3.	Nordreisens — — —	1603.	80.	43.	240.	45.	320.	88.
4.	De forenede Sogne i Sydreisens Præstegjeld	493.	24.	73.	73.	95.	98.	68.
5.	Ydre Sogns Kommuneveie	209.	10.	49.	31.	35.	41.	84.
6.	Thorshavns Kommuneveie	1303.	65.	38.	195.	45.	260.	83.
7.	Vangs Præstegjeld Kommuneveie	1806.	46.	62.	195.	90.	242.	52.
8.	Sandes Præstegjeld Kommuneveie	993.	30.	54.	148.	95.	179.	49.
9.	Kvalsø Sogns Kommuneveie	518.	14.	36.	77.	70.	92.	06.
10.	Fjordes — — —	650.	18.	02.	97.	50.	115.	52.
11.	De forenede Sogne i Indre Præstegjeld	1343.	37.	24.	201.	45.	238.	69.
	Tilsammen:	12954.	790.	89.	1943.	10.	2733.	99.

---

4. Vedkommende den økonomiske Forh.

Indragende om Ritning til Veje, Broer og Landingssteder.

a. Den Indstandskabet for de forenede Sogne i Sydreisens Præstegjeld og Thorshavns Kommuneallbestyrelse med indkom. med Indragende om at Tilskud paa indtil 225 Kr. i Anledning af en over Kystbaadene oprettet Redningsbaad vilde vorde at ansee, at Indkom Midler ikke tillade, at der i Aar ydes Tilskud til denne Øre.

b. Ifølge Indstand af Lysnæs Kommune havde andragt om Bevilling

Brøns i Lejrinds, 593 Kr. 30 Øre. (Se Beretningen for 1891, Side 146.) Andragendet var tilbagekaldt af Forstanderskabets Medlem for, at Arbejdet var fuldført i forrørlig Stand. - Det vedtoges at erklære, at Kredsens Midler ikke tillade, at der i Aar ydes Andragerne noget nyt Bidrag i Anledning af Brøns ved Lejrinds Aa.

c. Fra Sognekommunalbestyrelsen for Kalbøring Sogn var indkommet et af vedkommende Forstanderskab anbefalet Andragende om et Tilskud af 36 Kr. til Istandsættelse af Brønd i Kalbøring. Det vedtoges at erklære, at Kredsens Midler ikke tillade, at der i Aar ydes Tilskud til denne Brønd.

d. Fra samme var indkommet et, ligeledes af vedkommende Forstanderskab anbefalet, Andragende om Hjælp til Istandsættelse af Brønd i Fjenneby. I Følge et vedlagt Overslag andrager Udgiften til Materialier hertil alene mindst 73 Kr. 79 Øre. Det vedtoges at erklære, at Kredsens Midler ikke tillade, at der i Aar ydes Tilskud til denne Brønd.

e. Fra Sognekommunalbestyrelsen for Ejdrup Sogn var indkommet et af vedkommende Forstanderskab anbefalet Andragende om Tilskud til Opførelse af en Bro over Breiså ved Ejdrup Ester et vedlagt Overslag andrager Udgiften til Materialier m. v. alene mindst c. 600 Kr., samt c. 80 Dages Fripartarbejde. - Det vedtoges at erklære, at Kredsens Midler ikke tillade, at der i Aar ydes Tilskud til denne Bro.

f. Fra Forstanderskabet for de forenede Sogne paa Sønderø var indkommet et Andragende om Bidrag til Opførelse af Broer over Kanaler i Rørø og over Aaen i Vigelsborg. Efter

at svare, at Formanden Midler ikke tillade, at der i Aar ydes Tilskud til disse Broer.

g Fra Ligningskommissionen for Kalvaag Sogn var indkommet et af vedkommende Formandskab anbefalet Andragende om Tilskud til Forbedring af Landingsstedet i Gjøsevig. I Følge et vedlagt Overslag antages at medgaa til Materialier 101 Kr. 58 Øre og til Kommandsliv 62 Kr. 50 Øre. tilsammen 164 Kr. 08 Øre. - Det oplyses at svare: Naar Arbejdet ved Istandsættelse af Landingsstedet i Gjøsevig er fuldført og Udgifterne herved betalte, samt nye Arbejdets Overensstemmelse med vedkommende Bestik er godkjendt fra vedkommende Kommunalformandskab, ydes som Bidrag for indeværende Aar til Dækning ved Udgifterne ved vedkommende Materialier og Kommandsliv 80 Kr. For saavidt Udgifterne i ovenfor gjengivne Skrivelse skulde blive større, er Kongen villig til efter fornyet Andragende at bevilge Samme af økonomiske Grunde næste Aar, hvorvidt, at der ikke udbetales mere end ialt 164 Kr. 08 Øre. (3 indeværende Aars Bidrag indbefattet.)

h Fra Formandskabet for Østre Botsfjords Kommune var indkommet fornyet Andragende om et Bidrag til dette Landingssted at bevilges for i Aar 20 Kr. 90 Øre. jvnfr. 20 Kr. 90 i Anledning af Istandsættelse af Landingsstedet ikke i den ved Kongebrev. (Se Beretningen for 1891, Side 247.) Det oplyses som sidste Bidrag til dette Landingssted at bevilges for i Aar 20 Kr. 90 Øre.

i. Fra Sognekommissionen var indkommet Andragende om Tilskud til Istandsættelse af Landingsstedet ved Gåsedal. Det erklæres at være, at Kommunen ikke tillader, at der i Aar ydes noget Bidrag til dette Landingssted. Hvis nogle Andragender fremsendes senere, bør dette bero på et fuldstændig specificeret Overslag.

j. Fra Forstanderskabet for Østerø Postegilds Kommune var indkommet Andragende om Bidrag til Anskaffelse af et Sæt Redningsgrejer i Aaviig og til Istandsættelse af Landingsstedet samme Sted til Beløb 47 Kr. (Se Beretninger for 1891, Side 247). Der erklæres at være Intet Andragendet heller ikke i Aar foreligger tilstrækkelig oplyst, dog anses Anskaffelsen af bedre Redningsredskaber i Øster, i modsætning til Aaviig ikke for nogen Tilskudssag til Istandsættelse af Landingsstedet i Aaviig eller til Anskaffelse af et Redningsgrejsæt samme Sted.

k. Fra Kl. Klem af Hjemmig var indkommet Andragende om, at et Beløb af 15 Kr., der er medgaaet til Indkøb af Kamp til en Snaar, samt anvendes ved Landingsstedet i Hjemmig til Ophaling af Baade. (Se Beretninger for 1891, Side 247). Andragendet var begrundet af en af Kommunens i vedkommende Forstanderskabs nærmere Erklæring, gaaende ud paa, at den af Hjemmig i den Sidst forløbne Aarsrække for Grundgarnsfiskeri i Vestmandshavn var saaledes og øiensynlig ved Mistagelsen. Det erklæres at være billigt 15 Kr. til Erstatning af Regningen ved Indkøb af Kamp til en Snaar til Brug ved Landingsstedet i Hjemmig.

meddr Hensyn antaget ved Fastsættelsen af dette Tillæg ved Indlæg Tilskud, 45 Kr., til Istandsættelse af Landingsstedet i Ørsvig (se Beretningen for 1891, Side 248). Beløbet henlægges til Udbetaling i Aar.

vv. Fra Beboere af Kiserig var indkommet forskjellige Andragender om en ydeligere Bevilling paa 62 Kr. til Landingsstedet samme Sted. (Se Beretningen for 1891, Side 247) Det vedtoges ikke at bevilge Bidrag i Anledning af en forestaaende Istandsættelse af Landingsstedet i Kiserig at henlægge 38 Kr.

ww. Fra Beboere af Skarvenæs var ligeledes indkommet Andragender om en ydeligere Bevilling paa 30 Kr. til Landingsstedet samme Sted. (Se Beretningen for 1891, Side 247) Det vedtoges ikke at bevilge Bidrag i Anledning af en forestaaende Istandsættelse af Landingsstedet i Skarvenæs at henlægge 30 Kr.

o. Lagttingsmændene O. P. Effersøe og J. Isaksen havde anbefalet, at der maatte henlægges 20 Kr. til Istandsættelse af en Forbedring af den for Kommunen Regning anlagte Vej fra Thorshavn til Velbastad. Det vedtoges for indeværende Aar at henlægge til Istandsættelse af den forrige Winter for Kommunen Regning anlagte Vej ligesom Sandaa og Velbastad af indtil 20 Kr. Det vedtoges Hr. Mellemmanden af Lagttingsmændene O. P. Effersøe og J. Isaksen at henvende sig formedelst Istandsættelsen.

---

5. Vedkommende Kirkekassen.

af Kirkegaarden i Hallesvig. (Se Beretningen for 1891, Side 148) blev altså i Aar forelagt Ringen Udkast af en af vedkommende Kirkeværgerskab tilkaldt Erklæring fra Sognekommunalbestyrelsen i Hallesvig Sogn, hvoraf fremgik, at Udk. omhandlede Grundstykke vil ak faas til Kjøb for 150 Kr., at der antagelig vil indgaa i Skjødesum til Kirkegaarden Udvidelse 30 Centner for hver arbejdspligtig Mand i Sognet, samt at Kommunen til en Begyndelse til at dække Arbejdsfortjenesten kan ydes Tilskud til 170 Kr. pr. Dag. Der vedtoges:

1. Til Erhvervelsen af et Stykke for den nuværende Kirkegaard i Hallesvig beliggende Grundstykke, 38-22 Alen i Udstrækning, hvilket der, i Anledning af en foreløbig Udvidelse af den nævnte Kirkegaard, af Nordstrømi Kirkekasse 100 Kr. – Hvis Gjennemførelsen ikke vil kunne opnaaes ved frivillig Aftale, skrides til Ekspropriation.
2. Der paaligner Hallesvig Sogn for det kommende Regnskabsaar 30 Centner Arbejde for hver arbejdspligtig Mand i Sognet i Anledning af den omhandlede Kirkegaards Udvidelse.
3. Der bevilges af Nordstrømi Kirkekasse den fornødne Sum til en Formand til at lede Arbejdet ved nævnte Kirkegaards Udvidelse, og anvistes denne Løn til 170 Kr. daglig. Dog vil det være at paase, at der ikke udbetales nogen Kommuneløn for de Dage, hvor ikke mindst 6 Mand af det paalignede Pligtmandskab møde til Arbejdet sammen med Formanden.

4. Der paa forrige Samling udsatte Sag angaaende Udvidelse af Kirkegaarden i Hollefjord. (Se Beretningen for 1891, Side 148)

Kirkevergen. Heraf fremgik, at Kommunebestyrelsen havde anslaaet det 4 Kr. pr. Dag, at Gaarde Hjelp er begyndt til at være 4 Aleer over Vandfladen, samt at Bekjendtgjørelsen burde at skulle opfattes Gaarde i hele Hjelp. Efter Forslag af Kirkekassereren vedtoges, til hvilket Sagen blev henvist, ester-

1. Der bevilges af Nordstrand Kirkekasse 160 Kr. til Opførelse af et Skjærgaards omkring den ydtrige Del af Kirkegaarden i Kolbjørnsvik saa den Maatte, som af vedkommende Kirkeværge er foreslaaet i Skrivelse til Lagtinget af 16 Juli 1891.
2. Der saaledes Kolbjørnsvik Sogn for Regnskabsaaret 18$^{91}/_{92}$ 4 Dage Skydsbyde for hver arbejdspligtig Mand i Anledning af det omtalte Gaarde Opførelse.
3. Der overdrages til Kirkeværge J. K. Gjerstad af Kolbjørnsvik for vedkommende Beløb at forandre omhandlede Arbejde udført saa vidt af ham foreslaaet Maade. Skulde han ikke være villig dertil, overdrages Arbejdets Udførelse til Kirkeinspektionen saa vidt samme Vilkaar.

6. Den fra forrige Samling udsatte Sag ang. Istandsættelse af Kirkegaarden i Vestmarkaaen (se Forhandlingerne for 1891, Side 248.) blev atter forelagt Ønsket betegnet af de indtrufne uheldige Ødelæggelser. Sognepræsten havde anbefalet Sagen, medens Formandskabet for Nordstrand havde anket, at en Sikkring som den her omhandlede foreløbig ikke burde. Kirkeinspektionen

til 14 Kr. for Sidste samt, erklæret, at den mishandlede Spadsering herefter udføres af Gaarde i den hele Kjøbstad ved Hjelp af paalignet Pligtmandskab og anvendt kommer til en Formand til at lede Pligtarbejdet til 2 Kr. pr. Dag. Efter Forslag af Kirkeværgemødet, til hvilket Sagen blev henvist, vedtoges:

1. den ældre Kirkeværge Reinert, at Ringen for Døren ikke findes tilstrækkelig Anledning til at gaae ind paa hans Andragende om at befries af Nordstrøms Kirkekasse det fornødne Cement til Udbedring af Gaarde omkring Sognets Kirkegaarde i Vestmannhavn.
2. den paaligner Vestmannhavn Sogn for det kommende Regnskabsaar 2 Dage Pligtarbejde for hver arbejdspligtig Mand til Tilbageføres af Gaarde omkring Sognets Kirkegaard, hvorom den tilstillen Kirkeværge Reinert Meddelelse.
3. Til at lede Pligtarbejdet ved Tilbageførelsen af vedkommende Gaarde vil der være at ansætte en Formand, der lønnes med 2 Kr. pr. Dag, som betales af Nordstrøms Kirkekasse. Dog vil det være at paase, at der ikke udbetales nogen Formandsløn paa de Dage, hvor ikke mindst 6 af det paaligned Pligtmandskab er møtte og arbejdede sammen med Formanden, hvorom der ligeledes tilstilles Kirkeværge Reinert Meddelelse.
4. den meddelte endelig Kirkeværge Reinert, at Ringen ved det under Punkt 2 og 3 vedtagne, er gaaet ud fra den Forudsætning, at der ikke, paa Grund af de herved fornødne Udgifter foranlediges yderli-

for Forbydelse foranlediget ved Udviklen af Kirkegaarden i Vestmanhavn, (se Aarbøgerne for 1891, Side 249) blev atter forelagt Kongen i Aar. I Henhold til Kongelig Resolution af 7. Marts d. A. af 2det af Rigets tilmeldte Mænd fra Aarig blevet afholdt Syn over de lokale Forholdene. Synets Erklæring gik ud paa, at det fornu Kirkeværge tilhørende Forbydelse ad, i Foraaret 1891 er blevet overtraadt, saa at Synet ikke har kunnet afgive nogen Skøn over, hvorvidt det har kostet nogen Skade i Anledning af Kirkegaardens Udvidelse og endvidere maatte have kommet tilkommende Erstatning, medens det anslog den Skade, der er tilføjet Jacob Hansen Fort, til 30 Kr. Værdi. — Jacob Hansen havde intet afgivet den Erklæring, at han ikke er tilfreds med den foreslagne Vurdering af den hans Fort tilføjede Skade. Efter Forslag af Kirkekassebestyrelsen blev det vedtaget, at:

1. den gamle Kongehavde fornu Kirkeværge af Vestmanhavn paa hans Andragende om at erholde af Nordstrøms Kirkekasse en Erstatning paa 50 Kr. for Skade, han fortsat skal have lidt ved Overtrædelse i Anledning af Udvidelsen af Kirkegaarden i Vestmanhavn, at der bevilges ham en Erstatning paa 25 Kr. af den nævnte Kirkekasse i den omhandlede Anledning. Saafremt bemeldte fornu Kirkeværge maatte erklære sig tilfreds med dette Tilbud, anmode Amtmanden om at anvise Beløbet til Udbetaling af Nordstrøms Kirkekasse i nærmeste Fald

Vej.

2. Der vaar Arbejder paa Hamar ligeledes af Vedkommende, at man ikke fandt Anledning til at gaa ind paa deres Andragende om, af Nordstrøms Kirkekasse at faa udbetalt en Erstatning paa 60 Kr. i Anledning af den Skade, hans Hest skal have lidt ved Fald af Stilladset af Vedkommendes Kirkegaard forandlige Arbejde, men maatte henvise ham til at søge sine Krav i den nedsatte Anledning fyldestgjorte af Rettens Vej.

3. Andragenden angaaende om at forelægge de forenævnte Skifter til paa Nordstrøms Kirkekasses Vegne at vandbøde samme Dag i Tilfælde af, at den maatte blive Genstand for Søgsmaal fra ovennævnte Andragers Side.

4. Fra Kirkekassereren var indkommen en Henvendelse til Bispet, angaaende en Forandring i den hidtil brugte Fremgangsmaade ved Bortlejningen af Stolestaderne i Throndhjems Kirke, begrundet paa en tilbagevendende Ophobning af utidsalte Restancer af Stolestadpengene ved Regnskabets for Throndhjems Kirkes enlige Kasser. Efter Forslag af Kirkekassecollegiet, til hvilket Sagen blev henvist, vedtoges:

Det tilkendegives de Lejere af Stolestaderne i Throndhjems Kirke, der staar i Restance med Lejen for den Stolestad, at saafremt Restancerne ikke blive betydelig indskrænkede af indeværende Aar, ville de af den hidtil benyttede Stolestader blive bortlejede til andre, hvorhos det tilkendegives samtlige Lejere af Stolestaderne i den nævnte Kirke, at den Ret, som Lejere fremtidig vil forfalde,

Lejemaalet anfaldt, hvorhos det blev at indhente, at fornøden Bortlejning af Skolestuerne i Kirken skeer med det Forbehold, at vedkommende Lejere maa finde sig i, at de af hver lejede Skolestuer, saafremt de ikke er opsagte ved Forrige Begyndelse, maa benyttes af andre Kirkegængere

f. Fra Sognepræsten for Sydstrømø var gennem Kirkeinspektionen indkommet et Andragende om, at der af Thorshavns Kirkes ordinære Kasse maatte bevilges Kr. en Restaurering af Kirkens Alterstage og Bælt, der, i et vedlagt Overslag fra Konservator Rinne, var beregnet til 67 Kr., samt at der af samme Kasse ligeledes maatte bevilges det fornødne Beløb til at forny den indvendige Maling af nævnte Kirke: Efter Forslag af Kirketaxationskommissionen, til hvilket Sagen blev henvist, vedtoges:

1. der bevilges af Thorshavns Kirkes ordinære Kasse et Beløb paa indtil 60 Kr. til Restaurering af Kirkens Alterstager.

2. der bevilges af samme Kasses indtil 350 Kr. til Fornyelse af den indvendige Maling i Thorshavns Kirke.

g. Fra Jacob Clementsen af Skuvoy var indkommet en Andragende om, at der af Kirketaxen maatte udbetales ham et Overslag paa 400 Kr., som efter en af ham indsendt Forslag vedr. Istandsættelse af Skaalevig Kirke, skulde udgøre den Sum, hvormed den nævnte Kirkes Ordinære havde overskredet det Beløb, der i Følge en tidligere ham g

til Kirkens Ophjelse; - Kirketaxeringsvalget til hvilket Sagen var henvist kunde ikke antages at i sig Grad paaskynde Andragerens Forfølgning af vedkommende Kirketakst ved Skaaberg Kirkes Ophjelse, men saa vil dog ikke i Stand til at tilbageholde Kirget at gaa ind paa hans Andragende, hvorved der let kunde etableres et Præcedens, der for Fremtiden kunde gjøre eventuelle Bortskaffelsen af Kirkebygningers Ophjelse illusorisk. Da der nu ikke ved Bevillingen til Skaaberg Kirkes af Lagtinget og forøvrigt lig ligelidt af Jacob Clemmensen ved Kontraktens Indgaaelse, var forudsat, at i Skaaberg Sogn skulde 40 udskyldpligtige Mænd af hvilke kun skulde ydes 16 Dagarbejdere à 12 Timer; medens der i Virkeligheden kun fandtes 34 Mænd, hvorfor Andrageren, efter Retvalgets Mening, af Billighed. kun kan faa at faa en passende Erstatning for det paalagte beregnede, men ikke ydede Pligtarbejde, nemlig 90 Dagarbejder. Som følge heraf foreslog Retvalget:

> Den bevilges Jacob Clemmensen af Kjøbing 144 Kr. af Sandø Ertelgalds Kirketaxe som Erstatning for ikke opfyldt Pligtarbejde i Anledning af Skaaberg Kirkes Ophjelse.

Forslaget vedtoges med 11 Stemmer mod 3.

4. Fra Kirketaxeringen indkom et Forslag om for Fremtiden at lade den Kirkerne tilfaldende Smørlevnet opkræves af Sognemændene, imod at yde disse 4 Øre pr. Td. i Indkaseringsgodtgjørelse, hvorved den Vanskelighed for Opkrævning af den nævnte Ydelse bortfaldt af samme - c. 360 Kr. anslaar Fremtiden vilde tilfalde Kirketaxen. Efter Forslag at

Kirkeakademiet vedtoges:

Ingen anmodet Confirmanden om at ville ordne en Præ-
sten for den kandidige Kirkestrøgs vor, hvorvidt han
maatte have ønske om at erindre vort fremdeles at
spørge for Opretholdelsen af den Kirkens hidtilhørte
Forretning og, erfare om Følge heraf, give Afkald paa
det hen hidtil tilstaaede Vederlag.

i Fra Aust og Vests indkom en Henvendelse til Synet om
en Bevilling af de hvirrende Kirkekassen paa 400 Kr.
til Anskaffelse af ny Kirkebøger efter et af Ministeriet
foreskrevet Schema. Bevillingen vedtoges.

---

6. Vedkommende de enkelte Landkommuner.

a. Ved Skrivelse af 16de Januar 1894 havde Justitsministeriet
tilladt, at Vestmanhavns Sogn udskiltes af Nordbrinis Præste-
gjelds Kommune og vedtog den nærmere Ordning herpaa til
Følge. Efter at Sagen havde været behandlet i det
kommunale Udvalg og igen udsat for at indhente nærmere
Forklaring fra Embedsstabet for Nordbrinis, vedtoges
efter Udvalgets Forslag:

1. Vestmanhavns Sogn udskilles af Nordbrinis Præste-
gjelds Kommune fra 1 Oktober 1. A. at regne under
Navn af Vestmanhavns Sogns Kommune.
2. Indkomstandelen i Embedsstabet bestemmes til 5.
3. Som tilhørende Vestmanhavns Sogns Kommune betegnes.

3. Af den i Dag Obligation af 15 Maj 1889 paa Nordre-Odalens Præstegalds Kommune, i Anledning af dege. Indtegnet i Vestmarkhaven, Nordre Gald til Skolehuset, der afbrages hver 11 Juni og 11 December Termin med 125 Kr., falder paa Vestmarkhaven Søgne Kommune af Restgaldet hver 11 Juni 1. A., 4250 Kr., 2/10 eller 1275 Kr.

5. Af den fælles Valtighyde, som hidtil eller maatte komme til at paahvile Nordre-Odalens Præstegalds Kommune, vil Vestmarkhaven Søgne Kommune have at tilsvare, efter det af Lagtinget fastsatte Forhold. 32/100.

6. Af Hensyn til Indtjeningen til Fortunderstøttelsen bliver at forholde efter den af 29 March 1878 om Fortunderstøttelse paa Kirkens og Præstegaldes af 29 August s. A. om Kirkens Indtjening i Fortunderstøttelsen.

7. Det bifaldes, at Forlandsretskabet for de vestlige Fjorndele af Søgne i Nordre-Odalens Kommune skal bestaa af 7 Medlemmer.

8. Fra Jacob Aanundsen af Hisøy var igjennem Kirkeværgerskabet indkommet en Besværing over, at en Del af det Hus til Opførelse af Skaadøy Kirke afkordede Pligtarbejde ikke var udført, idet en Del af Mandskabet var kaget, uden at finde med Skib ikke at have udført det samme paaliggende Arbejde og heller ikke senere havde været i Stand til at godtgjøre det resterende Arbejde. Med denne Besværing fulgte en Fortegnelse over det resterende

Amtsforvalterskabet for Sandø Politikreds Kommune, hvoraf fremgik, at Forstanderskabet havde ønsket paa anden Maade at disponere over det resterende Pligtarbejde. Der ønskes da Jacob Clemmensen af Skiveris i Byen Skovskabet med Hensyn til Amts og Provsti- som Officianten af Skadeby Kirke i Henhold til Lovbekendtgørelse af 3 Septbr. 1890 er berettiget til at erholde det Pligtarbejde, som paaligger Skadeby Sogn 1890-91, nemlig 66 Pligtdage à 12 Timer pr. Mand af Pligtmandskabets 34 Mand, men der af dette Pligtarbejde resterer 1181 Timer - 98 Dage 5 Timer, idet Forstanderskabet havde at drage Omsorg for, at dette resterende Pligtarbejde erstattes Jacob Clemmensen inden 1 Januar 1893 med 1 Kr. 50 Øre pr. Dag eller ialt med 147 Kr. 62 Øre under en daglig Tilsyn (hvis Størrelse Amtmanden anmodes om at fastsætte) for Overholdelsen af dette Paabud.

4. Fra Forstanderskabet for Provsti Sogns Kommune var indkommen en Skrivelse, hvori der anmodes om Kgl. Approbation paa at der paalægges Kommunen en vedvarende Forpligtelse i Anledning af en Ændring af Interessentforholdet i Vestre Skov og en vis Hjælp hvoraf nødvendig Overgivelse af Læredrengene ved Ansættelse af en Assistent ved nævnte Skov. Efter Forslag af det kommunale Udvalg, til hvilket Sagen blev henvist vedtoges:

det appelleres, at der paalægges Provsti Sogns Kommune en vedvarende Forpligtelse ved Assistenten til Vestre

Aalen til at gjøre Kaare for Bolig og andre Vanskelighed-
ninger af, at han af Skatteraaret yder et Bidrag
til Kaare Kirk paa 400 Kr.

d. Fra samme Forstanderskab var indkommen en Skrivelse
av Kirkeværgen om Laglingets Approbation paa en
af Forstanderskabet udstedt Deklaration, hvorved der til
Fordel for Handelsbetjenten Jens Mortensens af Kvaas og
dennes Hjerne af det Gaardsbyrke samme Skyld paa
hvilket Kaare Vaaningshus er opført, paalegges et
Kommunebidrag tilhørende, umiddelbart ofr til forommeldte
Gaardsbyrkes ældste Byrkes Jord, dog Betingelse, at der
langs den vestlige Grundlinie af det omtalte Mortensen
tilhørende Gaardsbyrkes i en Bredde af 1 Alen paa
Kommunens Jord ikke maa forskaffe nogen Spærring
eller andet Adkomst, hvorved Grænseret ødelægges, imod at
omtalte Mortensen betaler 4 Kr. Efter Forslag af
„det kommunale Udvalg" vedtoges at tiltræde Deklarationen.

Vedkommende Deklaration skrives herved opført.

---

7 Decisions af Regnskaber

Det Kgl. vare indkommen efterskrevne Regnskaber,
forsynede med Revisionsforretninger og Bemærkninger samt
Laglingsrevisors Vedtegnelser:

1. Regnskab for Kvæ Aadals Reparationsfond for Aaret
til Hajtag 1891.
2. Regnskab for Kvæ Aadals Fattigkasse for Aaret til

3. Regnskab for Vesterås Amts Sparbanks Kasse for s. A.
4. Regnskab for Vesterås Amts Sekspost for Aaret 1891.
5. Regnskab for Vesterås Amts ökonomiske Fond for s. A.
6. Regnskab for Grönkgarnet i Vesterwarberg for s. A.
7. Regnskab for Fonden for forrilyktedes efterladte for s. A.
8. Regnskab for Fonden til Anskaffelse af nyttige Skolebøger for fattige Almueskolebørn paa Strömø for s. A.
9. Regnskab for Sognepræst Englekes Skolegaves- og Enkekassighedslegat for s. A.
10. Regnskab for Nordströmø Prostegjelds Kirkekasse for s. A.
11. Regnskab for Vesterås Prostegjelds Kirkekasse for s. A.
12. Regnskab for Sydströmø Prostegjelds Kirkekasse for s. A.
13. Regnskab for Thorshamn Kirkes særlige Kasse for s. A.
14. Regnskab for Nordströmø Prostegjelds Kirkekasse for s. A.
15. Regnskab for Vaaj Prostegjelds Kirkekasse for s. A.
16. Regnskab for Saasø Prostegjelds Kirkekasse for s. A.
17. Regnskab for Söderø Prostegjelds Kirkekasse for s. A.
18. Regnskab for Vaag Kirkes særlige Kasse.
19-25. Regnskaber for de til Nordströmø Prostegjelds Kommune hörende Sogne for Aaret fra 30 Septbr. 1891.
26-32. Regnskaber for de til Vesterås Prostegjelds Kommune hörende Sogne for s. A.
33-38. Regnskaber for de til Nordströmø Prostegjelds Kommune hörende Sogne for s. A.

for s. A.

42. Regnskab for Nørre Sogns Kommune for s. A.

43-47. Regnskaber for de til Vaagø Præstegjeld hørende Sogne for s. A.

48-51. Regnskaber for de til Sandø Præstegjeld hørende Sogne for s. A.

52-55. Regnskaber for de forenede Sogne i Søndre Præstegjeld for s. A.

56. Regnskab for Borkø Sogns Kommune for s. A.

57. Regnskab for Kvalø Sogns Kommune for s. A.

58. Regnskab for den gjensidige Forsikringsforening for Skolebygninger for s. A.

Samtlige disse Regnskaber bemærkes.

---

8. Valg til kommunale Bestillinger og Embeder.

a. Til Medlemmer af Valgforsamlingskommune for Amts- og Landstingsvalgene valgtes:

for Nordrø Præstegjeld.

Handelsbestyrer N. Lindgren og Skoleholder J. M. Jensen begge af Vaagø;

for Østrø Præstegjeld.

Kjøbmand Simon Andreasen og Skoleholder Jens Pedersen, begge af Skarsø;

for Nordbrønø Præstegjeld.

Daniel Jacob Jacobsen af Kirkenes;
for Syvstrøms Provstegjeld.
Kjøbmand H. Christiansen og Bogholder H. A. Jacobsen begge af Thorshavn;
for Vaagø Provstegjeld.
Kjøbmændene Peter Henrik Thomassen af Sandvaag og Daniel Nielsen af Sørvaag;
for Sandø Provstegjeld.
Skoleholder A. C. Jensen og Kjøbmand Mauritz Mohr begge af Sand;
for Sørøens Provstegjeld.
Skoleholder O. A. Skaalnæs af Kvalø og Kjøbmand J. Dahl af Vaag.

b. Som Reservemænd valgtes for de næste 3 Aar fra 1 Oktober 1892.
for Nordmørens Syssel:
som faste Repræsentanter: Kjøbmand Emil Jacobsen af Kristiansund og Kjøbmand Andreas Hansen af Vaag;
som Stedfortrædere: Kjøbmand Johannes Eliesen af Myklebust og Handelsmand Jens Christiansen af Nordfjord;
for Søndre Syssel:
som faste Repræsentanter: Kjøbmændene Chr. Ludvig Weihe af Florø, Hans Peter Poulsen af Skaale, Kongsbonde Chr. Jensen af Nordfjord og Skoleholder Kr. Jensen af Eid;
som Stedfortrædere: Kongsbonde J. L. Kr. Weihe af Selekvam, Kjøbmændene J. Andreasen af Florø, J. P. Rein af Førde og J. Hjelmeseth af Nordfjord;

som Jacks Retsvidner: Maler L. Isaksen og Maltmand H. A. Hansen;

som Suppleanter: Dejer W. M. Debes og forevrigt Bestyrer L. H. Debes, alle af Thorshavn;

for Vaags Syssel:

som Jacks Retsvidner: Oldefoged M. Danielsen og Kongsbonde Christoffer Joensen, begge af Midvaag;

som Suppleanter: Kiømand J. D. L. Klein og J. E. Joensen, begge af Sørvaag;

for Sands Syssel:

som Jacks Retsvidner: Maltmand J. Joensen af Sand og Kongsbonde O. Jacobsen af Sal;

som Suppleanter: L. Petersen af Skaalevig og J. M. Hentze af Sand;

for Suderø Syssel:

som Jacks Retsvidner: Oldefoged Joen Johannesen Adolfsen af Fuglø, Maltmand J. Abrahamsen af Trangisvaag; Kiømand J. Dahl af Vaag og Maltmand M. Nielsen af Kvalbø;

som Suppleanter: Kiømand P. H. Dahl af Vaag, Oldemanden Poul Joensen af Sumbø og Lars Müller af Porkeri samt Snedker G. Sigurdsen af Fuglø.

6. Til at afgive Indstillinger vedkommende Kapitelstakster valgtes for de næste 3 Aar indtil 1 Maj 1895:

for Nordre Amts Vedkommende:

Kiømand J. P. Klein af Mørkenæs;

Kbmand Cl. Hjemen af Christiansund;
for Nordlandenes Provstegjeld.
Kbmand Jakob Petersen af Vesteraalesund;
for Tydskrönes Provstegjeld.
Kbmand J. P. Evensen af Throndhjem;
for Vaagé Provstegjeld.
Kbmand Jens Hans Iwalé af Molde;
for Sunds Provstegjeld.
Kbmand P. P. Jensen af Sund;
for Söndre Provstegjeld.
Kbmand P. Kalstaunen af Bergen.

d. Til Medlem af Nord Norske Skoledirektions gjenvalgte Sorenskriver P. P. Effersöe.

e. Til Medlem af Skolekommissionen for Realskolen gjenvalgte Konsul Hansen.

f. I Stedet for Kbmd. C. Jensen af Molde, som efter sin fremsatte Begjæring var blevet fritagen for at have Sæde som Medlem af Vestlandsdistriktskommissionen, valgte Kongehuset Hans Jørg Bassesen af Sund.

XII. Andre Vedtagelser.

1. Angaaende Forandring i den gamle Matrikulbog.

Landfogden havde under 18 Januar l. A. indstillet til Amtmanden, at der hos Justitsministeriet anbrages om, at der gives Hans (Landfogdens) Bemyndigelse til at foretage den fornødne Forandring i den gamle Matrikulbog samt at om ligeledes Indstilling maatte gjøres til Lagtinget, for saa vidt Amtsrepræsentationsforhandlingerne angaar, paa Grund af, at Landfogden paa Skrivelse fra H. C. Jørgensen under 25 Juli f. A. havde modtaget en Skrivelse, hvori denne gjør opmærksom paa, at han er ansat som Skatteopkræver for 6 Marker ford paa Sand, uagtet der kun skulde 5 Mk 12 Øre, hvorfor det bliver hans ønskelige at faae Skat af mere for de resterende 4 Øl. Sagen blev forelagt Lagtinget og af dette henvist til Amtsrepræsentationsforhandlingen, som efter at have gjort sig bekendt med de herhenhørende Forhold oplyste, at Kammerjunker Tillisch allerede i 1845 havde gjort den Bemærkning i den gamle Jordbeskrivelse, at Sand Bygd, som var skyldsat for 97 Marker, kun havde ford til 96 Marker 12 Øre. Imidlertid er der lige til nu blevet svaret Skat til 97 Marker. Lignende Forhold fandtes, efter Udvalgets Mening, flere Steder paa Øerne, saa en Forandring for Bygden Sand ikke anbefales, idet ford til flere andre Forandringer, hvormed Kjøbmanden vil blive af sig selv ved den ny Matrikels Indførelse. Efter Udvalgets Forslag vedtoges

at Sagen foreløbig stilles i Bero, da Kjøbmanden vil blive af sig selv ved den ny Matrikels Indførelse.

Ifra Anne Cathrine, Enke efter Johannes Andreasen af Kalleroy, der er forlyktet ved sin forrinstre Virksomhed, Hvend af Thorshavn, var indkommet ch. ap. rettermeret Forstander skab allerunderd y varmest anbefalet Andragende om Understøttelse til Afholdelse af en Handelsgaard paa Go Kr. Efter Forslag af Udvalget for „forkellegaardes Sager, vedtoges:

1. Lagtinget er sig ikke i Stand til af nogen af de Midler, hvormed det raader, at yde Andragenderen Understøttelse.
2. Tinget henstiller det Øvrige Amt y Prost, om der af Fonden for forulykkedes efterladte kan ydes Andragenderen Understøttelse.

---

3. Skrivemaade Decision af de under Tinget forefaldne Regnskaber.

Efter Forslag af Lagtingsmand Poulsen vedtoges:

1. At Forslag til Decision paa samtlige under Tinget hørende Regnskaber, som i indeværende Samling maatte forekomme paa ch. af de i Henhold til Forretningsordenens §8. Nr. 1-6 nedskrevne Udvalg, forelægges Tinget, y at Udkast af Tingets Medlemmer kendtgjort til at skulle Forslag herfra.
2. Naar Udvalgets Indstilling i et saadant fremkommet Forslag til Decision y de, efter det foranlagte, i Tinget, ikke i Løbet af 8 Dage er stillet noget Forslag herfra, betragtes Forslaget som vedtaget. I modsat Fald- saa vel som naar noget Punkt af Udvalgets Forslaag afgjort ved vedtagne Forslag- finder en Behandling y Afgørelse af vedkommende Sag i Tinget.

Efter Forslag af Hr. Overretssagfører Petersen og i Skrift for Aftenmødet blev

1. Afdelingsbestyrer H. C. Petersen og Overretssagfører Petersen valgte til Revisorer for Aftenskolens Regnskab for 1894.

2. For saavidt disse Herrer ikke skulle være villige til at modtage Valg, anmodes Aftenskolens Bestyrelse om paa Generalforsamlingen at foretage to fornyede Valg.

---

5. Indgaaede Beretninger af Hr. Hansens Legat.

a. Fra Karl P. Michelsen af Vallekjær var indkommet et Andragende om Bidrag til Anskaffelse af en Ko af fornøden Race. Efter Forslag af Aftenmødet blev dette Andragende for indeværende Aar til Erstatning for Udbetalingen ved Konfirmationen i Juni af en Præmie for Sammenkjøring af god Race og Skik af 60 Kr. paa Betingelse af, at der med Hensyn til Afkom fra den anbefalede Tyrekalv for, at den er ægte og navnlig for, at den ikke er emigreret af Kjøbenhavns Syge.

b. Fra Chr. Nielsen af Gjeddebæk var indkommet Andragende om Godkjendelse af det hans f. A. bevilgede Beløb (se Beretningen for 1894 Side 256) efter foretagen Forlag gentagen Bevillingen paa samme Betingelser som f. A.

---

8. Fra Skolaren v. K. Valt af Hansen var indkommet et af ovenkommende Forlandsraadet anbefalet Andragende om Bidrag til Anskaffelse af en Gut af fremmed Race. Andragendet blev ikke bevilget.

---

9. Angaaende Plantagen ved Thorshavn.

Fra Thorshavns Kommunalbestyrelse var indkommet en Skrivelse ang. Plantagen ved Thorshavn. Efter at Udvalget for økonomiske Sager m.v., til hvilket denne Sag var blevet henvist, mundtlig havde forhandlet med Kommunalbestyrelsen, indstillede efter Udvalgets Forslag,

at Lagtinget intet vilkaarer den foreliggende Ansøgning m. H. t. Plantagen i Thorshavn, saaledes, at Plantagen foreløbig ikke udgår, men at den udspyrkede Del af samme af Kommunalbestyrelsen tilbydes private Personer uden Vederlag til Opdyrkning foreløbig for et Tidsrum af 4 Aar, samt at der ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning foretages Beplantning af den allerede opdyrkede Del.

Tillæg.

A. Love og Anordninger udkommne siden Lagtingssamlingen 1891.

1. Lov af 11 Marts 1892 om Folkeskolevæsenet på Færøerne.
2. Kgl. Res. af s. D. angående Ikke at tælle Vedtægterne af Sparekasse- og Pantoregistre for Færøerne.
3. Kgl. Res. af s. D. om Afholdelse af Rømmes Ting på Færøerne.
4. Kgl. Res. af 30 s. M. om Kirkevæsenet på Færøerne.
5. Kgl. Res. af s. D. om forskellige Skatter og Afgifter på Færøerne.
6. Kgl. Res. af 12 April 1892 om Afstaaelse af Grund til Anlæg af en Kirke på Thorshavn.
7. Anordning af s. D., hvorved Lov om Vrangpantelaanere m. m. af 9 April 1891 sættes i Kraft på Færøerne.
8. Lov af s. Dag om Gottgørelse for udførte Grænsforbedringer m. v. på Skatøen Eysturoy på Færøerne.

B. Ministerielle Resolutioner og andre Meddelelser til Lagtinget.

1. Bekendtgørelse af 13 Januar 1892 om Forandring i Jagttidsmeddelelse Bekendtgørelse af 21 Marts 1890 ang. Forbud mod Indførsel fra Island til Færøerne af Faar m. m.
2. Kgl. Res. af 13 April 1892 ang. Forbud mod Indførsel til Færøerne af Kornkorn, Mel, Gryn og Brød fra Tyskland, Belgien

3. Kr. af 2. Juli ang. Forbud mod Indførsel til Færøerne af Hunde.

4. Skr. af 14 januar 1892 fra Justitsministeriet ang. at der ikke findes Anledning til at foretage ikke i Anledning af Lagtingets Indstilling om at erholde tilsendt, at Rammen for Sorø Amtsstue ikke kunne indkaldes til i privat eller offentlige Politisager at give Møde for Retten i Thorshavn.

5. Skr. af 30 Maj f. A. fra samme Ministerium, hvori meddeles, at der ikke findes tilstrækkelig Anledning til at sige til, ejendeligt ere systematiske Fejltov.

6. Skr. af 22. juni 1892 fra samme Ministerium indeholdende allerhøjeste Svar paa Lagtingets Adresse i Anledning af Deres Majestæters Sølvbryllup.

7. Skr. af 15 Maj 1892 fra samme Ministerium, hvori meddeles, at der ikke findes Anledning til at fremme det af Tingets nærværende Forslag til Skrivelse i Bjergmandssager.

8. Skr. af 12 Septbr. 1892 fra Justitsministeriet, hvori meddeles, at Ministeriet ikke finder at ændre med, at Lagtingets ved Valg af Landstingskommissionerne og Overlandsretskommissionerne, fastsatte Rækkefølge i hvilken disse kunne tilkaldes.

9. Kapitelstaxter for Sorø Amt for Aaret fra Maj 1892 til Maj 1893.

Nr. 4.

Ubs, indeholdt - - -

do	½	pr	91.
do	Pole		1. 22.
Torsk	1½	Pd	pr Stk 1. 60.
do	2		2. 16.
do	2½		2. 75.
Sej			pr Pd. 32.
Lax			80.
Raafisk	stor		4.
do	mindre		3.
Klipfisk	stor		14.
do	mindre		11.
do	Langer		11
Flynfisk	stor		17.
do	mindre		10.
do	Langer		6
Fjer			47
Traan			pr Pot 15.

Tacó Ank y Grønbi, den 29 Juni 1892.

L. H. Bachmann. J. A. Enevoldsen.

---

10 Udskrift af Regnskabet for det Hammerichske Legats Rente.

Forskjellige.

A. Beholdning den 1 April 1891.

Indestaaende i Tacó Ank Sparekasse . . . . . 1349 Kr. 6 Øre

B. Rente af det Hammerichske Legat for tiden fra 1 April 1891 til

31 Marts 1892 (5% Aars Rente) . . . . . 480 - - -

Udgift.

A. Beilagt i Regnskabsaaret 18$^{90}/_{91}$:

til Byfogden hr. A. Jacobsen i Thorshavn, som Belønning for Landbefæstelse af Skibsgods samt Inkassationen -- Hr Kr. 4 ø

B. Beilagt i Regnskabsaaret 18$^{91}/_{92}$.

1. til Hr Oberst af Gjør til Dækning af Omkostninger ved Forsendelsen fra Danmark af en Mastekø af gott Race, beilagt indtil 35 Kr.

(Skrivelse d. 31 Marts 1892)

2. - Kr. Mortensen af Sørvig til Dækning af Omkostninger for en i 1888 fra Danmark indførskrevet Ko, beilagt 35 Kr.

(Skrivelse d. 31 Marts 1892)

3. - N. Nolsøe og P. J. Reinert af Tvøroyri til Dækning af Forsendelsesudgifterne for en Tyr til Brug i Bygden Tvøroyri fra Danmark indførskrevet Tyr beilagt 30 Kr. 37 øre.

(Skrivelse d. 31 Marts 1892)

4. - Kongelods N. C. Mortensen af Trøllanes til Dækning af Forsendelsesudgifterne for en Tyr til Brug i Bygden Trøllanes fra Danmark indførskrevet Tyr, beilagt 35 Kr.

(Skrivelse d. 31 Marts 1892)

C. Beholdning den 31 Marts 1892.

Indbetalt i den Amts Sparekasse med 3 pCt. Rente -- 1843 Kr. 32 ø

Summa Udgift -- 1883 Kr. 32 øre

B

Referat af Lagtingets Forhandlinger

1892

Indhold.

Forel. Bekdt.	Efterbeskrivelse til Kirkens i Skaalevig	1
—"—	Andragende om Forskrivningsbrev for Fiskerselskabet	1
Forts. —"—	Delinkvientum Lodtninger	1
3. —"—	Tillæg til Forretningsordenen	2
Forel. —"—	Oprettelse af Konstabelgaard i Kirkebø	5
—"— —"—	Andr. om Fritagelse som Medl. af Overlandsretten	12
Valg til Realskolekommissionen og af Sparekassestyrelsen		12
Bekdt. ang.	Approbation paa Forandring i Kirkebø	14
—"—	Forandr. i Matrikelbogen for Byggen Land	14
Forel. Bekdt.	Affattelse af Politivedtægten	14
—"— —"—	Forandr. i Bestemm. vedk. Hummers Fiskerselskab	17
2. —"—	Fiskerisagen	20
—"—	Ansættelse af Underlærer ved Overø Skole	25
Forts. 2. —"—	Fiskeriloven	25
—"—	Fattigsagen	32
Forel. —"—	Udførselsforbud for Klipfisk til Spanien	37
—"—	Skattetaxen i Thorshavn	46
—"—	Bortleje af Stolestæderne i Thorshavns Kirke	54
—"—	Opkrævning af Kirkernes Smørtiende	54
—"—	Forbindelse af Varetogtspenge m.m.	64
—"—	Resolution vedk. Regnsk. for Fattig- og Sundh.-Komm.	66
—"—	Ekstraktr. for Jordskjæld i Vestmanna.	70
3. —"—	Udkast til Fiskerilov	73
—"—	Andrag. ang. Skjærbøjede ved Skaalevig Kirke	80
3. —"—	Fattigloven	88
—"—	Udførselsforbud for Klipfisk.	100

3. —	Sölovens	106
— —	Ands. om Understøttelse af Fondet for Forlyst-Gaarden	112
— —	Oprettelse af Forsørgs- og Mønstergaard i Kirkebø	116
2. —	Oprettelse af Politikredsfogder	147
2. —	Godtgjørelse for Registrb. ved Skaaning Kirke	153
2. —	Udvidelse af Sygekassesloven	161
— —	Understøttelse til Fr. Johannesen, Lesing	167
Endel. —	Fattiglovforslaget	
— —	Anvisninger om Pleie af Skaanske Lazaret	178
3. —	Lov om Politikredsfogder	183
— —	Tilskud af økonomisk Fond	188
3. —	Forsørgs- og Mønstergaard i Kirkebø	192
3. —	Sygekasseloven	200
— —	Regler for Afholdelse af Udgifter af Kirkekassen	202
— —	Udvidelse af Udpantningsloven	210
— —	Forhøjet Godtgjørelse til Lægningsrepræsentanten	213
— —	De af Amtmanden ene afgj. Sager	218
Forts. Beilst.	Regler for Afh. af Udgifterne af Kirkekassen	219

ry at Egge Kirkes i Skanderborg, Kirkens
mere formuende alder skyldnede Bidrag
ikke vilde være tilstrækkelig. Dog skulde
man ikke forlade enhver Foranstaltning
hvorved det vilde være muligt ellers ikke
at gøre sin Pligt skyldig, men man vilde
alligevel anbefale at benytte Lysets til
Kirkebrugsbehov.

Foreløbig Behandling af Andragende for Forskønnelsesforening for Fredericia

O. Olsen fremhævede denne Sags store
Betydning i Danmark hvor Nationalfor-
eningen for Fiskeriforbedring og Skovvæ-
sen udtalte. Ved Fiskeri var dermed
meget utvivlsigt tilstået, navnlig gjaa
gaa Grund af den yderste Landsdel
Kol, og vore Skibe kunde vi heller ikke for
undvære, da Tremasteren var allerhøj-
st 10 gilt –, saaledes at man ikke kunde
regne paa meget Overskud. Vedtoges
Forslag vilde man gaa at søge ansøgt, hvil-
ket vilde gennemføres hos Landbefolkningen af Hen-
syn til. Man saaledes at Fingre vilde stille
sig gunstigt til Sagen og skulde foreslaa den
kommende Generalforsamling.

y Tvivl om man høj Præmie skulde tilstaas

Foreløbig Behandling af Ole Bekkemeiers angaaende Oplæg Fiskeriloven.

Formanden gav en Fremstilling af Sagen
sammenholdt og andefaldte det Bedømmelsesfor-
slag.
O. Olsen anbefalede det Ordningsforslag, som
mere nøjagtigt end Formanden.
Christen mente, det var forkastelig at lade
ind paa en Ordning, hvorved man gik videre
end nødvendigt til Værks end nødvendigt. Det var
ikke rigtigt at tvinge Folk ind paa Fol-
lignoteket.
O. Olsen vilde gøre Bemærkning om, at flere

Forslag til
3die Behandling af Tillæg til Forretningsordenen.

Det [illegible] foreslåede Afsnit af Udvalget
foreslåede Forandring. Naar den ved 2den
Behandling saa vidt, at blot paa
ét Punkt af Indstillingen var Stemmelighed
stedse et simpelt Flertal, [illegible]
Tvivl kunde der ikke være til Udvalgets
for forskjellige Regler, kunde dette
i og for sig vel lade sig gjøre, naar Tvi-
gelt var i Forslagsstillerens Øjemed
maatte lades ved at tillægge det
Forretningsordenen; derfor ikke Udvalget
vil holde paa at foreslaa Noget
eller at stemme for Udvalgets Forslag og
imod Forandringerne.

Ligeledes var enig med dem sidste Taler
om den Forandring, Udvalget foreslog og
vilde stemme for Tabet af denne for den
Ordning; Man blev draget til mange
Forandringer i Forretningsordenen ved at vedtage
ligt ikke at Regel alle vedtog, [illegible]
Uformaalene som Forholdet nu var, lod
man godt lide at leve, skjønt ikke, naar
man mente, ret og fornuftigt, herved
kunde undersøge de enkelte for-
skjellige Meninger om det enkelte Medlem.
Hvorvidt i det foreliggende
Tilfælde kunde tale om Vedtagelse. Naar
der ved de tidligere Behandlinger af denne Sag
var udtalt, at det hele var et Forbedrings-
spørgsmaal, og at Regelen for Forbedringerne,
den gaar dette Punkt paa enhver Maade
ikke er anderledes end paa alle
andre Punkter i Forretningsordenen
§ 26 var Formanden klemme ikke Rimelig
alene i Regelen for Forretningsordenen, hvor Formanden
de stemmede, men fremgik det ikke af Forret-
ningsordenen at Formanden ved Stemme-
mere ikke skulde have ikke i Afstemningen, folge
og saa ikke det samme, naar Stillingen, naar
andre Medlemmer sagde, stemme ikke!

Hermann Pfeiffer, Lærer ved Borgerskolen, Medlem af Byraadet for de 4 Sønderjydske Sogne, Medlem af Byraadets Skolekommission, Medlem af Bestyrelsen for Byens Sparekasse, Medlem af Bestyrelsen for Byens Sygekasse, Medlem af Bestyrelsen for Byens Haandværkerforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Arbejderforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Kvindeforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Ungdomsforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Idrætsforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Musikforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Teaterforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Biblioteksforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Museumsforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Kunstforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Videnskabsforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Filosofiforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Religionsforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Politiforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Brandforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Redningsforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Dyrevernforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Naturforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Havebrugsforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Fiskeriforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Jagtforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Skydeforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Gymnastikforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Svømmeforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Roforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Sejlforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Motorbådsforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Flyveforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Luftballonforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Rumskibsforening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Interplanetariske Forening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Universelle Forening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Kosmiske Forening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Metafysiske Forening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Transcendentale Forening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Absolutte Forening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Ubetingede Forening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Evige Forening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Uendelige Forening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Alvidende Forening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Almægtige Forening, Medlem af Bestyrelsen for Byens Gud.

Pfeiffer bad om Ordet for at udtale sin Forbavselse over, at Formanden ikke havde givet ham Ordet, da han dog havde rakt Haanden op, længe før nogen af de andre Medlemmer havde gjort det. Han havde ikke engang faaet Lov til at sige, at han ikke havde noget at sige, og det var dog det, han havde ønsket at sige

del ny Forslag ogsaa Kirkebygninger, men han
var, at Bestemmelsen efter den bygt af et slet
Mindretal til at kunde Forhindre Forslag. At det
skulde være noget Brand paa den grundige
Fiskeri, at Mand, der ønskede sig af Kommune
om en Lov, skulde sige sine Mening derved,
Kunde han ikke indse. Han troede, Landets
havde det nødvendige i det man blev nødt til at
sige noget andet end man mente, hvilket
Svaret var at skjule sine Tanker i vore
Ord. Her var noget forkert.

D. P. Pfeffer: Det der var forkert var at 6/4
var gået af stablen. Han Kunde nødes
til ikke at stemme for at faa sin
Vilje frem. Men det var klart, at de
ønskede ikke at stemme paa dem,
at Modstanderne, at man ingen Mening
havde om den Lov.

H. P. Hiller bemærkede til Brøfer,
at han ikke opfattede andre end
for, hvad Folk sagde om hans Stilling
ning. Han betænkte sig at komme
til, hvad han kunde hele forestille mod
en Lov. Brøf vilde hans Stilling til
ingen fremgang.

Poulsen, P. P. Pfeffer, Brøfer, Poulsen og Jensen
vexlede nogle yderligere Bemærkninger
om Afstemningen.

Mandagsaftenen den 9de Marts.

Johnsker skrev til Andagsaftenen, som han havde overtaget at holde, og bad ham komme tidligere op, fordi han ønskede tid til at forberede sig, og skulde desuden være i Kjøbenhavn i Løbet af 1887 havde der i Løbet af Foraaret været Forsamlinger for at oprette en Mandagsaften, hvorfor han havde sat det sammen med Efterretninger. Hagerup havde paa Forlangt af Bestyrelsen, medens der nu kom paa Tale en anden Mand til Overtagelsen af Andagten, havde den til Forhandling for den omhandlede Sags Udsættelse paa ubestemt Tid, da det ikke syntes ham rigtigt at gaa videre med Sagen, saalænge Bestyrelsen havde nogen Grund til at tro, at Mandagsaften kunde komme i Gang. Det var ikke Tiden for Mandagsaften, men Mandagsaften selv, der var Skyld i, at den ikke kom i Gang. Det var ikke Tiden for Mandagsaften, men Mandagsaften selv, der var Skyld i, at den ikke kom i Gang.

Minimum dobbelt saa mange Fiskevande Forsøg i det Kommende Aarhundrede

omgaas følger for Fiskeriet, dels selve paa Fiskeriet i den Tid paa Aaboforholdene, kan med Sikkerhed, at maatte dels kan kun være Forsøg der mislykkes, dels der paa Landbrugets Omraade [illegible]. Man maa selvfølgelig sørge for at Fiskeriet ikke ødelægges.

Forholdene er endnu mere lette i det Tørre Land, hvor Fiskeriet er af Betydning. Her findes Landstrækninger som ikke kan dyrkes op til Agerland, men dels Udstrækninger bestemte for Fiskeri, som dog ikke vil kunne komme paa Tale med et saadant Udgangspunkt, efter at Bygdelagene engang Lande maatte have Midler til Opdyrkelse af Agerland. — Man [illegible] Fiskeriet [illegible] Fiskeriet ikke [illegible] Forsøg paa Fiskeriet paa gamle eller nye Fiskevande for Fremtiden, dels Fiskeriet paa Tørre Land, dels Fiskeriet i Havet for Kyst, dels endelig de mere Fiskevande, som kan komme i Betragtning for Fiskeriet i Havet.

Saadan Udnyttelse vil [illegible] Landbrugets Interesser til [illegible] Fiskeriet [illegible]

...paa Jan. at den sang[e] Mand i Kirkebø ikke skal dø førend ligge død i 4 Aar. – Det var merkelig at Skuffer stillede i Bøigs et Selskab i Kirkebø en 5 Aar, Tæven sandt altid hvor at ...

paa gammel Vis af

...hans Forfatterens ~~[illegible]~~ ... Det var synes en mærkelig Paastand i Skuffer-Undersøgelsen, at Skuffe-fisken, som var skrivet paa Hagens Bilde.

O Effersø. Det anmærkes af Hesselberg, at der i Hammark præstegjeld paa Gjemmestedet for Landbrugets Ormene, hvor den sees i de sidste Aftenstunder. Den Skuffe fandt en hel Opvaltning ved ~~[illegible]~~ saa gjerne ~~[illegible]~~ Fjeldet, som var Fjeldet Landre Steder. ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ i stad ~~[illegible]~~ Det ~~[illegible]~~ ikke Sælsk. ~~[illegible]~~ Ormen Vorherre ~~[illegible]~~ Den ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

skulde gribe an. Enog Mænder, gaar vilde vare bange at sidde, og skulde [illegible] vilde Kvæ- gene blive ved stærk Tab. Vor Forslag er Forslag om [illegible] gaarden at sprede en saadan Mistanke ved i Forbindelse med en Landbrugsskole. Det vilde ikke være nogen alvorlig Ud- gift for Kirkebygden, og man vilde formentlig for Penge, idet man kunde ordne Lagenskaden, at hvis Børnene intet gjorde, saa fik han Tilbud intet, og Ska- debaandet vilde derved falde bort. Enhver burde udelukkes stille sig velvillig til denne Sag, hvis ikke [illegible], at de ikke fandt deres Tid. Enhver kunde udtale sig om, [illegible] Kirkebø ved [illegible] og det Mø- deværk, medens Regeringen [illegible] Bestemmelse om Bidrag. Et tilligemed andre gerne for A. Pedersen om Sa- dehandel kunde Enhver ikke ville selv udtale, fremhæve- der til sammen i Dag; men nu kunde Forhandlingen fortsættes

saa man sig af en eller anden Grund til Ex. fordi man manglede en kvalifi- ceret Bestyrer, nødsaget til at hæve op med Driften

kunde man forebygge Ting- mandene,

T

1. hvorvidt en Forsøgs- og mønstergaard var nødvendig eller ønskelig

2. om Kirkebø egnede sig dertil.

Derimod kunde vi ikke have nogen ufgjort- de Mening om, hvorvidt Hans Pedersen [illegible] var

vidtløftig Kristike, men kun fo-
dere et Par Pinsofer. Sch.

Tang. hvorvidt den var ud-
rettet noget eller ej

Undog udenfor hensigtsmæssige
Opgave

Han bad da, at han kunde
[illegible] med Landsting
med Paulsen. Det blev dog ikke
[illegible] at [illegible] han kan
[illegible] men [illegible]

Dette Skrivelse blev
[illegible] Det var tydeligt, at Land-
sagfører[illegible] ikke
kunde gøre sig meget, men
Skriver[illegible] Kompetent-
Klammer! Tilsidst bankede ah
Landsagfører gerne Journal i den
Tiff, i hvis Hænder Sagen kommer,
men om det var Hensigten, Skyld,
vidste han ikke dige, dog var
det sikkert, at Sagen kunde skyde
sig[illegible] f. Ex. med Hensyn til Rad
angaaende egge Kreaturer. —
Han Skriver dermed fortsatte,
at [illegible] ved rork Landsag-
fører dem, at de anvendte [illegible]
Tjenede i Stedet for Plov, da kunde
Sagen ikke følge dem. Plov-
bruget synede dig ikke alle Steder,
og ikke alene her, men ogsaa i
Danmark betalte det sig godt
[illegible] Forhold at anvende
Spaden.

Skriver bemærkede til Paulsen,
at han ikke mindedes, at Sagen
havde været fremme i Byretten,
men mulighvis den havde været
for Forsamlingen, da alle Sa-
gerne [illegible] Landsfogden, at der i Realkre-

at kunne gjøre godt bytte imod
Sommerbyen med en Vinterbygd
Skatten var glad over dette
Forslag. Han kunde altsaa
naar nogle Aar spare det til sammen
Sommerbygd saaledes, at han i Sinde
anlegget saa det, at han ikke
ikke kun gjøre nu. Han landskri-
ver kjendte dog, at det vilde være
bedst at bygge Vinterbygningen
paa en hensigtsmæssig Plads. Men
saa maatte han allerede nu bes
skriften Tømmer at bygge
den i Vinteren. Han bad nu
Vinterbygningen ikke blive nogle
Hundreder, hvorimod man ved at
bygge Skibet selv kunde spare
og en Del Penge. - Paa den
dyre Del Penge vilde Vinterbygningen
dog kunde anvendes til Opførelsen
af Forhus, da man ved dette
kunde erholde Penge
mere med Handelsskibet, der selv
maa være tilbyde, hvorimod
Pladsen kunde anvendes paa den
Maade, og overhovedet, hvor der
ikke var Handelsskib nok.

Valg af Bestyrelsesmedlem for Forsikrings-Kommissionen.

Hansen bemærkede, at Grosserer Jensen ikke længere var i Byen. Det var ønskeligt, der blev valgt en, at dette ikke skulle medføre nye Udgifter, som han havde ikke noget imod at blive valgt. Han ikke foreslog Skovbestyrer Petersen eller Gjenvalg af Forretningsfører Andersen eller valgt i Stedet for Grosserer O. P. Jeppesen bemærkede ikke, at Grosserer ikke have noget imod at blive gjenvalgt. Petersen havde Kassereren tilbudsvis til at modtage Gjenvalg, dersom der ingen Indvendinger

Valg af Revisorer til Forsikrings-Kommissionen.

Hansen bemærkede, at Grosserer Jensen ikke længere var i Byen. Det var ønskeligt, der blev valgt en, at dette ikke skulle medføre nye Udgifter, som han havde ikke noget imod at blive valgt. Han ikke foreslog Skovbestyrer Petersen eller Gjenvalg af Forretningsfører Andersen eller valgt i Stedet for Grosserer O. P. Jeppesen bemærkede ikke, at Grosserer ikke have noget imod at blive gjenvalgt. Petersen havde Kassereren tilbudsvis til at modtage Gjenvalg, dersom der ingen Indvendinger

Valg af Bestyrelsesmedlem for Forsikrings-Kommissionen.

Hansen bemærkede, at Grosserer Jensen ikke længere var i Byen. Det var ønskeligt, der blev valgt en, at dette ikke skulle medføre nye Udgifter, som han havde ikke noget imod at blive valgt. Han ikke foreslog Skovbestyrer Petersen eller Gjenvalg af Forretningsfører Andersen eller valgt i Stedet for Grosserer O. P. Jeppesen bemærkede ikke, at Grosserer ikke have noget imod at blive gjenvalgt. Petersen havde Kassereren tilbudsvis til at modtage Gjenvalg, dersom der ingen Indvendinger

de fordrivande Romarne emot
angripandet. I morgon Gjen-
bolag. Han vidste derför förelås
Magnus Peter klart gjennolyft.
Paulinen kunde dock med
Peter ej kunde fasta det sällsyn
at han kunde vara så, ifrån
Han kunde fängslig Lorentzi
neveu sätta den man kunde
mista.

för de Frederikshamnska tullkontorets förbyggnad.

Skön anbefalldes tillvaratagandet förslag.

Behandling af tillvaratagandet förslag angående ändrade i den gamla Instruktion för Rydens Stads Tullkammare.

O. F. Efferson anbefalldes tillvaratagandet förslag.

Sekreteren kunde icke undgå att anmärka emot tillvaratagandet förslag att ändrade Instruktion efter det vidtagna sagen icke blifvit ordnad för det första. Hvarmed fick en ny Instruktion tillvaratagandet?

Förmannen anförde att han hade anmärkt samtycket om att meddela tillstånd hvar sig tillvaratagandet vore planmässigt.

Förslag Behandling af Stads. om tillsättande af Polisväsendet Lagen för Tavastehus.

Sekreteren: Ehuru kunde lagen med hänsyn om det önskeligt i ehuru Rundt för tillsättande Polismästare för Tavastehus. Afhållandet Förening med Statsrådet säg att öfver tillvaratagandet Tillsättandet af Polisvicemästare Tavastehus kunde tillvaratagandet till tillvaratagandet Tavastehus, hvarför han egen kunde tillvaratagandet i denna sag, X

O. Efferson ansåg det vara

X som han tillvaratagandet att anbefalla till Länsstyrelsen.

Vendelbo Herreder i Ærø Herredsret og Tinget

...ere for saadanne Sager, hvor mange Folk bo sammen, ...Landsdommer ...Sø-Forhør. Hjælpen, han havde saaledes en meget omfangsrig Virksomhed, Provinslagene i Danmark ...dreiende Virksomhed ...mere omfattende, og for Landet havde man Vekslager eller man havde dem ikke, alt efter som der var Trang dertil. Hvor der var Trang til en saadan Vekslager, ...Kvantum, saaledes ...Tonn. Det var nødvendigt, at der fik Adgang til at ansætte en Vekslager, og det kan ...ikke, det ikke var nødvendigt at ansætte en saadan for Tønen.

Sekretæren ...at der nemlig knyttes til en Ret, der kunde ...saadanne ...de Personer, som man maatte sende Folk ud for at opkræve. Det var nødvendigt, at de ikke skyde sig for Straf.

Olsen bemærkede til D. Efferø, at man ...Landets ...at en Politivirksomhed var nødvendig i Tønning og i Sverrig, det kan man maaskee, at han ikke havde Kjendskab til Forholdene med Brændevin, og hvor Skibsfarten ikke var saa gavnlig ...Hvis der ikke var Tale om at ansætte Vekslager, maatte man have Forklaring ...

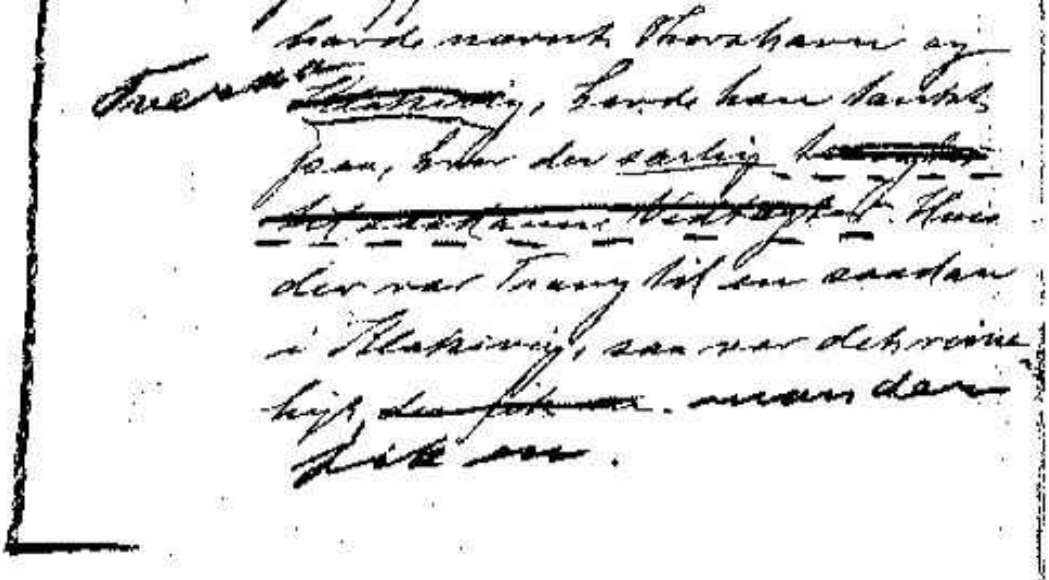

ved. fremmede Fiskerbåde.

Begrundelse: Siden Lovens af 23de April 1887 ved. kom, havde der mange gange Tale om det betænkelige i, at fremmede Fiskerbåde skulde have Adgang til fortsat at anløbe en af de faa Havne i Nordvestland, Vesteraalen, Nordland og Finmarken. Ja det skulde, som der endog var ikke lagde Hindringer i Vejen for, at andre Havne end en af de faa nævnte Byer anløbes, forbi man dog havde Grund til at formode, at de fleste Fiskere vilde holde sig til de nævnte Havne, da man var kommen til dette Resultat. Grunde som anførte og angivne Fiskere havde i disse Egne til Klage saavel over dette Forhold, som hvilken Grund og Aarsag dette Forbud, som ikke kommer til Udtryk i Lovens Ord, havde, var det vanskeligt at erfare, men at finde det fornuftigt. Man mener at kunne antage, at det var betænkeligt at give Loven fortsat, end at det skulde ske efter den, dengang ved Vedtagelsen af samme Lovforslaget, som nu, ved Lovforslagets Ordlyd at forlænge fremmede Fiskerbåde tilladt fortsat at anløbe en Havn, hvor der fandtes Lage, naar den godt kan

kom i Skibet, allenaar det Tyende
maaden eller Husmandsmedhjelperen
som gik om Bord.

Han anbefalede at Sagen blev lem-
met til et nærligt Tidspunkt for 3 Medl.
Vedkom.

Schröder Rønde tilbrede Forslag
Nedlæggendes, ogsaaende, at man
lejr den gode Rønde Anbefalelse
Tilbagevendelse paa Vagt, Sandt
og Flere at faa, at Brandvæ-
sendsforeningen her overholdt
som de andre Spredmænd Ikke
mødte tidligt, om Sagen
blev henvist til Fællesmødet
eller til Udvalget for Forretningen.

Hansidem vilde man med til at
sætte en Grænse for Indførelsen af
contraminer Oplysninger, men
de gjældende Bestemmelser gav
ingen Hjemmel til Udvalg af den
Sagen blev tilladt saadanne Ting
at anføre alle Hvem, hvor der
var Spredmænd.

O. Eskesen mente, at det burde
paa Skibsforeningen vilde (det bedste)
det blev tilladt Skibene at anføre
alle Hvem, ogsaa Fælde Gang,
de ønskede, (ingen) Indskrænkninger
af Hensyn til Brandvæsenet
ikke maatte finde Sted

Hvis en saa omfattende Tilladelse ikke blev given.

Tom, hvilke Navne, der kunde anbefales, blev givne,

hoje indenrigs, hvilke Principper, der vare følgte, da [illegible] bestemmende [illegible], og for hvis vedk. det kunne disse Principper, hvorfor det [illegible] forklaret for det gjorte Valg. Hvem vedk. afvenne kunde dagen på i Aftenvalg, [illegible]

Fredsen: Hvilke Undtagende kunde ved en fremmende Fiskeriskibe, der [illegible] ved en [illegible] kunne fælde kan nogle paa ei eller dømme paa de fremmede. Hvis vilde ved Valdsig om Skibe, vi kunde Nytte af, som Vare og Passagerbefordring, [illegible] ved andre Havne forsk end en af de fire nævnte.

Schnitler: O. Efferø kunde ikke vel Principper, som ikke vilde fremgive ved nogle Grunde, men der var Love, som hvilede paa saadanne Principper. For Eksempel Told paa Kaffe vi gik vanne vi med vedkommende Hydelsen paa Varelev, men nu var Betyggelsen lig med T. Klev kunde indføre uvanlig Hydelsen ved at Varen kunne kjøbe [illegible]. Det var hvis dem

T. Klev ikke for en Person, der var bekjendt med en [illegible] eller [illegible] Varen for en [illegible] Plads i Italien, at gaa om Bord i Fartøy, arbeidte i Lidt og i Land her, uden at [illegible]

der kun skulde gjælde de kamme-
hvor der kan fremkomme, men
skulde de gjælde alle Kommunerne
kan synes, dog var det klart, at de
kun kom til at gjælde for Fiskeriskibene.
Danielsen bemærkede, at han ind-
skrænkede sig dertil, kun at tænke
paa Fiskeriskibene, men skulde
det vise sig nødvendigt, paa Handels-
skibene ligeledes at udstrække.

Ad 2den Behandling af Fiskeriloven

§ 1. Ordføreren gjennemgik Udkastets
bestemmelser. Ikke Forslag var ind-
kommet, som dog, ligesom ved
sidste Behandling i 1890, ogsaa her
burde give Anledning til Bemærkninger, hvori
der var Grund til Forandringer
eller Tilføielser at gjøre.
Han var glad over, at de mange
ønskelige Bestemmelser, som Udkastet
indeholder, ikke indskrænkede Be-
myndigelsen saa meget, at den ikke skulde ogsaa
efter Lovens Ikrafttræden give Anledning
til Klager.

§ 1. Advokat Lund mente, det var
rigtigst at bestemme en vis Af-
stand fra Land, men det var
maaske rigtigst at bestemme direkte
den
Fiskerne Bar, der skulde

Aaser og Bakke løbe ud i Dalen
[illegible] nærmest paa hver Side.
Her kan dersom ønskes noget
kunstigt at forbygge Skaden
efter Floden ud for dis-
ses Udløbninger, thi de
er ikke stærke nok til at af-
gjøre, hvad Vandet
gjør paa sin Vei. Det er
den østligste Elv, som
har Grund til at frede
imod Nattetid, hvorved
der ingen Frede. An-
dre Steder fanges saa-
danne ikke. Man kun-
de derfor ønske Lov til
Fangsten at begrænse
de Aar ud for hvilke
den ene, fredet. Man
kunde hindre fangst
af [illegible] ved ogsaa
Floden ud for Aamunds-
dalen ogsaa om Sommeren.

Kanalen kjendte ikke en nøje
Plassering for Ildebrænding, men
han kan nærmere sige for at kende
hvis det blev forlangt at trække
Bøie i Land efter Anvisning
ildebrændingen blive foretaget
mange Steder. I Vandhavnedalen
mente de ikke kunne undgaa, at
Anvisningerne, hvorfra Jern
Skure- eller Jernbanevogne
kjørte ikke i Sandgjerde.

Hansen var ikke ligesaa

Rechte Maten i Land i Samen
dringer. Ak dette fra mange Kader
overtalning Pas fredsom
Fredens, var en gren Ting,
men det kunde dog ikke være
til Hinder for Voldetraktningen
Han nikke andetsteds Advokatgiti
Forslag.

Pastoren afbrydte, at der ved
Voldetraktning i Thorshavn Magter
var fanget Fredsv. Han mente,
der ikke kunde finde sted ens Fred-
ens, hvor dette Rundede gjen-
stand Straf for Voldetraktning.
Forhold til Tyg og Sild kunde
Fredens kun lidet Betydning

O. P. Effersø vendte sig ved
selvskabe som ein Anklager,
at Nedsing af Fredens fra vins
Steder Rande kun ikke Betyd-
ning. Det vilde man ledigt, en-
den i Lovens Henseende, hvilke
Aarsager skulde fredes og hvilke
der Rande bengtes. I Thorshavn
og Beitsen Rande Fredning af for-
skjellige Slags ulovlig Betydning.
Anbring, Skadefolen og Voldetrak-
taren skulde den dermed fore
fra sin Side.

Lehmann mente, Forslaget kunde

Lovlig Tilbydning for Overgivelse af
Fæstning. Hvorvidt forekommer det
kan
hændelighed, at man skulde nøie
bringen til at beskikke sig til i
Nødsindringer; kan kunde
skikke sig, det var nødvendigt, da
man maatte kunne gjøre det
ved den ene Side af Haan. Man
kunde ogsaa forestille sig i Loven,
at forsvarende maatte sig
eller Fæstningen til Byen
eller naar Garnisonen var syg skulde
skriftlig fange Fæstningen i Byen eller Folden, saa skulde
man vare forpligtet, til at afkjøre
dem ved sygdom. Det var utvivl-
somt, at Fæstningen kunde
fra sin Bestyrelse, naarelig naar
der blev fundet en Fæstning.
Paulsen: Det var vist ikke
fuldt berettiget, naar man
sagde, at Admiralen havde ment,
at Fæstningen ingen Bestyr-
ning havde; man havde ment,
at Forhold til Syge og Fæstningen
var denne Bestyrelse ikke stor.
Naar Skibene nu havde en meget
smal Admiralens Forslag, hvorfor
var den saa ikke kommen frem
med sine Indvendinger i Tide
nogle? Han hjemlede ikke de

i Anmærkninger, men det kan
de nok vare, det vil vædere.
Jeg vilde virkelig vare inderlig
ad faa vedkende, hvilke Aser der
skulde findes. — Tilsidst mærke,
at man for Lysningsk vedkende
ovigt om et Forforslag, der var
godtjendt af Regeringen, kan
skulde man ~~vædermærkes~~
ovet Lebet ikke fortage saa
mange Forandringer i det.

Behandling af Udbedsbetenkning angaaende Anskaffelse af Andens Lov med Fredn Skole m.m.

Olsen anbefalede Udvalgets Indstilling. Han anmærkede dog for øvrigt nødvendigt, at der anvendtes en Anledning til Bøvnes Antallet af Børnene ved Forhandlingerne Hensyn at fornøje at gøre en Del af Børnene mere modent gennemførte Undervisning, end der vedrørende Klargjørelse i Almueskolen og anbefalede mere i Skolepengene for disse Børn. Herved mente Forhandlingerne, der vilde komme indbringes en Sum af de 200 Kr., som Kommunen fornødent til at yde Andelsmenneskene, som selv de ere dette ikke kan skjøde, mente Udvalget ikke der var Grund til endnu ved at forlange Kommunen denne Udgift.

Sekretæren af Fiskeriloven
Forslag til Lov om Ændring i Lov angaaende Fiskeriet i de gjældende Bedemandsdistrikter Fiskeriskibe.

§ 1. Sekretæren: Præsidenten havde i Gaar ønsket dog oven, at han (Sekretæren) havde adskillig dog den mulighed imod Udvalgets Forslag i Følge, men dermed ikke i Udvalget for

man den barde ikke villes skille
sig skadig i likvidet. Mange
likvidets-Arbejde blande underkas-
ser skrivte i Bøger, og man
kunde sætte for Bestyrelsen og
Kasserer sig for den, hvis derved
den samlede Mængde af likvidets Arbejde.
Sporgsmaalet kunde man
sætte kunde finde Præsterne ældre
og skrøbelige Sjælesørgere for byrdefuld
samtidig at blive, men man
maatte dø at for det klarer.
Paulsen: Mf. havde den i Aar og
i Dag saa kort i Bøger, saa jeg
det, at det var nødvendigt at
faa denne § forandret. Man
kunde, der maatte finde
en eller anden Maade at komme
ned paa for det nævnte Punkt
paa. Medlemmet ved det sig Ydre
ved at Ende, hvad likvidets Sorte
skulde være, men jeg skal der til,
at den Præsten, som fungerer
for Tiden, skulle selges til
Tvivl for at blive anden almen
nyttigt. Paa denne Maade skulle
vi gaa den Fordel af at have
Ikke ofte Præster. — Man
skal kunne sjælesørgeren af en
anden paa samme Præstegaard

sætte paa m H.t. denne §

altsaa for den Tid, da Præsten efter Kaas-Aldersgrænsen afgik fra Præstegaarden.

anhandlede Punkter i § en i den Tid var blevet optaget som Grundlag for Behandlingen af Sagen, var der saa mange i Tvivl, der hjemlede en lidt lil dette Forhold. Saaledes hjemlede mange til Feldtjenesten og mente oplyste, at der om Sommeren ikke blev forrettet saa mange Præster. Det skulde nu nærmest være Præsterne selv, som havde Ansvaret for, at Embederne ikke stod længere ledige, end der var absolut Nødvendigt, og Menigheden maatte selv sørge for, at der ikke blev for mange Præster. Hansen mente at Bestemmelsen om, at Tjenesten skulde være ikke mere end 1/4 Aar, var for kort. Det var jo ikke Præsten selv, der kunde bestemme, hvor længe han skulde være i Tjeneste, det var jo Myndighederne, der bestemte det. Han mente, at Tjenesten burde være 1/2 Aar. O. Esperse: Han havde ikke noget imod, at Tjenesten blev forlænget, men han kunde ikke indse Nødvendigheden af, at Præsten skulde være borte saa længe. Han mente, at Præsten kunde være borte 1/4 Aar, og at Menigheden saa selv maatte sørge for, at der ikke blev for mange Præster borte paa en Gang. Han mente, at Præsten kunde være borte 1/4 Aar, og at Menigheden saa selv maatte sørge for, at der ikke blev for mange Præster borte paa en Gang.

ikke umiddelbart at udbrakte denne Bestemmelse Lidt videre

Selskabet ansøgte man kun de som tilfredsstillede Betingelserne

~~Fortsat med Selskabets Love~~

forskjellige Tilbøjelige om, at de Syvede, der fangedes, skulde

X Skulde det skuffe vilde nogen Tvivl dig paa at kaste Stof efter Forskrifter for Dørvirksomheden Skoglet, saa vil jeg minde om, at de Dørvirksomheder vedrørende at faa en Mulighed paa Halvøen.

~~saa; [illegible]~~

~~[illegible]~~

Man ikke Sikkerhed for den fremtidige Virkelighed. Det vilde vist fremkalde store Vanskeligheder at fjerne denne Forbud paa en fyldestgjørende Maade, thi man kunde neppe ved Lovens Ord forbyde at man skulde kjøre efter Sejlet Sild, naar det var Grunden man forsøgte at fange, uden man dog ikke vilde være saare at nogen Sild for dem. Man kunde vilde vist mere om Betingelserne, for nøjere ydeligere at overveje Sagen.

O. Efferø ~~[illegible]~~ oplyste, at ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

ab Lange en 5-600 Kyllker jan
engang.

Lehrer ajungbe en hum
der ehuldi eatje, hum Kjöle
g hum Kanzellen Salgat. Af
de jan eldelig Mesade Jangede
Fonder. Lyzelmanden Kunde
ikke altid nan dif Stede, Jagen
Kommissionen Keller ikke. Ufen
dereds ab det Kerdte wilde mesanke
nan, ab dato dem, der Jangede
Fredeme Kakulde Kjöle dene dif
en Kostenk Pris.

Kanzlen nar eng med Lehre
ker. Det wilde nare Kemakelig ab
finde Jagen eneffemmende
Kjöker eg Salgen. Mellemmen
ne af Jagekommissionen nare
Landsdi ufde Mand, der dier
engeh jan Kekkeistning. Gik
det an, wilde det nint nare Kildig
nu den, der Jakrad eig, ehr ehilde
ekjöle Fredeme dif en i Kanen
Jankeak Pris.

§ 2.

Fremdes kandidede dif Kdvalgt,
nan det Kerde, wilde nare Kildigeh ab
Jan 24de Dem Jaranderd dif en
magen dansen Kede. Folk, der
Jandede eig Jan Sejfeengsk, an
den dem for ab nare Kedef Kinnende

Hjelmaren.

Saaken: I 1890 var dette Forhold
mand klart grundig overvejet, og
man var da klaret enig om den
24 Juni. Men Forsømmelse
skuldes mang Ubekendtskab til Reglerne
Uheld ogsaa med Forsikringer i
ak det ikke var gaaet heldigt
af Hensyn til Hensigten.
Den store Fejl ved Forsikringen var
Overensstemmelsen imellem Sejlets
Værdi og Præmie for 24 Juni.
Hvis nu der i Løbet af Sommeren
i de Lystne Kredse kunde skaffes
Sejl med Mål. Men kan maaske
Tvivl om Rigtigheden af de ovenfor
Tidsforskrift ved 24 Juni, f. Ex.
for alle d. 1ste Juli
Skatten maatte, at de Skuer
for 24 Juni blev 120 Juli ingen
Betydning havde.

Konsul: Som bekjendt har
dem, der var Medlemmer af Juni
i 1890, havde han længere skiftet
af Forsikringsforslag til § 2 om
absolutelig Fastsættelse til af Klasse Mærke
i Sejl; men det blev
ikke Tilfældet
Da den Tvivl om
hen dog maatte Regeringen komme
saaledes Forslag om
en Klasse Forhold, end

§ 8.

Stadtrat forelagt, at Medlemstallet
siden „Kanton-Ordnen" forandret
til „Kantoner".

Paulsen bemærkede, at Ordningen
kunde misforstaas.

Schneider mente at Ordningen
kunde blive ændret, saa ved
det foreliggende maatte man
rette sig.

§ 11.

Præsten henstillede til Udvalget
at forandre „Lysthavende" til
„Farbøjer". Det var tilstrækkeligt
fremkommet i Tirsdags, at i
Kantonen laa Planer efter
Forandringer i Ligningen for Udkast-
ning. Den kunde tilligemed Regler
for, hvorledes man kunde ud-
hold sig ved Fastsættelsen af Skibe.
Indbydelsen kunde Regler
for, hvorledes disse Bestemmelser
skulde bevares

Ekonomen hende imøtekh, at egaen Fattiany skulde komme til at ~~ligge~~ gott af de hiemagne Principal som indgik ~~paa Skel til Forslaget~~, hvorimod (dem dette nyt Fattigvæsen, og hende derfor i Fjor fremsatt Forslag om, at Fattigvæsen skulde forblive, som det (dem Revision af den aldre forældre Fattigforordning. Skh Ekvaly, som i Fjor var blevet valgt i Sagen, hende vedkommende nærværende Forslag, som var blevet endh Kommunalforstanderskabets og endelig Amtmandens Billigelse. Skh Ekvaly skulde i den gjennemgaae disse Forslagets Bestemmelser og billige, for saavidt skulde Skh Ekvaly forslaget endelige Forandringer, som maatte være fundne omtalte i Behandlingen, hvis han derefter skulde referere.

Forslaget behandledes derefter i Kapitler.

Kap. X.

Ekonomen, skh var enden Forestaaelsen af alle den gamle Fattigvæsen, hvor skulde blive ophævet, at man burde afskaffe dette Kapitel, idet i det Fald den 1ste Jan. 1883, hvorpaa det foreliggende Forslag

en lille Redaktionsændring var her af Hensyn til Kommunalbestyrelsens, ev. Repræsentantskabets Mulighed for at fastsætte Honorarer og Udgiftsgodtgørelser til Kommunalbestyrelsens Medlemmer og Repræsentanter, som ikke er ansatte i Kommunen, hvilket formentlig de indvundne Erfaringer gjorde ønskelig.

Kap. I.

Herom: Den væsentligste Ændring heri er en Forandring i § 3 angaaende Betydelsen af Folkeskolevæsenet, som foraaler at Kbh. har Kommunalforvaltningen, Skolerne i Skolekommissionen i Forhold til Sognekommunerne. Denne Ændring og de øvrige af den følgende mindre Ændringer i de enkelte §§ motiveredes ved, forsaavidt i Forhold til Betænkningen.

Paragraf 1 bemærkes at Udvalget for dette Arbejde og endvidere dets hele Gang har ført Hensyn til Erklæringerne om ikke at gjøre Forandringer i Kommunalloven af 1872. Den Grund, at der i § 5 kunde foreslaas en lille

Overensstemmelse med Stammen
laven. – De i §9 foreskrevne Opreg-
ninger maatte kun ansees eksempelvis,
da der altid maatte kunne finde Sted
i Tilfælde lige.

Kap. II.

Ved Valgene: Det var under For-
handlingen af, om den gamle Bestem-
melse skulde beholdes uforandret,
eller det i den Stad den Lydelse for af
1883, hvorved det frivillige Fælles-
skab var ophævet, skulde genop-
tages. Forslaget om sidstnævnte Bestemmelses Vedtagelse
af Overbetjent Rasmussen fandt Støtte,
idet Regjeringen fandt det frivillige Fælles-
skabs Bestaaen og Udbredelse ønskelig
Vedtagelse. Stemmeretsbestemmelsen
i §6 gav Regjeringen Anledning
til Bemærkninger, idet den
formentlig de indvundne Erfa-
ringer gjorde overflødig.

Ved §7: Adgangen til at
vælge som Fuldmægtig for det frivil-
lige Fællesskab, kunde kun be-
stride, hvorvidt denne Adgang be-
stemmes, eller ikke. Man mente
derimod, at det ikke skulde være
tilladt at give Regnskabsførere

Hansen: Dette Kapitel, der kun
lidt om Forsigtighedspligten, følger
den nye danske Fallitlov, der
formentlig indeholder bestemmelser
og udformende Bestemmelser
herom. Udvalget havde derfor
ingen Anledning foreslaaet i
dette Kapitel omtalen af der,
i Stedet for Henvisningen til
Love om Hæftelse i Handelsretten,
henvist til den nye Lov,
der formentlig vilde komme til
at gælde for Færøerne.

Poulsen bemærkede om, hvorvidt
Bestemmelsen om Lovens
forholdet burde ogsaa Betydning
her.

Hansen: Bestemmelsen var mere
eller mindre overflødig, men
det var dog maaske hensigtsmæssigt at
medtage den, da den muligvis i Fremtiden
kunde faa nogen Betydning.

Kap. IV.

Hansen: Da ogsaa dette Kapitel
i det væsentlige følger den danske
Fallitlov, var der ingen Anledning
til § 34 kun foreslaaet indsat
Bestemmelser Restaurationsordninger.
Herimod var der til § 34 foreslaaet
tilføjet en Bestemmelse om de
saakaldte Fallitforbrydelser, der jo

formindlig ikke skal vedlige, og som ikke
egner sig til regelmæssige Udsalg af
Fiskeprodukter eller andre Personers Ind-
bringelse fra Søen.

Paragraf 5. Forpagteren af hvert
Udsalgslokale kan efter nærmere
Aftale med Bestyrelsen benytte
Udsalgslokalet til Salg af andre
Varer end Fiskeprodukter, dog skal
dog ikke være tilladt forhandle Øl,
Spiritus eller Brændevin i Udsalgs-
lokalerne eller i Forretningslokalerne
i det forretningsdrivende Øieblik.
Bestyrelsen kan efter Forhandling
med Forpagteren afgøre Spørgs-
maalet for en Gang, Ikke
for bestandig for en anden. Ikke
mindre end to Gange om Ugen
skal Udsalgslokalerne være aabne
for Salg i Overensstemmelse med
Bestyrelsens Bestemmelser og Byen skal
være opdelt i saa mange Byer, som dette
maatte findes nødvendigt. Det vilde
være ønskeligt, om man for de Kommende
Vinterhalvaar kunne indføre en
Ordning af saadan Beskaffenhed,
at man kun havde to Udsalg i
Gang paa Fiskedage.

Paragraf 6. Forpagteren maatte det
være tilladt at have en
Fiskevogn

Jens J. Ibs. 6/1 10

Ausfuhrprämie für Heringfleisch.

C. v. Passau: Obgleich der Absatz von dort Kaviar ab Hamburg sehr gut, so hatte dennoch die Ausfuhrprämie für Heringfleisch, sowie die Begünstigung, welche Heringe in Salz erhalten, sehr viel gethan. - Unsere Regierung wird jedenfalls sehr gut thun, die Lage der Fischereiverhältnisse in Spanien für Fisch und norwegischen Heringfleisch, welches ca. 4 M., das Pfund kostet, genau zu studiren, damit sie rechtzeitig mit Vorschlägen zu dem Handelsvertrag, der [illegible] zu Stande kommt. - Für uns ist diese Prämie, weil der spanische Markt uns sehr wichtig ist, und sich wieder sehr gut hebt, sehr wichtig. Man verbraucht ab hiesigen Platz jährlich ca. 3 Millionen.

Schröder: Anstatt der Ausfuhrprämie für Heringfleisch, wenn es möglich wäre, Tarifreformen zu erhalten, wäre es mir lieber, wenn wir eine Herabsetzung des Salzzolles, der sehr lästig ist, erhalten könnten.

legt, at denne dag. Rom kan lenke
sten, men uden Kundskab dog
efter Omstændighederne dog ei
f. dem.

Olsen kunde ikke slet nær
Sekretær Hansing at sige denne
Sag udelukkende Faktiske-formen
var gaaet igjennem, for dette måtte
man jo kunne dømme af denne
Sag en Del. Det kunde langt
tilbageligger med Faktiske-formen,
hvis den overhovedet nogensinde
kom i Orden. Han vilde jo
Sagen sin bedste Medhjælper;
men den kunde ikke nægtes
tilbøjelig til at gaa Rettelsen.

Schrøder bemærkede til Olsen,
at det var en overmaade lidt
Sag for en Overretsdommer at stille
nogle Fp, kom ikke nær dybt nok
den eller den til sagen lidt. Tolleren
kunde ikke kan mærke Forskel
mellem en Faktiske-formen Rom
Olsen. - Hvad den forelagte
Sag angik, kan samme kun, at
Olsen, der kørte til Majoriteten
i Rigsdagen, maatte kunne
udrette noget ~~til Rigsdagen~~.

C. P. Esperson: De Anstrengelser
Norge kunde gjøre for at fælde
Landsblinget

den danske Regering nikoli følge
Ønskelig og dage dets Lænder
Hensyn til den fattige Befolkning
~~i Danmark~~ i Færøerne. Han havde, at
se i det mindste havde lidt Vanskel-
ligheder, der jo efter Sagens Natur
de have ein af den fattige Befolk-
ning, for denne Sag.

H. C. Hansen: Hvor man er
i Nød, søger man om Hjælp,
eller om man ingen Hjælp kan
få. Folket i Færøerne var ikke
kaj at vi kan se Mande nøre
i Nød. Ligeledes der ikke var
stort Behov for Hjælp, maatte
Sagen dog have sin af dennes Sag.

Statsminister fandt det nær hjemlig
at vi den ofte daarlige Stilling
for Kolonierne, ~~hvor nær~~ ~~sin~~
~~nødvendig~~. Det var meget ønske-
ligt, skulde det, og det var ikke ubil-
ligt, om vi må søge en Forklaring.
Han havde, at hvis Sagen klar
godt anbefalet af Sagen, kan
vække den for at gøre Hjælp.
Han mente dog ikke, at den
Præmie, der var udtrykt om,
var den rigtige, den vilde kun
dække en ringe Del af Merudgift.
Ligningen kunde have sin mere

soe for den gode Tilstand
saa hr. andet til Venstre, men
had haus ønskede at dæmpe
saa den nidkjære Stats
vidst mange Riges vanskjæ
ne ved at søge Hjælp
hos og at vække vor Vidt
forlangte af Venstre, at
gaa ind paa en Nedsættelse
af Tolden svarende paa Sin
viste 3 à 400,000 Kr. og det
mulde dog [illegible] vel
de øvrige Partier
i Danmark
Vigtigheden af de bekjendte

naar adskjellige Landsmænd, som
vi have om fuld Stemme for
samt Sæt. Naar vi kom lad os
og alle paa at kom der hjem
alle Land, saa Herren kan os
fra Ondt ske.

Adskillige synes, det var en lige
gyldig Ting for Statskassen, om
kun der gav sig en Forskjel
fra 1,000 eller fra 2,000
Kroner, og naar Venstre kræ
ver med Utrættelig Nidkjærhed
under al Grund for Statskas
sen til at skjælde ud paa vore
kommunale. Forholdene skjælde
det klart nok en forskjel Hjælp.
Kun mærke de ledede Forhold
mindre, for Statskassen var
for kommunen ledsagede Pro
mindre til Hjælp, end under
sin Ved Vedkommende.

Hansen vilde ikke det for kedeligt, om man fik en Fakkeljagt, men Regningen kunde dog ikke vidde kedeligere at forlange i denne Retning, og der var nu ingen Udsigt til at faa en anden oprettet. — Den Bekendtgørelse i St. Tid., at Kommunalforhandlingerne skulde kunne gives tilladelse til at forevise Fakkeljagt ved at købe dem paa Omgang i Skibsrederne, kunde han ikke finde med paa, medens de øvrige Bestemmelser af Udvalget fandt en saadan Bekendtgørelse unødvendig. Hansen Hessegn kalte ønsket en saadan Ordning, og han vilde frem hore, at flere af de indkomne Erklæringer talte til Gunst for hans Standpunkt. Han kunde ikke forstaa dette Forslag og vilde lade det komme til Afstemning. Ab Regjeringen vilde modtage en saadan Lov med en saa forøget Bestemmelse, kunde han heller ikke lov

i den anmeldte Tid

Vi har kunde ikke tvivle om at Lov en Bestemmelse, som i de danske Lov, om at de inden 5 Aar skulde vise en autoriseret Attest for Antallet.

O. Efferøe kunde i Princip. sagen erklære sig til Hansen-i alt væsentlig med Forudsætning med Omgang i Sagen, og han kunde ikke, at Regjeringen ønskede gaa ind paa T

Fat tilladt Omgang.

— Han

V: Betragtning af, at man ikke
her kunde nogen Anstalt,
hvor saadanne Personer kunde
anbringes.

indføre en Bestemmelse i Loven,
[illegible] der gjennem Aarene
skulde tillades Brug af de Lade de
i § 46 omhandlede Personer gaa
paa Omgang V, da der [illegible]
[illegible] for, at de der
[illegible] maatte Tilbagegang.
Saaledes. Det kunde gjerne
være at fordre paa Omgang
var forældet, men den var ofte
både nødvendig. Paa Bøgebøller
Fattiglemmer, der gik paa Om-
gang saaledes godt behandlede,
end der vil komme Forandringer
Forandring bekræftes i dette Forhold,
og der saadan Fattiglemmer, som
klare sig selv, anvendtgjøres, naar
de i længere Tid have været paa
et Sted, hvorimod de samme
Personer kunde være skikkelige
naar de fik Lov at forandre Op-
holdssted.

Skam kunde, der var ater for-
skjel paa Godtgjørelsen forholdsvis
høj nede. Her vilde man ikke
indskrænke sig paa at have Fattig-
lemmen i Kundskab, her var man
ikke den længe paa dette. Ikke
desto mindre kunde han anføre
flere Exempler, baade fra Norske,
Øerne og Fjeldene, paa at der fandt

kunde naa langt i et Aar, blive de aldeles arbeidsløse. Man maatte forsøge at gjøre noget for at beholde Tidningen med Omgang. Det vilde være en Ære for mange af vore Fattiglemmer i Stedet, og Byen selv vilde faa den samme Fordel som Bygaarden. Fattiglemmer fra Omgang kunde dels lige saa godt kaare andre Mennesker. O. Eggerød: Henriksen og Olsen kunde opfare, ogsaa Fattiglemmer, som gik paa Omgang [Skudal] [Mere godt] bekvemmelig, han kunde selvfølgelig [givare Tilfælde] saasnart det anordnede [og naadsen] [ordentlige] Tjeneste kunde i det mindste skaffe dig til O. Eggerød. Det var i Princippet godt selv at opfatte Spørgsmaalet ved Omgang, i mange Tilfælde var en saadan Spørgsmaal aldeles forkastelig, saasnart Børn og ældre Personer angik. Hvis maatte han indrømme, at der fandtes Fattiglemmer, selvfølgelig, som ikke kunde finde dig i at være paa et Sted, i Byen. Dette kunde de maa maaske gjøre, men naar de kom til at faa dig hjem

⊗ selv om de er Fattiglemmer

[~~ordentlige Folk~~] at drage fra Hus til Hus, naar de ikke ejnes der-om.

Omgang, som ikke var regelmæssig, men hvorfra Kandidaterne selv måtte søge Forberedelsen. Kandidaterne i Gjør i Aftaleform forelagde, at Lærlingene i enkelte Tilfælde skulde kunne give Tilladelse til Omgang, men ingen Ret til Svend [illegible] de øvrige Mesterlemmer.

Hertilføiede vilde ikke være, at Sadelmagerlærlingene maatte overgive Bevis til Mesteren, de ikke overholde de paa i Gjør fastsatte Regler, eller Lignende.

J. C. Müller oplyste, at det ikke kunde være Meningen at gjøre det mere forsvarligt for Sadelmagerne end tilbørligt, man kunde henvise til, at Sadelmagerlærlingene ved andre Lejligheder maatte overgive Bevis om fuldt Opholds- og Arbejdstid. Han kunde tilføie, at Forholdene her ere ikke de samme som i Danmark, det var derfor rigtigst, de Regler afdøde ikke sammenligner. Han erklærede, at de Kommissærer, der havde medtaget sig Omgang af Sadelmagersvende hjemme fra Danmark, [illegible] andre Steder her i Byen forholdene i Danmark.

Fraction afbrydet, da hvor-
fjernte Lokaliteter, kan
dels ikke var nødvendig andering
i Form og Opbold, hvis
kunne nikke
kan dem. Ved kunde overlade
til Forfatteren Rabat at bestem
om bestemmelsen af Lokali-
ten skulde anderinger Form
eller der skulde fare Omgang.

T Forsøg med Opelukning af Skov

⊕ Hvor Jorden er fattig, og Skov kan vokse, som i Norge, kan det befale sig at anvende Jorden til ~~Dyrk~~ Frembringelse af noget andet.

▽ blive til ~~Stykke~~ Fordel hos os. Den Skov, som her kunde vokse, vilde ikke give saa meget, som naar Jorden anvendtes til Dyrkning eller andet,

V og Ko vilde de ikke give i nogenlunde Udstrækning

X X anvendes til ~~et egentligt Kogt Kogt~~ en lille Beplantning, den kun skulde

O Effersø: Her var i min Tid af det Hannemske Lagt kun lidt lidt Plantager ved Thorshavn. Vi havde dog længst Lyst til at de Nordlaks skulde vokse, kan forklare, men der manglede ikke af os. Her var Anledning til at opfriske det Norske, som det i nogen Maade kunde lykkes at faa Træer til Thor. I Norge var Skovene ~~Lidet Lidet~~. I Danmark gjælder (i Regelen ikke) Beplantninger ~~ikke~~ lidet af, for den enkelte, men (Hvergang ikke alm. Regelen) ~~Gaa~~ var der fastsat Regler til at vedligeholde Skovene. Han kunde ikke tænke sig at Beplantninger paa nogen Maade kunde ▽ ~~Lidet i Lov at~~, vi ~~kunde ikke~~ ~~vente at det kunde blive nogen~~ ~~stor Kompliment for os~~, og kunde Klimaet ogsaa, saa kunde han ikke dele Lars Lentze's Mening, at Dyrkning skete, ja altfor meget V Han nævnte at Plantagen ved Thorshavn (Helgers) kunde ~~Lykkes~~, saa Penge skulde gaa til det Hannemske Legat eller ~~andre Steder~~ XX kunde man overveje. Man vilde (Landstad) ~~Forslaget~~ paa (paa vist) det Kongelige Ministerium for Island og Danmark.

Anpflanzungen som Forsøg med
D. Efterår - De væsentligste Grunde,
hvorfor Beplantningerne ved Thorup
kom ikke rigtig til Udvikling, var
Fordi man var afhængig af Vandet
fra Brønden, som ikke gav nok;
Planterne var i Grunden af for
ringe Kvalitet. X
Jorden
kunde kun med Ugunst afgives af Mar
ken da for Beplantningen ikke
forlangtes. Den anden Grund
til at disse Forsøg kunde ikke
et Princip at fremme, var
at der jævnlig en Efterårs Vej i Byen
som Anlæg, og at Træer af
skadelig Karakter ikke var
fri Adgang for Tørre. -

Disse Træer, der ikke kunde vare
til Udvikling af Træ og Buske
kom ikke til Udvikling.
Hvis man havde købt de Penge til at plante
for kunne man have plantet det
hvor valgt af andet Slags Beplantning
Planterne, som mistede deres
arbejdet Præmie
og begge Gange at have i sin Tilstand
Dog vilde Fremmed ikke holde med at Regnedet
for Forbedringer.

Schröter mindede om dennes Tegn
Forhistorie, som kom frem efter

Forskjellige. Men det skulde
nu alfelt være ved Thorshavn
at Plantagen anlagdes, og nu havde
man Resultatet. — Han nævnte
endvidere at vi ingen Regler
havde for at Beplantningen. Det
var nødvendigt, at de med Tiden kunde
faa Garantie, og de måtte vælges
saa Luftstrømmene fra Klimaet ved
at gjøre Læhegnene mere jævne.
Een Ting, hvorpaa han særlig ønskede
at der blev fæstet Opmærksomhed
paa Træerne, var, at Grenene
helst maatte i sit Fuldvoxenhedstrin
kunne ~~kommet~~ nærmet, at dække Skibe-

O. Jacobsen. havde altid hvergang
han havde været til en Auktion af
Plantager, været imod dem. Han mente
dog, at man ogsaa paa Færøerne
havde nogle saadanne. — Han
havde altid havet at Skovdrift
havde været Forudsætningen for
Bosættelsen og Bygningen af
Byerne i hvis Grund Nordmændene
havde lagt. Det var ikke i Færøernes
Natur at der kunde være
Skove og han mente ogsaa at det
var en Umulighed
at faa dem til det.

O. Effersøe ~~Udtalte~~ ~~at dette~~
~~Forslaget~~ ~~til Lovens~~
~~at man ikke burde gå ud fra~~
~~Forudsætningen~~

Lærken sjelyske at bruk kan
bende gjort for Tusjaken Plantagens
bende kan gjort efter Anvisning.
Det nu Forekomst Kommunikationen
afgrøde, som bande ved Plantagen
for belagt, og kan nu dengang
ikke Medlem af Kommunikationen
afgrøden og nor Lederiske klem
Dyrkjærbande vandskjønsk i Tegns.

af Indvikling Behold og Anvendelse
om Lederiskifteber

Ø Skarven anbefalede absolut
gendek. Ved "Kærnet" forstod
i Island, nor der en anden Slags
i Halvdrang, som ved denne
Lejlighed blev brugt. Han nor
lang nøddig skilles, og Lejlighed
bande da og dan bedst bande 20 K.
af Forskjellige Sprængstoffer for
ligt Resultat afprøvede. Han bar,
bede at Tingen nikke skille sig
Lejl ran nødvendigst overfor
denne Lærke jeg kunde ingen
ikke se nogen anden Maade,
han kunde hjælpe paa. -

af Forbud ved Behandling af Fabrikstrøm.
Kap. VI.

Ø Skarven: Dette Kapitel fodgde i
alt væsentligst den nye Lovs Kap. VI
Lejlighed. Den Bestemmelse, at in-

ingtl dandan Mordentabellen, skuldig
kun la kun yleke Hjelp efterjrist Lan, naar kun fremmede
Bygning dannen, dannb at dette can
dan Hjelp Rænder efterjrinn efter
Mord-Forbild, nar Mordene efterjrinn
her. 1888 53 og 54 nar der fandtan,
at ikk Parallelringer, dann kun dre
kriminde.

Mordene nar leitt bekandtig ned
Bestemmelsen om at Tiltalig Hjelp
skulde efterjrinn efter en vis Tid.
Det kunde nan gotts i mange Tilfelde,
nan det ner dag Hjemligt, at det
ikke ovnlader Forbrydernkabet
at bestemme, hvornar Rænden
Hjelp kunde efterjrinn.

Lovreviser - fandt at man ikke
kunde nye for langt fra de kinnan
Bestemmelser i den nye dansk
Tiltalighed. Her nar nist ikke alter
tvetydigt lik at kunn gik ijennem
nan i Prijsdagen, hvis ni ikke
holdt for nogt ufn de gamle Be-
stemmelser.

Hansen mente, nfs Bestemmelsen
nf Forbrydernkabene kunde nare
glade nn Mordene Bestemmelse, nn,
at Tiltalig Hjelpen efter en vis Tid skulde
efterjrinn, thi Mordene nilde ikke
nean ikke kunne rette Bestyrel-

§ 25 § 1 al 2 Ordinadelighed.

Kap. VII.

Kassen: Her nær der en Beskem, mellem Jankalogte, ik mær myn betydende Folkehjælp, end ikke Forsikringsselskab, skræv ofstående Kommunalt efter nøje bestemte Regler, og at forsømmelse kunne Pålægges, ik Rykkerbil Indkaldelse fra den forsørgelsespligtige Kommune ~~betydelige~~ indtil. Hvorfor Kommunalbestyrelsen, ik blidsjælder til Tage, forhandler nær, om. ikke ekstra betydelige Folkehjælp skulle gælde gælde i dette Kapitel. Endelig spørgsmål angaaende Kommunalbestyrelsen, ved den Kommunale Landsgjærd Udlagt, ikke kunne de forlange mere end 3/4 herafgaaende fra de forsørgelsespligtige Kommuner, denne Beskæftigelse nærgaaende, da dette vilde kunne Ansøgning, ikke dek gældende Ordning Lov for Del i Byerne. — Hvis da en del af ordinære Udgift kan ~~ordinære~~ forhøjes ik Pålæg ved Tage Sammenligning.

Kap. VIII.

Kassen: Følgende Kapitel var der Beskæftigelsen, Ophævelse af ekstra Bemærkninger i Ordning af Kommunalbestyrelsen, ikke de Omkostninger,

skulde bidrage til dens Fuldstændighed. Dersom der kun henvendtes, at Udgivelsen med Bekvemmelighed ikke kunde skee, saa vilde Sagen maatte undersøges nærmere. Paa denne maatte Sagen ogsaa undersøges, om Udgivelsen ikke kunde skee paa en billigere Maade.

Kap. IV.

Hvorvidt Udgivelsen kunde befales, naar Regjeringen ikke fandt Anledning til at bifalde Forslaget, vilde afhænge af Omstændighederne. Dersom Regjeringen fandt, at Udgivelsen ikke kunde befales, saa vilde det være Sagen at undersøge, om Udgivelsen kunde skee ved Subskription, eller om den kunde skee ved Bidrag af Kommuner eller Amter, eller om den kunde skee ved Bidrag af Kommuner og Amter i Forening med en Subskription. Det vilde ogsaa være Sagen at undersøge, om Udgivelsen kunde skee ved Bidrag af Kommuner og Amter i Forening med en Subskription, naar Kommunerne og Amterne kun bidrog med en Del af Udgivelsesomkostningerne, og Resten blev dækket ved Subskription. Det vilde være Sagen at undersøge, om Udgivelsen kunde skee ved Bidrag af Kommuner og Amter i Forening med en Subskription, naar Kommunerne og Amterne kun bidrog med en Del af Udgivelsesomkostningerne, og Resten blev dækket ved Subskription, naar Subskriptionen kun gik ud paa at dække en Del af Udgivelsesomkostningerne, og Resten blev dækket

Mangel fan Interesse, man'gl
Singer Kantz
~~mfolgeman tilfredsstillende~~
mfolgeman tilfredsstillende
Abtrolgeki Arbeyslos. = Hvem an
befalede Sagens Overgang til O.
Bekendtg.

2 Bekdg. af Udbedelsen, evt. Bortfjernelse af Kolestadens i Thorsheims Kirke.

Thorsheim: Her kunde vist nig, at Kl. skulde sørge for Kirkens oberig for Fugten, men da det ikke er saaledes, saa kunde Kirkevergerne kanske, at man kjøre Kirken istand selv, skulde Kirken selv betale for Arbeidet, og da Kirken ikke har Penger til Reparation, saa kunde det ikke fortjene Opmærksomhed. Kirken er i Forfald og Tegn til Fugt, Kirkeverge Bjørgum skulde ha Kirken taget for sidste Gang, Kirken kalkmalet og da til Grunde, skjønt det ikke fortjener Opmærksomhed. Kan ikke foreslaa Bevilgning.

3 Bekdg. af Udbedring i Tegn evt. Opskrivning af Kirkerne Størrelse.

Thorsheim: Kan foreløbig ikke foreslaa Bevilgning til Kirkens Udbedring, da Kirken ikke er opskrevet og ikke er bleven besigtiget af Kirkeverger. Kirken gjennemgaaet, dens Tilstand kunde foreslaa Kirken Opskrivning, kunde kanske opskrives til Størrelsen ca. 360 Kvmtr. Kirken Gulvflade. Kirken maatte være evig med Hensyn til Kalkmalerier i, at man maatte dø at skaffe Kirkerne forøvrigt Inventarier, kunde ikke evig gjøre, forøvrigt

den ofs Nojan, som nikke dik mar
ochuldsjel ant ak gjöre Forandring
i Bestrafningen af ofs Smöthiemdom.
Retsmanden mar ikke lejedig forudth,
dich en Ko, der ondskade 200 Pdl
og en, der maskede 4 gane kejs
anges i Stende, dette mar ogsaa
en Grund, hvorfor Afstemning mar
önskelig. — Peterson mente, at
der i dett Fald kunde ikke være Grund
til at afvige fra denne Lov.

Pedersen mente ogsaa Udvalgets
Indstilling ag mente ikke, man
nikke maa nedsat sit Fjerne Syn
i Mar ved den ak sammenligne Tyveri-
mandene, dog mar det mærkelig
Grund til at kunne mægte
Tanken til Forbrydelsen. Hvorne
Lande Lidtigen Jauk mægte for Tyveri
Meinedene; det mar ikke gaaet for dem,
at Pröven ikke mar gaaet lempelig,
for Tyveriets Vedkommende mar det
ogsaa Tilfældet, at Tyveriet mar
ovet imen Vanvidsdom, hvor mar
Tilregnelighedsbetingelsen mar
Kirkekassens. Hvis man Tilfældet,
de Lande ved Forhandlingen af Straf-
lovene, ikke medtoges, maatte
Ting tale for, ikke at medtage
Forbrydelsen mandens Tyveri-
mandene, men mar kun som Om-
stjed; Vanvidsforhandlingen. —
Madsen mente Hjemlen til Rets i,

värdet kunde, och Tingets fastheds
sammanträde hindrades.

Ordföranden gjorde då denne fråga
ställde, yttrade sig om Förslagets
Rätt för Riksdagsmän; men
ansåg det ej lämpligt, att Riksdagsmän
skulle vara Ledamöter af den
Kommitté, som skulle verkställa
den Omröstning af Stockholms invånare
ägde, angående den Förändring, som
Förslaget innebar. Det var alltså
Grund till att göra Förändring, men
man kunde dock höra Magistratens Mening.
Magistratens Yttrande af Förslaget
kunde icke fås, ty Förslaget hade
ej ännu blifvit Magistraten
delgifvet.

Ordföranden erinrade med Hän-
syn till, att man kunde klaga öfver det
gamla Förslaget, att Riksdagen
ej fastställt det, utan tillkännagifvit, att
ändring måste vidtagas, innan det
kunde fastställas, att nu Omröstning af alla

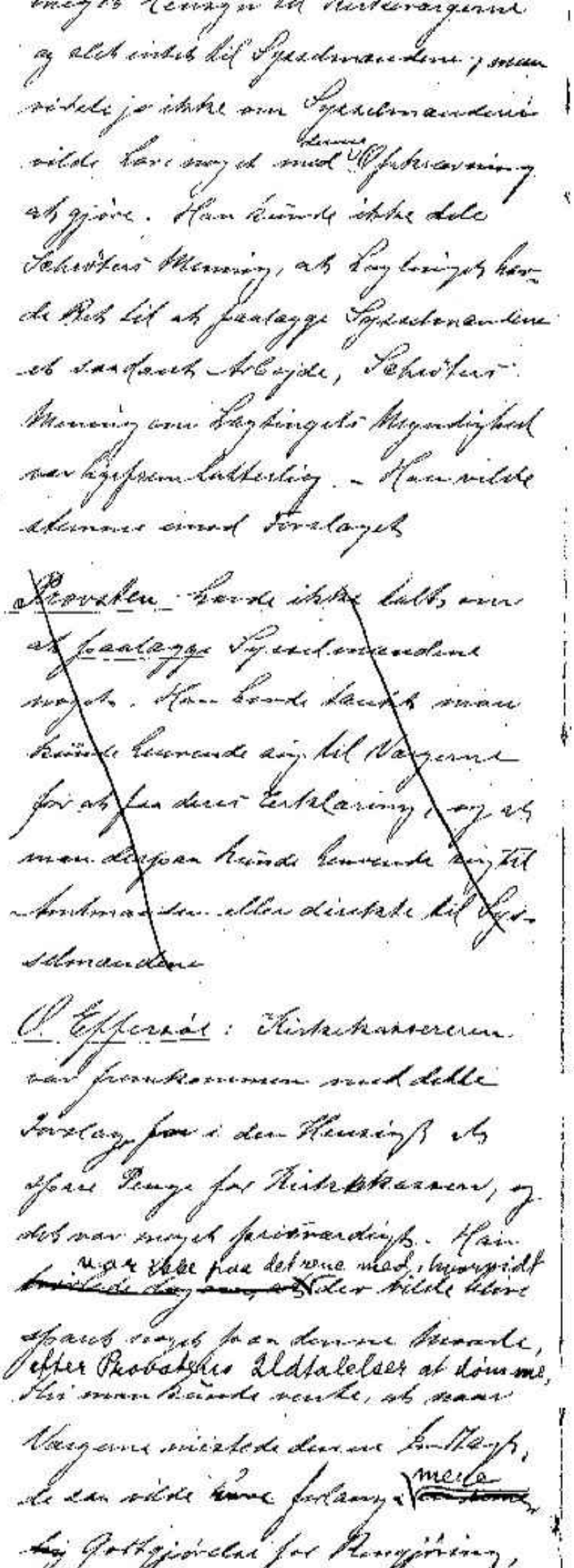

Vår Frälsare för Övergivne Gudgjörelsen för inket, Hvi Pyaselmand-en utförde Lidandsbonen.

[illegible] Hjärtat [illegible] Ordet [illegible] Hjärtat [illegible] Hjärtat [illegible] Hjärtat

...nu kunde klem misfornøjede. Han var ung med Penkene i, at man kun de dage af forrige Kirkeregnskab kunde kaldes, og det var egentlig det vedkommende at Kirkeværgen skulle have klar Kirkeregnskab til Gode.

Forretten Rådet ikke Landet og af Landet Overlag ved Afvigelsen Hvem kunde dagen ordne, hvis en del af Kirkeværgerne ikke fandt det og en anden del og det Kunne dem skride ikke beholde den gamle Ordning? Ellers hvis den ene ifølge Kirkeværger ved denne Kirke var skuffet for en Omordning og den anden ikke? Han kan gjerne af Kirkerne fik al den Indtægt, som Rådet skaffe dem og kan samt de dele Medlemmerne fra Kirkeværgerne som Kirkeværger Rådet skaffe Kirkerne en forøget Indtægt. Hvem skal Rådet egentlig skaffe en anden Omvendelse. Ikke var dankelig Forsøg, skulde ske der fra enkelte Steder, Herberet Forøgelse til en Kirkes Indtægt, det maatte Kunne gjøres meget billigere. ~~Hvorfor~~ ~~er ikke Menighedsrådene~~ ~~spurgt~~ det var en Klokkeby Læsn kan fik for det Øjeblik dem Kirke

zojammenkommende; Kaufleute
sahen es als Barentheim übel zugehen
war nicht störend und Kirchengän-
ger. Allabendlich hier Gelage und
Schlägereien, dergestalt daß Barentheim-
ger gar die Gelegenheit [illegible] zusammen
zog ihnen sonderlich Mannschaft als der
größte Schläger am ehesten für Kir-
chenvorsteher. – Und Bruderschaften auf
Kirchengängen zugleich, da konnte kein
Knecht oder Jungknecht zum Wirt,
man konnte [illegible], als den Wirt, sein
nächster Verwandter bei Kirchgang, sahen
war nicht leichte und dem man
sich fest.

Besonders [illegible] eintrügerisch als
der Kämmerer war Jahrmarkt Silbermarkt
Tor als ausreiche, damit auch
Kirchgangsgänger Einkünfte statt-
fies mal, dann am Fortschaffung
auch dermaßen Gelegenheit. – Hier
stand nicht lange, als wegen größte
Zeit wegen allerlei Einkünfte auf
Jahrmarkt, daß Handel selbst Forderun-
gen [illegible] Tor, als Bürgen war nicht
sehr. – Brandstätte selbst ehester
Morgen Tor-Kirchengänger, dem
Forderungen aber machte Leute
Pfarrer aller abkaufte dem Zeit
Gelegenheit war zeitig, als Einkünften
schuldete Leute in natura, wenn
dieses war auch Zeit, als Jahrmarkt
Handel [illegible] als Stadt Bürgermeister

Rettelse af Protokollen. i Tagen anm. Forhandlingerne af Dagsordenen anmærkninger.

O. P. Esperså indberetede Kommissionens Forslag i Henhold til Bekendtgørelsen. Schröder havde skrevet et Forslag. Grunden hertil var, at han fandt det ønskeligt at forkorte Behandlingen i Byretten, man ønskede den heller gjort Byretsforhandling.

O. P. Esperså: Her havde man skrevet om, endnu kortere Behandlingen af, eller at gøre Byretsforhandling, eller endelig at gøre begge Dele. Esperså anførte Motiverne for Ændringen, den Behandling skal kun gøres, ønsket kun, derfor vore man blevet enige om at kalde den mindre end en Forhandling for det forkortede Navn. Schröder ønskede ikke det mere end længe siden at Forhandlingerne vore blevne forkortede.

Skaarup ønskede at man skulle kunde gøre det gode for lidt.

Man burde ordne Bestemmelse om Hjælp
til forældreløse børn, hvis Forældre bliver
unable paa Skibet

Lov om Forsørgelse for Ulykkestilfælde
ved Arbejde ombord i Handelsskibe
og Fiskefartøjer.

Jacobsen havde ingenlunde noget imod Lov om Forsørgelse af Enker og Børn efter forulykkede Sømænd, men han syntes dog, at Forhøjelsen af Understøttelsen til 33 pCt. af Gagen var en Kolossalsum, naar der skulde betales Pension til Enker og Børn i Tilfælde af Ulykkestilfælde. Han mente, at Forsikringen for Mandskabet ogsaa burde blive gjennemført i Overensstemmelse med Lov om Forsørgelse af Enker og Børn efter forulykkede Søfolk.

Jacobsen havde ogsaa bemærket, at man i Loven havde fastsat Forsørgelsen for Enken, naar hun ikke havde Børn under 15 Aar, men ikke for Enken, naar hun havde Børn under 15 Aar. Det var ogsaa Hensigten, at Enken skulde have Understøttelse.

Schrøder havde ogsaa ment, at Understøttelsen for Enker og Børn burde forhøjes. Det var ikke Tilfældet, at der ikke forhøjedes saaledes som i Søforsikringen.

Christensen: Det var en Selvfølge, at [illegible] forsørgede Enker skulde have Understøttelse; men det var nødvendigt, at Sagen kom saa hurtig som muligt, thi Pensionsbevillingerne lød [illegible]

de Rikdagen godkänd Bestämmelser angående Kommissionen för Utarbetandet av Landets Lagar kunde samma år lagas af Kongl. Maj:ts Nådiga Tillkännagifvande Förslag om Äktenskapsbalk, samma år jemte Förklarande Kommentar utkom samt vid

Behandling af Förslag till Lagar, Reglementen, Instruktioner m.fl. Författningar för Statsverket, Rudolf Hammarskjöld.

Olsen: Den som nu i Sverige är skyldig att följa den nuvarande Lagen, Kristendomsbalken, Giftermålsbalken, Ärfdabalken och Handelsbalken, måste erkänna, att dessa Lagar i många stycken äro föråldrade och behöfva ersättas med andra, som bättre motsvara Tidens fordringar och Samhällets behof. — Att Regeringen redan för några år sedan tillsatt en Kommission, som fått i uppdrag att utarbeta förslag till nya Lagar, är bekant. Huruvida Kommissionen hittills verkat med synnerlig framgång, kan jag ej bedöma, då jag ej tillhört den. Men att den ännu ej fullgjort sin uppgift är visst.

Carlson: Det kunde vara skäl att påminna Kommissionen om att den fått sitt uppdrag redan år 1890, och att den ännu ej framlagt något förslag till Lagar, som den har att utarbeta.

wissen gegen Bemerkungen die Regierungsbezirke für 1885/86 [illegible] an die Regierungen abhalte specificirte Berichte, deutsch Königl. Landesaufnahme. Wünsche aber auf die übrigen die Regierungen für diese Aufgaben der Landesaufnahme specificirende, die auf welchen Grund der Landesaufnahme bei den Arbeiten gefordert...

2.

Ordföranden | C. Efferio: Refererade kommittémedlemmarnas förslag och anförde därvid följande:

Vid behandlingen av förslaget till lag om skydd för kvinnor och barn i industriella företag har det synts mig vara av största vikt, att bestämmelserna om kvinnors och barns arbetstid i fabriker och andra industriella företag blir så enkla och lättfattliga som möjligt. Det är därför min mening, att lagen bör innehålla endast en bestämmelse om den högsta tid, under vilken kvinnor och barn få användas till arbete i dylika företag, och att denna bestämmelse bör gälla för alla sådana företag utan undantag. Det är också min mening, att lagen bör innehålla endast en bestämmelse om den tid, under vilken arbete får pågå i de företag, som omfattas av lagen, och att denna bestämmelse bör gälla för alla dylika företag utan undantag. Det är slutligen min mening, att lagen bör innehålla endast en bestämmelse om den tid, under vilken arbete får pågå i de företag, som omfattas av lagen, och att denna bestämmelse bör gälla för alla dylika företag utan undantag.

2:dre Beslut. Förslag till Lagen om

Ordföranden | C. Efferio) anförde därefter följande:

Jag har den äran anmäla, att den i § 26 innehållna bestämmelsen om kvinnors och barns arbetstid i fabriker och andra industriella företag, som den nu är avfattad, är för vidlyftig och för svårfattlig. Jag har därför den äran föreslå, att den nuvarande bestämmelsen i § 26 måtte utbytas mot följande bestämmelse:

Forordningen af Rigsdagsbygningens Vedtagelse.

Provisorier angående Lagen og andre, følede de af Udvalget foreslaaede Bestemmelsespunkter.

Ordføreren: Det var forsaavidt, som [illegible] Udvalget havde taget Sagen op, at [illegible] Forslaget til Lov, saa var Forudsætningen for dette Forslag, at [illegible] Regjeringen skulde have Ret til at handle Tingets Formandskompetence for dette Forhold. Det var forleden Dag her i Tinget [illegible] Spørgsmaal, som vedrørte vor Medlem af Tinget og [illegible] Forholdet til Regjeringen. Udvalget havde Ret til at [illegible] Regjeringen, [illegible] Regjeringen [illegible] Udvalget, da der [illegible] Forhandlinger. Det var Udvalgets Mening, at Rigsdagsmændene [illegible] Forslaget til Lov [illegible] Rigsdagsmændene, [illegible] Regjeringen [illegible] Rigsdagsmændene [illegible] Regjeringen [illegible] Rigsdagsmændene [illegible] Regjeringen [illegible] Rigsdagsmændene

og handle sidst marked til ab Bemærkninger
fælles ing fornemmes.

Formanden [illegible] Schröder bag sig
ved andre af Bestyrelsen, som ikke
ikke var nogen fælles for at fornemme
Bestyrelsen som for at afgive sin
Mode over Talen, for at kan
ikke Kunde gøre med til Schröders
Tiltrædelse ved Bemærkningerne i
Beretningen.

Schröder: Hvad der var dyb ab
Lagtinget, var dyb offentlig, og det
Kunde ikke fornægtes, at det var
klart. Beretningen var blevet fornem
met her i Dagen og skulde derfor
gå ind til Generalforsamlingen i Dag.

Dr. C. Hueller skulde gøre en lille
Bemærkning i Anledning af ab Schröder,
der var ved i Dag kom klare Dage
til Lagets Kundskab, at Lagets
Advokat var dyb offentlig
i Mindretal
imod Overdommer, at han kan
ikke gå Embedsfjord, da ikke
Mindretallet fra
Landets Mangel.

P. C. Hueller havde, [illegible]

angik, imidlertid at bemærke det
Selskabets Stilling, som det var
i dag Grund utilfredsstillende for D. K.
Medlemmerne, der skulde bringes
til at føle dag om deres Penge. Medlem

Thorsdan. Udvalget kunde ikke
komme tydt Thorsdan mere, end
hvad Gjæsterne vendende Side
til.

3die Behandling af Udkast til Ordensregler

Formanden gav en Oversigt over
de indkomne Ændringsforslag

51 Jacobsen: Udvalget skulde begge
ønske Overgangstale de Militaire,
der var Feldmarskalk Lygtens
2den Behandling, men var
besvanget ikke at indse Ændrings-
forslag at stille. Han gjennemgik
derefter de Ændringer i Behandlingen
foreslaaede Ændringer.

Efter de havde stillet Æn-
dringsforslag forkastedes Bestemmelse
i Indledningen paa onsdagen
ved tidelagt
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

Bandy mellem, at det var dansk at blive
ved med det oprindelige navn
Jørgensen; thi det sydlige dan-
skhed vil gøre Landsmanden dem
ikke bande undertiden. Man kunde
gøre Bekendtskabet med 2 for-
skjellige Jægere på forskjellige 8
Timmer; da kunne mange particulaire
Ting siges

§ 2.

Skolevæsen: Undervisningen kunde foregaa
fra November 28te Juni til 24de, men
mange Børn kunne ikke gå i Skole
disse Aarstider, fordi, saasnart Børn
ere lidt store, maae de hjælpe Forældre
med Arbejdet. Skolepengene udredes
for 1ste Juli til 31te December, eller
som regnes, alle de Skolen kom-
mende gjældende Aaben, hvor der gaar
Børn til Skolen, kan ikke [illegible] Børn
paatrykkende Pr. Kvartal [illegible] Skolen
Lovgivningen. Hvad Børnene angaar
Afstand Skolen, kan regnes, at man-
gen ikke kunde gaa mere end 2 Mil
fra den fjerneste Gaard. Børnene kunde
[illegible]

Paulsen Det første Punkt af Forslaget gjør dem, der kaste Blik paa Lovforslaget, Ret for Pligt, og maa ikke det ogsaa i Virkeligheden vil blive en Fordel. Hvad det andet Punkt angaar, saa vilde det nok af mange ogsaa gjøre en Forskjel i denne Retning, men Talen paa dag lidt i Fremmed om det var Tilfældet. Ejerne af Landets Ryttede ofter 9 Mill. Kr. skylde forlange indtil 18 i Landgjæld, men Landets Ryttede ogsaa efterhaanden, i Almindelighed skal der betales Renter skulde udgøre 116, men medgiver der ogsaa her Ryttede blive Tilbøielige at efterkomme Lovforslaget.

Esperse mente ikke hvad han skulde sige til Lovforslaget, men han skulde dog, at det var betænkeligt at bruge for Almuens Vedkommende. Hvad 2det Punkt angaar, forekom det ham, at der var store Vanskelighed ved at udføre Lovforslaget, hvor man skal faa Penge og hvor man skal faa dem fra, og det vanskelige var Vejen, og den store Vanskelighed at skaffe dem, hvor man skulde nok faa Penge i Forvejen, men man skulde ogsaa tænke paa Tilfælde, hvor det blev nødvendigt at gjøre en Ekspropriation for at føre Landsparten

vilde ogsaa tilbøjelig til at holde paa ved 2den Valg eb, da Tinget jo i sin Tid havde vedtaget Forslaget saaledes.

x og vanskelig kunde faa denne Bjerget.

* Dog fandt Talerne at det var en Mangel ved Rudningsforslaget, at vedk. ikke skulde være gjenpligte at kjøbe den Del.

den at ønske for at have Lov til at [illegible]
overtage, over 1/16 tilstrækkelig *

H. C. Mandler: Naar Landejeren og Fjeldejeren af Roten kunde blive enige om en mindre Landpart end 1/16 af Fællesskabet, eller om der i Lovens Bestemmelse, at Fællesskabet skulde være 1/8, kunde ikke ogsaa indbefattes Tilfælde hvor den gaarde Ejer af en mindre Landpart end 1/16, kunde ogsaa Lovens Fællesskab 1/16, kunde ikke dog med Hensyn til Fællesskabet ikke overlages til mindst 1/16.

Schiødte: Det dikast Punkt i Mandler Forslag kunde maaske være en Forbedring, dog skjønt man dog dermed ikke kunde gjøre for store Indgreb i det ny Øjemed angaaende Fællesskabets Ophævelse.

Thorgaard: Spørgsmaalet om Tidspunktet, hvorpaa det ny Fællesskab skulde ophøre, kunde være Gjenstand for Overveielse, men 30te September var altfor tidlig, 31te December neppe nok til at man skulde kunne forudsige Vinterføret.

§ 11.

Pedersen anbefalede Mandlers Forslag, som han troede dermed vilde gjøre Fjeldejerne Fordel. Med den anden angik ogsaa han, at Udkastet kunde komme indbefatte andet end Gaardbrugere og Landbrugere f. Ex.

V Loven var del vigtigt, at Loven omfattede ogsaa Opankring af Skibe. At der ikke kom noget ind i Vedtægterne, der skadede Skibsfarten, havde man Sikkerhed for gjennem den Maade, hvorpaa Side blev opsat.

give Regler i Almindelighed. V

Paulsen. Udvalget kunde overvejde de Udtalelser om denne §, der vare faldne ved Sagens 2den Behandling. Der var af Udvalget ikke absolut nogen Overvejelse til 8vo, da den fandtes at være fyldestgjørende og ikke at kunne give Anledning til Misforstaaelser. - Bestemmelsen om Synsforretningen var der ogsaa Enighed om, men man havde fundet Betænkelighed ved at foreslaa nogen Forandring, fordi man derved kunde komme til at lægge Hindringer i Vejen for Befragtningen. - Ved Synet af Skibet skulde der ikke ved Vægten af Ankeret, at Bestemmelsen kunne skulde vanskelig Brande og Sammenstød

Ostenfeld henviste til Bestemmelsen var ufuldstændig.

Paulsen: Man kan i 1880 kunde stille Forslag i Henhold til Udtalelser ved Sagens 2den Behandling, der vilde forebygge mangelfuld Behandling ofte selvgjorte af Brande og Sammenstød, der, selv om de ikke giver Grund til Tiltale for Retten, dog ofte ikke mere end formaar til

Forslag fra Kommissionen angående Forandringer i Forslag for Ophævelse af Vedtægter.

§ 12.

Forslag

Pulsen. Det første Punkt af Udvalgets Forslag til denne § var kun en Redaktionsforandring, hvorimod det andet var en Realitetsforandring. Lagtinget Forslag gik ud paa, at Vedtægterne skulde approberes af Lagtinget og gjælde for 5 Aar. Da Forslaget nu gik ud paa, at Approbation skulde meddeles af Justitsministeriet, havde Udvalget ment at kunne opgive denne bestemte Tidsgrænse af 5 Aar. Men for at en Vedtægt dog skulde kunne ophæves, selv om de utrættede Boende ikke saa stillede Forslag herom, var det foreslaaet, at Ministeriet under visse Forudsætninger skulde kunne ophæve Vedtægterne efter Lagtingets Indstilling.

Provsten spurgte, hvorfor Ministeriet kun i dette enkelte Tilfælde skulde kunne ophæve en Vedtægt.

Schröder. Forslaget var gaaet noget vidt med Hensyn til Rettigheder til Sejfangst, hvorimod Retten til Vedtægter for andet Fiskeri var meget begrænset, og skulde disse Vedtægter nu forlænges hvert 5te Aar, syntes han, at det ikke ingen Betydning havde.

en Vestægts Ophævelse burde tilføjes
eller lignende Grunde.

Poulsen: Efter § 11 maa en Vestægt
ikke indeholde noget, hvorved enkelte
Personer begunstiges fremfor andre.

Provsten. Efter Poulsens Udtalelse vilde
Ministeriet (ikke) approbere en Vestægt, som
kunde være til Skade for nogen. Paa
den Maade kom man ikke i det Til-
fælde, at en Vestægt behøvede at ophæ-
ves.

Poulsen havde personlig ikke noget
imod, at Ministeriet altid kunde
ophæve Vestægtenes. Udvalgets Mening
var at hvis at anvende Forsigtighed
kunde det ved Øvrigheds af en saadan
Vestægt vise sig, at den (uskikkelig) saadanne Be-
stemmelser, og saa burde Ministeriet
kunne ophæve den.

Provsten mente, at netop derfor
var det heldigt med en saadan
~~Tilføjelse~~ Tilføjelse, som af hans anbydet.

Schrøter mente, at en for ~~Lyppesig~~
Ophævelse af Vestægtenes Kun vilde
bevirke, at Lagtinget ideelig fik be-
dragelser over sig Vestægter

til Afgang til

Indlæg fra J. Clemensen m.fl.

Olsen refererede Sagen, og anbefalede Udvalgets Forslag.

O. P. Effersø anbefalede det af ham stillede Ændringsforslag. Lagtinget havde i 1890 besluttet at bevilge Sagen Tilskud til Opførelsen af Vigelands Kirke, men der var den Gang endnu ikke Tale om, at J. Clemensen skulde opføre Kirken. Der forelaa saa Udvalget ikke, at den nuværende J. Clemensen og Kirkeinspektionen ofrastede Kontrakten indeholdt noget om, at Clemensen skulde have disse Pligtarbejdsdage, og hvad dette Punkt angik, havde Udvalget ikke gjort for at opklare Sagen. Udvalget havde endvidere foreslaaet, at Forvalterskabet skulde sørge for, at Clemensen fik Godtgjørelse for de ham tilkommende men ikke ydede Pligtarbejdsdage. Men naar skulde denne Godtgjørelse ske? Det var der intet bestemt om, men det var nødvendigt at bestemme en Tidsgrænse. Det vilde ogsaa have været heldigt, om Udvalget havde foreslaaet en bestemt Pris for ikke ydet Pligtarbejdsdage. Det vilde være vanskeligt for Forvalterskabet at bestemme Prisen. Saavidt Talerens bekjendt, kunde man i Ferø Kommune fritage sig

ogsaa, dette Tilfælde vilde
en passende Erstatning.
Poulsen oplyste, at paa Fyen
de i mange Aar enhver kunne
forgjøre sig for Pligtarbejde ved
at erlægge 1 Krone for Arbejdsdagen
denne Bestemmelse gjaldt kun paa
Fyen og ikke paa Sand, hvor
der ingen Regel var i saa Henseen-
de. Egentlig burde Manden faa,
hvad han havde lagt ud af denne
Grund og de Mand, somme Kvæle-
nagtet at udføre Pligtarbejdet, kunde
vist faa en Mulkt herfor.
P. Efferøe mente, det var rettest, at
Lagtinget bestemte, hvormeget Mand-
den skulde betale have, thi det
kunde lønne, at forbandenskabel
sætte Erstatningen til blot 1 Krone
pr. Dag, og det kunde Kommunen
ikke være tjent med.
Bloch snakkede for et Tilkommende
bestemt fraraade Tinget at bestemme,
hvormeget der skulde Kommunen,
Lagtinget kunde ikke vide hvormeget
det forsømte Pligtarbejde havde kostet
Kommunen. Til P. Efferøe skulde
han bemærke, at Lagtinget havde
hverken et vist Antal Pligtarbejds-
ge til Kirkens Opførelse, saa for-
den Sag skyldt behøvede Udvalget
ikke at tjene Honoraret.
Johannesen sagde, at det var en
Mangel ved Forslaget, at der ingen
Tid var bestemt til hvilken Bortgjø-

sees at gaa til Lagtinget for at faa
disse Penge. Forstanderskabet, som
kjendte Forholdene bedre havde gjort
Skridt for at ekaffe dem. Det
var i sin Orden, at Lagtinget gaa
det alvorligste paalagde Forstanders-
kabet inden en vis Tidsfrist at sørge
for at Clementsen fik Pengene. Hvad
det i Indbringelsesforslaget bestemte
Beløb pr. Arbejdsdag angik, da var
det vist snarest satt noget lavt, men
naar Clementsen ikke selv havde op-
givet Forbrydelsens Størrelse, saa maatte
de dem noget med, hvad Lagtinget
bestemte.

O. P. Effersø: Det forekom ham, at
Olsen burde kjende Kontrakten,
men det syntes, som om han var
i Tvivl om, hvorledes den lød.
Han vilde spørge Olsen om, hvad
der stod i Kontrakten: Om J.
Clementsen skulde have alt det bevil-
gede Pligtarbejde, eller han kun skul-
de have en del af det, eller unilig-
vis slet intet. Det kunde jo tænkes
at den nedsatte Pligtarbejde af
Kirkeinspektionen var lagen en an-
den Bestemmelse ved Kontrakten
end der oprindelig var bestemt af
Lagtinget.

Olsen: Hvad Kontrakten angik, saa
var Udvalget fuldstændig paa det
rene med den. Sagen var levnet
til Forvandling som en Mellem-

saa vilde han have gjort opmærk-
som paa det. D. Johannessen havde
ikke Ret, naar han mente, at Lag-
tinget kunde bestemme, hvormeget
Klemantsen skulde have som Godtgø-
relse for Pligtarbejdet. Han burde
have saa meget, at han Udgifter
i Anledning af det forøvrige Pligt-
arbejde, blev dækkede. Man kunde
slaa sig til Ro med Udvalgets For-
slag, for naar Lagtinget paalagde
Forstanderskabet at sørge for Dækning
til J. Clementsen, vil et saadant
Paalæg ogsaa blive efterkommet.
Isaksen: Jeg var Ting i Efterårt
Forslag, som tiltalte han. Det vilde
være en Fordel for Forstanderskabet
~~og det ikke kjøbt~~ om Lagtinget
bestemte Størrelsen af den Godtgjørelse
Klementsen skulde have for til hvilket
Tidspunkt, den skulde være erlagt.
Hvis Udvalgets Forslag blev vedtaget,
saa kunde man ogsaa med det i sin
Tid gøre med Lagtingets Paalæg til
Forstanderskabet for Godtens Kommune.
Det blev maaske ikke udført i
Aar og maaske heller ikke maaske
Aar, og det var Klementsen ikke
tjent med. At bestemme Vederlaget
af en Pligtarbejdsdag til Kr. 1,50 for-
kom han fornuftigt; man kunde
ikke udføre Pligtarbejde til mere
end Kr. 1,50 daglig, naar daglønnen
for lejede Folk var 2 Kroner.

dage havde kostet Clemenshus. Det maatte man heller overlade til Synet mandens, som var kyndt med Forholdene paa Stedet. Det var i det hele taget tvivlsomt, at man ikke at kunne regne med Pligtarbejde; thi naar et ~~saadant~~ Arbejde skulde være fardigt til en bestemt Tid og man ikke var i Stand til at vholde det bevilgede Pligtarbejde, kunde det blive en dyr Historie.

Danielsen havde ikke, at Synet var bestiget til at bestemme hvor meget Clemenshus skulde have for hver Arbejdsdag. Paa Foten var Vardien af en Pligtarbejdsdag bestemt, men der var det en Overenskomst mellem Forstanderskabet og Bebyggelse. Men her var det noget andet, her gjaldt det et uopsætteligt Arbejde, der skulde være fardigt til en bestemt Tid, og Arbejdet maatte betales, hvormeget det end kostede. Han fandt Udvalgets Forslag rigtigt, dog var den Bestemmelse, at det forsinkede Pligtarbejde skulde være betalt inden Nytaar, visk kommunig strang.

O. P. Effersø kunde ikke forstaa, at Udvalget vilde foreslaa at bevilge Forhøjelse til S. Clemenshus, naar det ikke vidste, om det var gavt

Sejlhagelse. Hvad Skibsleie og Gods-
gjørelse angik, saa krævede Han, at
Klemensen vilde blive forsynet med
1½ Kr. pr. Dag ovenfor heller end at
vente paa ubekendt Tid paa Godtgjø-
relsen. Talerne mente, det vilde ove
heldigt ow Lagtinget fastsatte ens
bestemt Betaling for Pligtarbejde
i det Hele taget, naar det ikke
blev ydet in naturâ.

H. C. Müller: Klemensen var berett-
iget til at faa Pligtarbejde udført
af alle Pligtmandene i Svaalevig;
men nogle havde kun udført, ow del
andre intet, derfor havde Klemens-
en været nødt til at leje Folk. Der
var det naturligt, at Sørlænderska-
bet stigte Opsigelsen ow, hvormeget
Klemensen i den Anledning havde
sidtaget og saa sørgede for, at han
fik Beløbet reduceret. Det var ikke
nogt, at Pligtarbejde altid blev fastsat
af, ow dette vanskte kunde hænde
i Thorshavn.

Gjørtuin ~~Sørlænderne~~ havde af de førte
Forhandlinger faaet det Indtryk, at
Sørlænderskabene altid ved Anvis-
telse af Pligtarbejde burde fastsætte
et Beløb, for hvilket dette kunde
afløses, og herfil vilde der kunne Hjelp-
ning i Skyldskabet. Han var heller
ikke tilfreds med Udvalgets Forslag,

paa, at del resterende Pligtarbejde skul
de udføres i Clemensbro med det
Beløb, han havde betalt til andre for
dette Arbejde. Det forekom ham, at det
var Umagen Pligt at faa oplyst
fra I Clemensbro, hvormeget han for.
langte gottgjort pr Effers à Indvinge
forslag forekom det ham, at 1 Kr 50 ø.
pr. dag var laget noget paa Skrimp,
men han kjende ikke, at det var
dette Beløb pr. dag Clemensbro havde betalt
for det resterende Pligtarbejde. Effers
Indvinge forslag syntes han bedst om
men han anser det for nødvendigt,
at der blev bestemt en Tidsfrist,
inden hvilken Udtalingen var udøgt.
Overvintr 1 Januar var det mest pas.
sende Tidspunkt, men han kunde ikke
men han kunde, at
den beløbne Tid for disse Folk at
betale var naar de kom hjem fra
Fiskeri paa Island
Danielsen: Provsten siger, at 1 Kr. 50 ø
er det Beløb, Clemensbro har betalt
for dette Arbejde pr. dag, medens en
faadelig Mand, som ekstrahjalp vide
til mig har sagt, at han havde betalt
2 Kroner.
Provsten oplyste, at hvis han ikke
tog feil, saa var det I Clemensbro
selv, der havde sagt han, at han
kun betalte 1½ Kroner.
Olsen hvede, at han med sine saa

Clemensen havde sagt, maaske
han havde sagt 2 Kroner, men
han vilde ikkevel være forsøgt
med 1 Kr. 50 Øre.
O. P. Effersø mente, at Clemensen
var bedre kjendt med sit at faa
1 Kr. 50 Øre pr. Dag end maaske
at komme tilgivende paa Penge
i 3 Aar.
Provsten bemærkede, at hele Sagen
laa i, at Advokat ikke havde for-
handlet med Clemensen.
Olsen: Sagen laa hos Kirkeinspek-
tionen, hvem det vanskelig faldt
at indkende de forskjellige Oplysnin-
ger.

3 Behandling af Sattigloven.

§ 2.

Hansen: Denne § handlede om Bestyrelsen af Thorshavns Sattig-distrikt. Det var her foreslaaet, at Sattigforstanderskabet selv skulde vælge sin Formand og Kasserer, hvilket var det naturligste, da ikke ellers altid den, der ~~blev~~ skulde være Formand, egnede sig til det.

Schröter var enig med Hansen i Rigtigheden af, at Forstanderskabet selv valger sin Formand; men han fandt, ikke, det var heldigt, at Lagtinget skulde autorisere Thorshavns Sattigbestyrelses Forhandlingsprotokol, da Lagtinget ellers ikke havde noget Tilsyn med Thorshavns Kommune.

Hansen motiverede Forslaget nærmere og bemærkede, at efter den gamle Sattiglov skulde Lagtinget autorisere Protokollen; og Thorshavns Forsorgelsesplan skulde indsendes til Lagtinget.

Schröter havde, at Lagtinget det ikke var rigtigt, at Amtmanden og ikke Lagtinget autoriserede Pro-

d. Efferøe tilkalde, at hvorvel der i den gamle Saltiglov ikke stod noget om, at der kunde ydes ekstraordinært Tilskud af Amtsfattigvæsenet, var dette dog skeet af og til. Han ejntes imidlertid ikke, det var heldigt og onskeligt derfor ikke mogen Lovhjemmel for, at det kunde ske i Fremtiden.

Hansen mente, at om Tinget maatte af og til have givet ekstraordinære Bevillinger, hvad der maatte ske var mindre rigtigt, var det dog heldigt, at Tinget havde kunnet gjøre det, thi de fleste saadanne Bevillinger vare af den Beskaffenhed, at man ikke behøvede at ængste dem. Efferøes Forslag ikke vilde komme i Strid med §72, hvori det netop var forudsat, at der kunde gives saadanne Bevillinger.

Schrøder mindede om, at der i det for vedtagne Forslag om Skolelærernes Pensionering ogsaa var foreslaaet Udgiften af Amtsfattigkassen.

d. Efferøe mente, at forsaavidt Loven om Skolelærernes Pensionering blev vedtagen, vilde det deri omhandlede Tilskud ligge indenfor Bestemmelsen i denne Lov. Af Hensyn til §72 vilde han tillade sig at foreslaa

Ændringsforslag vilde Tilskyderne lide
de i § 72 nævnte Personer blive gjort
gjældende Kommunerne. Men da der
ogsaa kunde tænkes Tilfælde, hvor
der af Hensyn til vanskelige Per-
soner herlyggedes Kommunens Ret-
skrav; idet at det var Vanskeligt
at gjøre nogen ekstraordinær Fastsættelse til Fordel for Kommunen,
det blive vanskeligt at afgjøre, naar
den Hjælp, der modtoges, skulde
betragtes som Fattighjælp og naar
ikke. Forøvrigt mente han, at Lagtin-
get burde have saa megen Raadighed
over Kassen, at det kunde tilstedes
ekstraordinære Tilskud, hvilket ogsaa
var i Overensstemmelse med Lagtings-
loven.

§ 34.

Hansen anbefalede den af Ulvat-
get foreslaaede Tilføjelse til § 34, den
kun gik ud paa at man blev ved
at følge den nugældende Fordeling
af Kommunalloven af 1872, som
han anså for baade fornuftig og
retfærdig.

Knudsen henviste til Motiverne i
sit Ændringsforslag og fremførte følgende
Eksempler: En gammel Mand, som
var født i Syd Sogn paa Søstrø, blev
kort efter Kommunallovens Ikrafttræ-
den trængende og da han ikke havde

: Jer, idet man her som andet Sted gik ud fra, at efter at Sognenes Fattigvæsen engang var ordnet og Fattiglemmerne fordelte mellem Sognene (i Følge) skulde hvert Sogn forsørge sine Fattiglemmer; senere blev en Mand fra Sigløfjord (der af Forhaabet var anbragt paa Dunøen) trængende; Forstanderskabet anbog hans Ret forsørget i Sigløfjord Sogn. Sognekommissionen indstillede Sagen for Amtet, som gav Forstanderskabet Medhold. Begge disse Personer vare døde, inden Ministeriet havde truffet en anden Forfatningsordning og kunde saaledes ikke kastes over paa Hele Præstegaldet. At refundere de udlagte Beløb kunde der ikke være Tale om, da disse ikke kunde tilfinde, efterdom Sognene havde faaet Bidrag af Amtsfattigkassen. Hvis nu en Person, der efter denne Forordning var forsørgelsesberettiget i Ek. i Hes Sogn, skulde forsørges af Hele Præstegaldet, vilde dette være en Ret imod de 2 Sogne, der alene havde forsørget de nævnte Personer, derfor var han fremkommen med sine Ændringsforslag.

O. Efterså henviste til sine Udtalelser ved 2den Behandling. Skønt efter Kommunalloven Skrivelsen havde man allerede fulgt den af Ønsket anbydede Fremgangsmaade, mente

ethvervet Forsørgelsesret i noget en-
kelt Sogn, skulde forsørge af hele
det gamle Fattigdistrikt, og dette
var det nu vel bedst at blive
ved med for ikke at skabe Forvirring.
Hvis man i et enkelt Prædegjeld var
bleven ved med den ældre Fortolk-
ning, var det nogle, der kunde tale
for at beholde den, ~~man maatte af-~~
~~maatte i saa Fald nøjes med~~
~~at vedtage Afgjørelsen til Mindre~~
Hansen ytrede, at Udvalget havde dit-
let til Forslag for at den ikke, efter
at man var kommen ind paa at
forsørge de omhandlede Fattiglemmer i
Fællesskab, skulde skabe ny Forvirring,
men var den Kommunen, hvor-
man endnu fulgte den ældre Fortolk-
ning, kunde Politiet subsidiere
Udvidingsforslag ~~som kunde~~ af Fattigbidragene maatte tilbede
men det principielle kunde han ikke
stemme for.
Schröder havde aldrig kunnet fatte, hvor-
ledes de ved Kommunalloven op-
løste ældre Fattigdistrikter endnu kunde bestaa, derfor kunde han ikke
tiltræde Ministeriets Fortolkning. Hvis
det havde været Meningen at beholde
de ældre Fattigdistrikter ved Siden af
de ny, maatte ogsaa ældre Fattigfor-
skandeskaben været bevaret ved at finde
gjere. Hvem skulde nu bestyre det
fælles Fattigvæsen og passe, at disse

givet Ministeriet Motivet. Ubraget kunde de Heller have tilraadet at følge den ældre Sortolkning. Forøvrigt ~~kunde~~ vilde de Sogne, som Poulsen mente vilde blive forurettede, have Anledning til at gaa dette ved at have indsendt Sagen for Ministeriet.

Poulsen mente, at naadenge alle var enige om, at den ældre Sortolkning var den rigtige, kunde vel ingen finde paa at gaa til Ministeriet. Hans Forslag kunde ikke skabe nogen Forvirring, da det kun gik ud paa, at de Prodegald, som hvorken havde eller havde haft fælles Sædhjemmel, maatte blive ved det bestaaende.

P. Pfeiffer mente, at man i de Sogne hvor gott kunde anbringe de Personer, der skulde forsørges af hele Prodegaldet, som man gjorde det ved de ~~dermed~~ midlertidig Fattighjælp ud og Personer, ~~der~~ burde hjemme i andre Kommuner, ~~og~~ denne Slags Forsørgelser forekom jævnlig ~~hvert~~ Aar; maal kunde ikke, som Skriveren mente, indankes for Domstolene.

Hansen mente, at naar Skriveren ville blive af med alle fælles Sædhjemmel, burde han ~~kun~~ stemme for Forslaget uden nogen Aendring, paa ~~saa~~ saa han, hvad han ville have. Talerne vilde ikke, om man andre Steder end paa Falster var blevne ved med den gamle Sortolkning, men ogsaa der burde

V Opholdskommunen ~~fører~~ yde Hjælpen.

Ang ~~Fælle~~ Mangler Fattigsager mellem de enkelte Sogne

var nødvendig for de fælles Sakligheds-
mer, kunde han ikke indse.
Schrøder bemærkede, at naar en Per-
son modtog Sakligkjælp erdersor ikke
Sorørgelsesdistrikt, kunde dette
fordre ham hjemsendt, men saadant
var det ikke med de fælles Sakligheds-
mer, hvormod det enkelte Sogn
kunde anbringe dem for høj Beta-
ling paa de andre Bekostning. Han
vidste ikke, at slige Sager ikke
siden vordene kunde anbringes for
Domstolene, men Ministeriet vilde
ikke have givet Tilladelse derlil.
Poulsen udtalte, at det ikke var sagt,
at Sorlandenskabet paa Roteri kunde
den omhandlede Ministerresolution,
som gaalt et Tilfælde paa Sviderø, og
dersiden havde det siden den Tid
ingen kost noget Sakligheds, der
var kvalificeret til fælles Sorørgelse,
saa det rigtigste var ikke at gaa
naar det ikke havde fulgt Resolutio-
nen.
O. P. Efferøe fandt ingen Grund til
at stemme for Poulsens Indstillings-
forslag, der kun vilde frembalde en
Overflod af ugrundede Udtagelser,
han vilde derfor tilraade, at holde
paa Udtagets Forslag.
O. Efferøe bemærkede til Schrøder,
at hvis man i et fælles Sogn mente
at et fælles Sakligheds kostede for

det billigere.
Gjerhuus oplyste, at man paa Norden
sense i 1873 havde delt de fælles
Salliglemmer mellem Sognene, det
vil sige, man havde fordelt det Beløb,
der skulde udredes for dem, og siden
havde hvert Sogn forsørget sine Fattig
Han kunde ikke, at de omtalte
Ministerresolutioner, der angik en-
kelte specielle Tilfælde, var kommu-
nicerede de andre forskjellige Kanter.
Han ville stemme for Pedersens Forslag
Pedersen takkede de Herrer fra Lan-
dets forskjellige Kanter, der vilde stem-
me for det Forslag, han havde stillet
til Fordel for Folkningerne og det
undrede ham at høre, at et Medlem
fra Søndre A. P. Efferøe ikke vilde
stemme for det. Han kunde iøv-
rigt ikke rigtig forstaa dette Medlem,
der syntes at mane Sygdt for en Over-
flod af Andragender, naar der
kunde kun være Tale om, at hver
Stemmeberettiget engang imellem om-
maatte blive ved dem lidtie følgende
Stemmegangsmaade.
Schrøter henvendte overfor A. Efferøe,
at man vanskelig kunde for Fattig-
Salliglemmer utleverede. Klagede man
f. Eks. over, at et Barn var for dyrt
anbragt, kunde der svares: Ja vel
ville forsørge det billigere, men saa
faar det en slet Opdragelse o. s. v. Hvad

Danielsen udtalte, at der var
faldne saa mange Beskyldninger
angaaende falske Sabbiglemmer, at
de nu maatte være kendte over
hele Landet, navnlig maatte Forsam-
lingsbaandet paa Østerø kunst en af
dem, hvorved en Person blev forsø-
gelsesberettiget til gaards gamle Sabbs
distrikt. Vm. U. d. Forsørgelsen af
de falske Sabbiglemmer mente Lan-
det nu ikke burde forsørge dem lidt
længere end andre, kunde man paa
Forhaand sige, at de ikke blive
daarlig behandlede, dette kunne
først komme i Betragtning
P. P. Effersø bemærkede til Forsam-
let, at det vilde være aldeles ungaaligt
at henvende sig til Ministeriet
for at kunne blive ved med en
Fremgangsmaade, som dette allerede
havde erklæret for ulovlig (Schröter:
, naar det staar: Loven, er det
ikke ulovligt!)
Hansen kunde til Dels stemme
for Forsamlingens Forslag, men ikke for
dets principale Forøvrigt maatte
han havde, at Forsamlingsbaandene
ikke var kommunificeret dem, og
maatte kende dem, f. Eks. fra
Lagtingets Forhandlinger og derfor
burde have rettet sig derefter. Havde
derfor ønskelig Sagen undersøgt

at det maatte være tilladt at forsørge
dette paa tilbørlig Maade, naar
de Kunne blive godt behandlede, hvilket
ikke vilde være umuligt at føre
Bevis for

stilling var forholdet paa Norderöerne vedkj. : Overensstemmelse med Ministeriets Afgjörelse.

Bjelkenius mente, at dette var en Misforstaaelse. Forholdene paa Norderöerne lignede i denne Henseende nærmest Osterö, idet man havde fordelt Sakkigbygderne mellem Sognene efter Forholdene for 1873 og siden havde hvert Sogn havet sin bestemte Del.

§ 43.

Hansen : Man var i Udvalget ikke bleven enig om noget af de fremsatte Ændringsforslag, hvorfor han ved Udvalgets Møde havde stillet sit Forslag til Ændring i Lagtingets Forslag, hvorefter Sakkigbygderne skulde deles mellem Sognene efter Forholdene for 1873, og siden havde hvert Sogn sin bestemte Del.

Pontoppidan og O. Efjestad sidestemte anbefalede.

O. Efjestad havde erklært sig enig i Forslaget ved Siden af Hr. Bekkelaget. Han Ændringsforslag til denne § gik ud paa, at Sakkigbygderne, som vare Brikfeldsig, ufarbragelige o. s. v., skulde kunne forrøges ved Omgang, men med Hensyn til Udstrækningen havde han troet Forholdene kunde gjøre nødvendigt. Hans Forslag gik ud paa,

det ogsaa under Kontrol kunne sættes inkete
Fattiglemmer til Ophold. Kan at tillade at
de i § 46 omhandlede Personer kun paa
Ophold var nogle Tidlig dersaden burde
afskilles af dem, af Hensyn til Hygiejnen,
netop ikke kommer paa Ophold, men
anbringes saa kort afsides som muligt.

dets agtes kunne ikke med Rimelighed
tilladelse, hvormed der eller Lej-
lighed til at undersøge om Ved-
kommende i Virkeligheden eller
indrede sig til Kommune for om Ophold
Paulsen Forslag gik endnu
videre, og Talerne vilde stemme
for dette, hvis han ogsaa ikke
kunde gaa ind paa.

Poulsen anbefalede sit Æn-
dringsforslag. Han havde set, Ophold maatte
hjemle Adgang til at betragte, at der var Tale om
andet Ophold; men det i et egentlig Arbejd til
Arbejdsanstalterne maatte det, at et Fattiglem oppebar
Tilskud maatte inkelte Tilfælde, navnlig for Ophold.
Hvor Forholdene under Kontrol af Sygdommen
§ 69 skulde kunne dikkere Ophold mod

O. Esperæd gav Paulsen Medhold
i, at det vilde være heldigt, om
de i § 46 omhandlede Personer
anbragtes udenfor Byen, men
det vilde nok blive ikke
Lovbrud ved Ændr. Forslag.

Jørgensen: Uagtet han dog
Indtrykket af Skovshoved Kom-
munalbestyrelse havde givet
Anledning til Forbehold, der
gik ud paa, at Forholdene med
Ophold ikke maatte fjerne
Sted, kan naturligvis han nu
kun i denne Sin Tilslutning
give at have hørt de fælles
Udtalelser. Det ikke at gøre
mere Skade end Gavn, naar
Man opholde sig paa at stemme

~~[illegible] af Grundlaget dog [illegible]~~
~~prøve for Klippisk til Spanien.~~

Olsen foreslog Sagen henvist til et særligt Udvalg paa 3 Medlemmer.
Isaksen foreslog, at Udvalget skulde bestaa af 5 Medlemmer.
Schröder vilde støtte Isaksens Forslag. Det var absolut rigtigt, at en saa vigtig Sag som denne, af Lagtinget blev undersøgt saa fyldestgjørende som vel muligt.
P. Efferøe mente, at Tinget skulde være forsigtigt med, at slaa sig selv paa Munden. I en anden Sag, som meldtes dels havde stor Lighed med denne, var der valgt et Fremmed Udvalg.
Poulsen fandt, at netop af den af P. Efferøe angivne Grund burde Udvalget komme til at bestaa af 5 Medlemmer, og desuden var det to jo ogsaa en meget vigtig Sag.
Schröder haabede, at hans Kollega fra Suderø kunde indse, at det var af en Sejl, at der blev i dette af hans berørte Sag var nedsat et Udvalg paa kun 3 Medlemmer, og at han nu vilde vove med til at rette Sejlet.

Indskrænkes: At der maatigvis var en pelle her, som havde gjemt, hvilke Mesterinner af Pinget. Afvalget i den ofte berørte Sag bestod af, ~~Hvide~~ hvem nævnes dem, da kan ansees det for gjort at disse vilde blive valgte inden det nydelovlig.

3die Behandling af Lov om Sporter.

Indskillingspunkt I. (51.)

O. Efferøe: Da der mellem 2den og 3die Behandling ikke var fremkommet med noget Ændringsforslag, var der ingen Anledning for ham til at ~~ytte~~ sig paa kunne nærmere ved fra Forslagets Enkelthed ~~noteret sig~~ gjorde opmærksom paa, at om det første Punkt var Afvalget ikke ensigt.

S. E. Müller mente, at naar der overhovedet blev givet nogen Syselmands Tillæg er det at ønske de her omtalte Forretninger, saa burde dem gives til alle Syselmænd, Syselmanden paa Sider ad gaaske vist mere afsides end de andre Syselmænd og Almindelig Forslag var ogsaa begrundet heri, men der kunde ogsaa tænkes Tilfælde, hvor det vilde være ligesaa heldigt, om de andre Syselmænd fik den samme Ret.

Schröder: Det forekom ham, at vi ~~mere~~ efterhaanden mere og mere kom ind paa en Ba-

under Sysselmandens. Til sidst
kom det vel til at vedkomme sig,
som om disse Embeder vare saa
vigtige, at de kun kunde besørges
med juridiske Kandidater. Dog fore
kom det ham, at en saadan Be-
stemmelse, som foreslaaet, var
nødvendig for Sysselv Vedkom-
mende, paa Nordenæsene eller i
de andre Sysler var en saadan
Bestemmelse ikke nødvendig; ikke
mindre i gaaske enkelte Tilfælde,
f. Eks. hvis et Skib strandede ved
Myggenæs. Sandsynligvis vilde det
ikke være saa mange Aar, inden
Sysselv blev en Jurisdiktion for sig selv,
hvilket gjorde ham de Beskæftigelser,
han ellers kunde have ved at give
Sysselmanden den Myndighed til
at optage Sjøforklaringer m. v., minde
Hans meddelte samt. Bevis for
Nødvendigheden af, at der blev givet
Sysselmanden paa Nordenæsene
Ret til at optage Sjøforklaringer m. v.,
at i Sorenskriver Reinsps Tid
havde denne Sysselmand fast
Konstitution i disse Slags Forret-
ninger. Dette var ogsaa nødvendigt,
thi saa vidt at de
Skib strandede i Kvadevigen
saa kunde det vare længe, inden
nogen Sorenskriver kunde komme

og desuden kunde det ofte være
uforvarsigt at tage Mandskabet
fra Skibet.

Hansen syntes bedst om Müllers
Forslag. Han troede ogsaa, at den
Tid vilde komme, da vi fik flere
Jurisdiktioner; men indtil den
Tid var det nødvendigt, at Synet.
mændene blev bemyndigede til
at udføre disse Forretninger. Han
fandt det ønskeligt, at dette
kun skulde gælde for Sydersøen
og Norderøernes Vedkommende, hvi
der kunde tænke Tilfælde, navn.
lig paa Saipan, hvor det kunde
være vanskeligt at rejse til Thorn.
burn for at afgive Sø-forklaringer

Indskillingspunkt 2. (32)

O. Effersø: Til denne 8 var der stillet
Ændringsforslag af et Mindretal og et
Mindretal i Udvalget. Mindretallets Forslag
gik ud paa, at Medlemmerne til
Sø-retten skulde beskikkes af Rets-
mandens efter Kommunalbestyr-
elsens Indstilling, medens Mindre-
tallet foreslog, at de skulde beskik-
kes af Lagtinget.

S. E. Müller havde sammen med
Schröder indstillet Forslaget om, at
Lagtinget skulde vælge Sø-retsmed-
lemmerne, hvilket forekom Hansen at være
Ensformigt

nemlig ved Valget af Landsdeus-
kommissionerne var Lagtinget, som
forestog dette Valg.

Schrøder kunde tilskrads Müllers
Udtalelser. Hvis Sorenskriverne
skulde foretage dette Valg, hvorledes
skulde dette saa foregaa paa Siderne,
hvor der var 3 Sorenskriverskaber?
Hvilket af dem skulde have den
Fortrinlighed fremfor de andre, at
vælge Medlemmer til Forretten?

C. Iffersø mente, at der ikke var
noget i Vejen for at alle 3 Sor-
enskriverskaber i Søndmør kunde
gøre Indstillinger. Grunden, hvor-
for han holdt paa, at Beskikkelsen,
som skulde foretages af Amtet,
var dem for at følge saa vidt
muligt at følge den danske
Lov Bestemmelser.[V]

Hansen skikkede sig til Mindre-
tallets Forslag og mente, at det
var rigtigt, at Lagtinget foretog
Beskikkelsen i Henhold til de
af S. E. Müller fremsatte Grun-
de. Dog ønskede han foreslaa, at
det første Punktum i Paragra-
fen blev staaende og at dertil blev
føjet: Paa Sørøerne beskikkes
Forsamlingen
Forhandlingsmændene af Lagting.

[V] og han fandt ikke, at Lagtinget havde
Grund til at ønske sig dette Hverv.

var stillet, var den, at man
vilde holde sig saa nær til den
danske Lov som muligt, da Min.
steriet havde stillet et Ønske i den
Retning; men ellers var det kun
fornuftig begyndt enten Lagtin-
get eller Landsmanden bestikkede
Medlemmerne af Folketing.

Indeholdende en Redaktionsændring.

O. Efferøe anbefalede et nyt af-
faldet stillet Ændringsforslag, ~~og~~
~~hvilket den tidligere Redaktion~~
~~af § 5 er bortfalt.~~

Pindelt ~~Forslag A.~~ (35.)

O. Efferøe anbefalede den af
det samlede Udvalg forelagte
Ændring til denne S.

Schrøder mente, at vi dog en Gang
burde vise, at vi vilde spare
paa Statskassens Penge, som vi
ellers lagde saa stort Beslag paa.
Denne Gang ville vi bede om
Lov til ikke at modtage hvad
man tilbød os.

§ 6.

V. vilde ansee sig berettiget til

O. Efferøe bemærkede paa, at Minis-
teriet ~~Regjeringen~~ udbad sig Lovens Ikrafts.
trædelse fra 1 September 1893.

Schrøder kunde ikke sige andet, end
at det kunde lade sig gjøre, at ud-
vide Loven med denne Bestemmelse

O. Tofteseth motiverede Advokat Forslag i Henhold til Bekendtgjørelsen.

Skjøtter var glad over den foreliggende Tilbøjelighed til Sag, hvilken kun kunde begrundes i den nøiagtige Kundskab i Sagen. Det var i højeste Grad nødvendigt, at den eller begge ~~enkelte~~ Sagkyndige i Handel med Redegjørelse, hvad Oprettelsen af Handelsregistret vilde komme til at indebære. Som Forholdet var nu var ordentlig uvidende Handelsmænd overfor Gjældsbrevene, og ofte blev Kontrahenterne vidnesbyrdene af Handelsregistret kunde komme til Stede. Afskriften af Registret, hvis Oplysninger kunde gjøres gjældende, og mente saaledes, at der for Retterens Vedkommende kunde Tvivl paa en Handelsregistret, vilde Registret ingenlunde kunde i Tilfælde anvendes Tvivl, og blev under ~~Sagens~~ Behandlingen selvfølgelig ikke fremmet under Sagens Forhandling. Vilde altsaa en Sagkyndig kunde indkaldes, hvis Oplysninger, naar Oplysninger, anvendte han først Skridt til Skaffe sig af den Handelsregistret fremmet, og dette først naar

for Del af Handelsregistret i en mere eller mindre grad

Det kommer til at lag under Overoppsyn hvorved eller ved Dom el for hans Fast fraskrive sin Rettighed —

For at vanskelige Mønstringer

og Politi eller at den dobbelte Kontrakten var ledes som den var affattet af Rederen

samt at dette ville have til Følge at Mandskabet måtte have en Mandsmønstring hvorved Tilsigelsen måtte sammen med sig fordi Mandskabet for hvert Reise skabet måtte gå Kontrakten for at [illegible] vanskeligheder ved Mønstringen

Det er almindelig kendt at Fiskerne ofte Gange forudsætte at have en Mand, de havde Tillid til, til Skibs Mønstringen med Kontraktens Oprettelse; men dette var altid Skibsrederens Ønske, som ikke vilde have nogen Indsigelse, og Mandskabet fik da Valget mellem at gå hjem eller at underskrive den Kontrakt som Rederen vilde. Dersom nogle Fiskere dog ønskede at have en Mand til at passe deres Interesser ved Mønstringen, da kunde de jo godt gøre det, og Rederen vilde ikke have noget imod det.

O. Eliassen var ret godt kjendt paa Sudero, og han kjendte bl. a. at Dick kom og fortalte enhver det ene og enhver det andet, som ofte blev taget for gode Varer. Han vandte

hvorvidt

Beskyldninger vanhyrnin-
des. Skriften havde
hørt en del af den Slags og
lagde alt for meget for
gode Vare. Talen
kunde ikke tilsvede hans Ad-
færd over Rhedemnes Forhold
til Eskerne. V

V Man kjendte ikke, at det blev
nægtet Eskerne at faa Afskrift
af Kontrakten. Det
bemyttede, at Lyseslmanden
overvarede Oprettelsen af Kon-
trakter og Taleren havde fung-
eret paa Lyseslmandens Vegne
ved saadanne Lejligheder og
vidste følgelig Besked.

T

Men denne maatte være en
Kongelighedsperson —

hands Ejendt Skrøbe end hvor saadant skeet, uden hvorfor ingen Opfyldning fandt Sted. Han var hvis paa, at den eigen hands vært hos Gaardmanden uden at han havde fandt Hjelp.

Forsøgen holdt paa at Vidnerne blev opfordrede for Øvrigheden. Han gik ind paa at Gaardmanden gav Mandskabet den Veiledning, han kunde, og at Lauen i det hele Tagt hjalp Fiskene til Rette, hvis det var nødvendigt.

Skrøbe skulde efter at det ulykkelige var paa Stedet, at det Tilfælde var indtruffet, at Mandskabet ikke kunde faa fat i Vognstakken, hvor den var brukt fra Rhedernes Side. I Regelen forstod Mandskabet ikke Enkeltheder af en saadan Vognstrakt. Han hjemkaldte Tilfældet, hvor Vognstakken sagde at Mandskabet kunde forlange at Fiskene skulde hvor den ikke lukkede, medens Mandskabet kunde at Rhedernes skulde have Fiskene til den Pris, han syntes, han skal sig ved at yde.

† 1/3 Del af Fiskene og som Følge deraf solgte den

...delt blant Kjøbmænd og andre end Medlemmer af Handelsstanden, hvorved det blev Betydelig vanskeligt at undersøge de Bevægelser i Skibsfarten, som burde tjene til Regel for at kunne ordne det Hele.

...for mere og mere for at faa Befolkningen til at tage i større og større Udstrækning Deel i Handelen, at Befolkningen kan skaffe sig Varer paa billigere Vilkaar.

I Dette kunde vel ordnes administrativt, men

...Byerne Aalborg og Aarhus, Ladegaarden Aabenraa og Øerne Aastrup, Bogø og Ærø, hvorfra Gang ikke kunde faas ved Indberetninger til Regierungen, Tolderen skulde indsende af paa Skibene [illegible] Rhederierne meget kjendelige Mandskabsliste, [illegible] i Regelen vanskeligt at holde dem i fuldstændigt Overensstemmelse med Virkeligheden. —

O'Sullivan bemærkede at der ikke i Loven var bestemt noget om, at [illegible] skulde have en Gjenpart af Kontrakten, han egnede sig, at dette vilde være vanskeligt, og da denne Kontrakten indførtes i Afregningsbogen, overflødig.

Schjødte bad Andrageren om at [illegible] i Indstillingen, at det var i højeste Grad ønskeligt, at Forholdet ved Oprettelsen af Kontrakter mellem Rhederierne af Fiskerskibe og Mandskabet [illegible] ordnet paa en saadan Maade, at det blev Mandskabet at have en Mand tilstede, som kunde vareta...

Ehan den Regel kann Abbildungen und Entschädigungen nötig werden sich in gesetzlichen Ausnahmefällen.

Indlæggelse fra Ørkenen Indberetning Ældre Mandsalder

O. Effersø refererede Sagen og bemærkede, at efhjendt denne Ende var endnu ikke skiftet, saaledes Udvalget dog maatte stille det at være Indberetningen, at man ikke der af i Stand til at komme Landet til Hjælp, idet ingen af de Mænd, Regningen burde Pladsen have Kunde lade sig i saadanne Tilfælde. Medlemmer Kunde kun faa en Vederlag udbetalt af Kassen for forsvarlig udførte afsendelse, men Regningen burde ingen Pladsen ved denne Sag, dette første Tilfælde med Ord, Uddelingen af Præmierne kunde sig Sted Antal og Præmie, at Sagen Bekendtgøres herom.

J. C. Müller bemærkede med i Udvalget og anbefalede Indstillingen. Han skulde oplyse, at dagbog Landet for Familiestedet efter Ladet var beliggende til afhjælpe Øjeblikkelig Nød, var man dog flere Gange opfordret fra denne Bekendtgørelse, og der efter et Lignende Tilfælde Gaar Enkeltstillelse i denne Anledning.

Præsten meddelte, at der Tilbud fandtes angaaende i denne Sag til Uddeling. Der var ikke anbefalet Lidt i Pladsen, men der var allerede Regnet Bekendtgørelse om Anvendelsen.

skattelse af. Brød der til samle Aar
var dispensabelt.

Jacobsen kunde anbefale dette
Andragende ved Lægens forelobig
Behandling. Det viste sig imidlertid,
hvis denne Sag alene ingen Hjælp
kunde. Ved Lægens Mundtlige forklaring,
de hjemlede Lån ikke Vejen til en
lejlig Klædeskabelse, men kunde først
vor lige saa ofte saa meget længere
Tiderum behøvede, at selv om den
ikke i Aar fandtes Midler i
Kassen for fornødenhedsstipendierne, hvor
af Lån kunde fås en Klædeskabelse,
kun til det samme Aar maatte
blive kejtet Betragtning. —

Ørsteds: Kassen for fornødenhedsstipendierne var kun oprettet
for at afhjælpe øjeblikkelig Trang
Allerede nu, i Slutningen af
August vare dem Midler op-
brugte, og de mange Andragender
maatte derfor afvises; hvis der skulde
indkalde nye Afgiftsforhøjelser.
Olsen mente, der var Anledning
til at hjælpe denne Enke af den
nævnte Kasse, som det lignende
Tilfælde efter sker. Hans Forslag
kunde gælde saadanne Klædeskabelser.

dennes ab betale Handelsgjald.
medde man vide om Gjælden var
skiftet før eller efter Mandens
Død; hvis dette sidste var Tilfældet
kunde man ikke sige, at Kreditor-
skabet kunde vide sig hjalpe øjeblik-
keligt Råd.

Formanden sa sig ikke i Stand
til at besvare, men der af denne
Grund vanskeligt Hjælp i Anledning
flere Aar efter at Ulykkestilfæl-
dene var indtruffet; derimod
mindedes han, at der var nogle
en Medarbejder fra Land Hjælp, for-
di Anmeldningen først kom
1 Aar efter Ulykkestilfældet og Hjælp
skulde ydes øjeblikkelig.

Sørensen: Det forholdt sig nogle
derledes i dette end i de fleste lig-
nende Tilfælde. Herover dø Mik-
der var blevet berøvet, og der kunde
ikke være Tale om at yde Hjælp for
Enkens efter Beregningen, før man
var vis paa, at Skiftet ikke kom
tilbage, da dette Tilfælde kunde Hjælp
ydes næsten lige saa hurtigt for sin,
naar den kunde ikke være ydet efter,
naar begyndte at komme Skiftet. Bil-
ligheden talte for, at denne Enke fik
Hjælp, hvis hun havde været i

at kunstig Lil Lands og Sørøkj, som der ikke kunde være Anledning til at skaffe for forøvrigt Arbeide efterladte at berige denne Egne en Erhvervskilde.

Hr. hørte man endvidere, at Lån imod den nordvestlige Landsættelse Lande i Finde at betale ein Handels-gjæld, thi i een Fald kunde kun eigne Kjøbe fas.

O. Eftevoe bemærkede til O. P. Efteløs, at hvad enten denne Enkes Handelsgjæld var skyldig for eller efter Mandens Død, saa kun hvad Lykken de i dig, Fik kun eigne Kjøbe, kunde Handelsmanden gjøre Ekspektation, medens en saadan man, efter nikke Eleine ophørt, hvis Ting at kunde modtage kunde, at det kunde Landsfolket til Lands og Sørøkj som ikke Lands en Erhvervskilde af nær Aars Indtægt

Jacobsen bemærkede, at den omhandlede Enkes var meget kom-gunde, og at der eigen en For-skjel var for kundes Kaar end og de Mandens forøvrigt.

Beskrivelse af Vandgjæringen i Norge 1797.

Beskrivelsen af en Reise gjennem Throndhjemsdalen til Kirkebø.

Schnitler reiste Dagen efter gjennem mangfoldige Bekvemmeligheder. Han fandt ikke en Postgaard, at Kirkebø ved eller Beliggenheden i saadan Grad gjorde dig lidt paa Throndhjemsdalen og adskillelig i Beliggenheden Tilstanden Gaardene paa begge Sider. Her var Folk, der fortalte, at Kirkebø var i en ret Forfatning; han havde fornøiet sig ligesaa med Tilstanden paa Gaardene og kunde bevidne, at det ikke var Tilfældet. Dagen var den, at man ingen mere skulde komme fra, naar der altid Folk, der laa paa det med store Ting, hvorpaa da Fulton i sin Vei fandt paa at anvende Dampmaskinen. — Middagsmaaltidet havde ikke skjønne Retter, end at den unge Mand, der var Tolk om, i saadan Grad gjorde sig lidt af Bekjendt af saadanne Ting. Han havde 1797 Landmaaling i Norge og havde forrettet Examenarbeide paa Stend Landmaalerskole i Bergenhuus, hvorfra han havde meget gode Karakterer. Efter dersom i flere Aar af have erholdt fra Kirkebø, havde han følt, at

~~Hoved~~ for den høyere Landbruksskole i Aas ~~3~~ mil fra Kristiania, som er Norges største høiere ~~og best~~ Landbruksskole af Hvis Lærere jeg havde adskillige Omgange, og hvorfra han havde Eksamensbevis for at ~~have~~ ~~været~~ for hvorfor han nu vil ligge

Hovedbygningen og dens Anvendelse her, navnlig hvad de Hovedbygningen gemmer, de der vedrører Lagrene

for vore Forhold og Behov afpasset ~~er~~

~~Hoved~~ for den høyere Landbruksskole i Aas 3 mil fra Kristiania, som er Norges største høiere Landbruksskole af Hvis Lærere jeg adskillige Omgange, og hvorfra han havde Eksamensbevis for at ~~have~~ ~~været~~ for hvorfor han nu vil ligge

hvad han havde sagt sig, hvorfor han dog lidt ~~tog~~ ~~Landbrugsskolen~~ Kristiania, som er ~~den~~ ~~største~~ Sted, som dette Øiemed, og hvorfra han ~~havde~~ ~~Bevis~~ for at være dygtig. Hjemgangseksamen ~~var~~ ikke var ikke i den Hensigt at tage nogen Eksamen, at han kun kom ~~hvorfor~~ ~~han~~ til Stede, ~~for~~ ~~at~~ Vogt for at adskille sig i de Fag, han særlig havde for Øiemed for sin fremtidige Landmandsgerning, hvilket Talen fremdeles med at oplyse Specialkarakterene i de Fag, som dog ~~man~~ maatte anses for mest væsentlige for vore særlige Forhold. Derimod havde han ~~ikke~~ for Skolen ~~Undervisning~~ de Fag, som han mente der var mest Anvendelse for her, såsom Anvendelse af Handelsgødsel for Korn, Sygdomme og Skadedyr, Byens for Træ- og Havebrug, ~~Hvorfor~~ Hvorfor han ~~ikke~~ ~~havde~~ ~~Bevis~~ for at ~~have~~ ~~været~~ ~~for~~ ~~hvorfor~~ ~~han~~ ~~nu~~ ~~vil~~ ~~ligge~~ Hovedbygningen og dens Anvendelse her, navnlig hvad de Hovedbygningen gemmer, de der vedrører Lagrene for vore Forhold og Behov afpasset

Hovedbygningen og dens Anvendelse her, navnlig hvad de Hovedbygningen gemmer, de der vedrører Lagrene for vore Forhold og Behov afpasset

Hovedbygningen og dens Anvendelse her, navnlig hvad de Hovedbygningen gemmer, de der vedrører Lagrene for vore Forhold og Behov afpasset

Kanallanden, dem burde forslaaes
at sendes Siden til Aar, og
~~dog beregnet~~ ~~Kr~~., hvormod
J. Petersen skulde forpligte sig til at
afføre nye Bygninger og derunden
Aarlig
Vedligeholdelse paa og dunne et Areal af
1 Td. Land, pløje og saae 2 Tdr.
Land samt omkaste ~~med~~ Ler
hvergaarden, den skulde bane sig
Fahold fra Gaarden. — Om
Gaarden Tofteland skulde Taxen
bemærke følgende: Der var klaret
Forandring, at Tørvedet var i en dårlig
Forfatning, det var fejlt. Det
var gaaet ind ligesaa, at der nu ikke
kunde ~~er~~ anvendes Tørv fra Gaarden
som for ~~Tyve~~ Aar siden, men
Forbrydelsen
den blev forbrugeret ligesaa mange
Penge; Taxen mente, at den i det
sidste Aar her i Thorsham var
blevet solgt for 760 Rd. Penge fra
Tofteland, og det var kun Halvdelen
af Beløbet, der blev sendt til
Thorsham. Derimod burde man i
Tofteland Hensyn paa Skatt, ligesaa
Taxen klare sidste om Vinteren,
hvad de ikke blev ved andre Bønder;
Indmarkarbeidet paa Bøfler og andre
~~Dog~~ anvendt paa Taxen. — Der
fandtes ind en Del Embedsskrivelser,

Det Skyldes at Loden paa
Taxen ~~skyldes~~ Del

nach Brugelys, da de vare alle
andet end kirkevenende, og Tanken
laa da paa den Grund for egen Regning
at føre Kvæg, der var [illegible]
Leder [illegible]. —
Herredagen havde kun forladet
Købstederne ved Skrivelse af
den norske Kongs med den forrige
Datum. Talen var i Kirkebø
ved en Kjøbe, der var falden efter
denne Kongs, den saa voldsom
gods ud og var flere hundrede
Kroner værd. — Landbrugskom-
missionen havde betegnet Kort-
marken Joa Bø som Grænse,
dette var en lavmudret Strøm
Vand [illegible]
[illegible], som [illegible]
Vand; Talen var der ved
den og fremdeles, at Storske Dalen af
den Del af Bøen, som hørte til
dette Gade, var i middelgod Stand
eller meget lidt derunder. — Kvis
en Præstø og Skovrideegaard kom
i Stand fra Kirkebø, vilde det
være umuligt at faa en Vedvarig
i Stand mellem begge Gaarde, Præ-
sten Skovridebrugets Kunde faa det
Antal af Bøen tømlet, hvilket
umuligt kunde ske dermed, at
det andet Vand fik Fortrædelse

Talerens, ak Vidnesbyrdet, gaak
kunde faa Brug for begge Gaarde,
og at den i Vaar indkjøbte af dis
andet Sted fik en varig Gjen-
gjærde ofor sit Afsavn af Gaar-
den. — Talerm anmodede om
at faa rette sin Fejl i Anmodn-
ten til Lagtinget og en i Beta-
ningen. Han ene var en Bedøm-
melses- de to Sattefejl. — Endel
lig anbefalede Talerm faa kortte
Maade denne Sag, dens var
en Velgjerdsdag for Gjerne, og
derfor vilde han fremhave, at
hvis Staten ikke nu skadde
sig, vilde den enge Mand, kan
nu kunde faaes Tilbage, faa
ofteres Samfundsgavlighed forbjøbte sig fra den Opgave, han
havde sat sig at løse, og
Anvendelsen af dyrisk Kraft
til Bearbejdelse af Jorden
vilde ofhøre paa Tidspunktet, hvor
med hvilken vilde ofhøre
alle andre paa liggende Forhold
her paa Gjerne.

Thorsgaard vilde ikke, hvor
dyrtig S. Petersen var, men
efter hvad folk sagde, blev
den ikke dyrket mere i Tids-
rum; saaledes af Rom blev den

skal dets lige saa vel blive, siden
der ikke kunde ~~falder~~ [illegible] Veer,
siden vi de nævnte sætter ud
til fremmede for ikke at dø af
Sult. Man kunde ikke, Gaarden
gav saa megen Malk som Ejer-
ler sagde, og saaer Kjøb var saa
uhildebetydelig, kunde Konen vist
ikke gjøre sig Gavn, eller ogsaa
nævnte den saa de Lange siden
Landstat Leer, der var skyld i
disse ringe Høkaar. — Baron
Schröter kunde meddele at Ud-
valget kunde lade Bekendtgjøre
Sagen, da Landmanden ikke
vilde med til at lade saagaa
Pladsemaalet derom, det maatte
vare Herredsstævnet. — Taleren
anbefalede dette af Hensyn til
Skattevæsenet at stille Forslag.

Paulsen henstillede til Schröter, i Stedet for
at rette i den ingen behandlede Kommunelov
til Ting. at indskrænke sig til alene at Referat
at bemærke, ~~hvilken Fejl den skulde have~~ hvad der skulde
staa.

~~C. Eggesbø~~

Schröter svarede, det gik ikke
gan an at rette disse Fejl.
Med Hensyn til Overgaard Mel-
dalsleer anm. Konen selv sagde,
da skulde Sagen blot bemærke,

Kirkebø for selv at gjøre dig bekjendt
med Gaarden. Tilsom vide ikke,
hvormange Kjør der blev holdt
paa Gaarden, men kan vistnok
hvormeget Melk den gav, og
det var korrekt, for han havde
paa det afgjørende Tidspunkt
den solgte Bruger. - Vedkommende,
som i Kirkebø gjør ualmindelig
Indtryk, vejede ikke noa likt af
med Hvad Kjørne gave paa
de andre Gaarde. Den mindre
rente Gaard kunde ikke holde
saa mangt Kjørne, som hans
Forgjængere, thi Løsnen for dyg-
tige Karle var nu alt Langt paa
høj, som i hans Ledetid. Tilsom
huskede ret vel, at det
ikke var saa mange Liv, der
var plejet i Kirkebø. - Ved Indtæg-
ning af Bidragene gav angive,
da var det Kommunen i Almindelighed bestemte, om den skulde
Tingkes eller afskrives.

Olsen kunde ikke nægte, at
han var klar i Tvivl om, hvor
vidt han skulde stemme for
det forelagte Spørgsmaal. Han
var følelig ved af den Mening,
at der burde gjøres en Forskjel

at er vorden; Men vorden
vordant Rebet kunde forstaa, for-
stod Talerne ikke. Dem tracte ikke
man kunde komme videre
med dette Rebet ud af for-
den anstalte Baard med Bygnin-
ger i ordentlig Stand igjen.
Vilde vi have vor Mønstergaard
oprettet, maatte vi nøie kundskab
hos Landboerne holdninger, ellers kabet og
re at faa Arbejdet saa mange Dage
at det kunde ske uden Knibe,
hvilket vor nødvendigt, da de gaa
en vordan Baard maatte gjøre
Forøj i mange forskjellige Ret-
ninger. Talerne vor vis paa,
at hvad her vor foreslaat, intet
vilde nytte; hvis Dagen skulde komme
i Stand, burde den lagges i Regjerin-
gens Hænder, og vi maatte have
et stort vordigt Tilskud.
Schrøter: Dagen vor kun, at vi
kunde tilbud vor mange Bygninger
om Hjelp af Statskassen, saa det
gjaldt om at faa denne Baardsop-
rettet saa billig som muligt, hvilket
bed vi gjøre dem, de Baardskunde
er, og Handen med. Paa Kirkebø var
Bekjendtgjørelsen kun, at de Arbej, som
det foreslaaede skulde udføres ved
smaa Reparationer burde ved
nøgt omhyt Hjelp paa Gaarde, f.

Lebre skikket til at bli en vordnu
Gaard end nogen anden. Til-
lig forekom det Talsmen, at man
burde paatjenne, hvo I vare
den frøre kind som den tilbrøbelig
Fester kom ofret paa Altrets
af vort Landbrug; Saaledes havde
Timmen kjøbt en vorsk Ungest,
som endtil
~~sin Fader~~ Gaard ~~Fader~~ Enkelt Enke
~~Fæstning~~ Enkelten var de paa Gaarden
anbragte Kobberdaler for over 6000 R.,
paa Forrig end Grundskyld var de
ofret 1000 R., der var agentet Fruder
for Jordskyld, hvorom det var fra-
sen Gaard, at Flest af Kreaturer var
solgte til de andre Riger, og
navnlig Talsmen vidste, blev de ikke
paa nogen anden Gaard her paa
Øen foretaget Salg af alle Slags
paa Gaarden. Alle lette forbjente
Forbjenester. Desuden stod det jo i
Regeringens Magt helt eller delvis
at standse Revillingen, navnlig
det viste sig, at Bønderne ikke vilde
vove til Forandringerne.
Jacken sendrede sig over, at nogen
Jørgen Brandt Rinde kom nogen
sinde den forklarende Lov og Kra-
at der ikke kunde gjøres for vore
Landbrugs Udvikling, og navnlig

Kirkebø skulde være i en daarlig
Forfatning, var dette ikke nylig
s. D. Landet jo forøvrigt i de allersidste
Dage overdaget Gaarden, og han
forbigaaende Aar forpagtet han hele
udrettes fra denne Gaard, medens
Faderen havde den. Hungaard,
hvem Mandagen i Retsdagen,
havde ikke været i Kirkebø og
ikke med egne Øjne, men
han lov for gode Varer, hvad
Folk fortalte. ~~Han havde ikke~~
~~havde Landvæsenskommissionen~~ fra
Mandagen, hvorledes en Række Kvæg
vakte afsmerte og sin lille Skytte
Vej som mellem Thorshavn og Kirke-
bø, og, hvor vendte den da
ikke vare blevne inden den
næste Hungaard i Gøte. - Man
mødte Bønder, hvad S. Petersen
havde udrettet med Plov i Kirkebø,
Lige som (han) mægtes andet, han hav-
de udført, saasom Dørke af Tøl-
lerenne. Naar Hungaard mente, at
der var for fem Øer i Kirkebø, da
var det blevet afbrugt, at der var
megen Mølke, og det var vel mer
end dob, det kom an fem.
Fordrøgt mente Tølleren, at det var
Ledet at have 6 Øer, der gave
megen Mølke ved 12, som vare

I det lille Lejet, mente Talerne, at P. Petersen var den rette Mand til at skøde en Mønstergaard. Den forlangte Erstatning til Jacobsen var maaske vel lille, men den Mande dog udredte en Del med det. Talerne vilde jo ikke paanøde anbefale Sagen.

Olsen indrømmede, at Mandag, der var Tale om, var dyrtidig, han kunde ikke sige andet, men han fastholdt, at der ikke med det Beløb, der var Tale om, kunde udrettes meget med Hensyn, og det var dette, det mest kom an paa. -- Den gjennem Aaret anlagte Vej skulde nok være god og billig, det var muligt, men den kunde maaske koste meget stort Værk, og den var maaske dyr at holde ved. Talerne indrømmede, at en Vej til Mønsterbrug, som han kunde tiltræde, at Forholdet skyldtes for Statistikeren Sagen var begrundet, men der var maaske andre Veje ved Hagen ved Scheelsø Bekræftelsen. - Talerne anbefalede, at Sagen kom an Forligsm. og Mønstergaard snarest at kunde have nærmere undersøgt, derimod den i sin Tid kunde maatte

Landskyldsleilem af Skovskiner, men
der skulde ogsaa Folk til, og de
vilde ikke komme saa for lidet
Penge. Det vilde nær ledet, om
Skovbestyreren kun skal have i sin
Hænd.

Jagten kunde ikke sige andet,
end at det var gladelig, at der
blev gjort Forsøg paa at indføre
Forbedringer i vore Landvæsen,
og han troede ogsaa, at det
kunde vel blive Forbedringer en Del, men
han troede dog ikke, at det, der
her var Tale om, var Hovedsagen.
Der ligger, at Mandom skiftet ikke
har saa stor Betydning til at gjøre
nogets paa egen Hænd, thi for
skulde man dog tro han lagde
de store med en Mønsterjagt &
skrev, han har saadan? Det var
dette, som skal være paa egen Hænd. Hvor han
ser sig store Mulighed af Gaarden
end hans Forældre havde saadan,
manglede han dog Raad til at gjø-
re noget ved. Saa vare skulde
ikke om Mandom dog ligge,
men han holdt mere af at
ligge, og mente, at den
sædvanlige Ræsonnement var, f. Ex
hvad Gavn at Træerne gaar

nedb allerede for K. Tiberius var
falbt, Men paa Grund af Soldet-
skabet burde deb kun komme
ofte i deb længe; dog burde han
ab den formaaet en del Kaarge-
Ejere til derbil. Han handede,
ab Tinget skulde nedsættes, hvad
deb gjorde i denne Sag. — Der
fandtes i Aar to andre Sager,
som vare særdeles bemærkede for
Læserne, nemlig Sagen om Statholde-
ren paa Filippinerne til Spanien
og Sagen om Afsættelse af Fursten-
ærkebiskop, ~~hvorom imidlertid Din-~~
~~gen for Tiden~~ det skulde
vare tvivlsomt, om den nær for-
elsiggende Dag, der fandtes
dokumenter mellem Embedsmænd,
hvorefter saadanne i Virkeligheden,
ab den kom i Gang for ~~dannelse~~
de Sager.

C. Efferson sporte: man burde
være vaag i, ab den kraenkte til
en Forsigtighed og Mistroiskhed, som
kun under Hensyn til ab Mænd
se ikke kunde ellers end ty paa Grund
af mangelende Erfaringskræfter.
Ellers ytrede han, at Tingets
Sager kunde samles
paa samme Maade
som nu
paa Landet, idet vare den
ældste af Hovedet og
Sagen

V Brug med
Klæder V Planer og Vogn vakte sig
af vare ~~anderledes~~ lønnen-
de, vilde Børnene have
vænnet meget.

Forslag, og efter at have ach. d. D.
begyndt Examensforesøg, maatte
kun tilbageleggen gaa 2 Timer frem og tilbage, af
denne Grund, at [illegible] Vanskeligheder
ved dette Forsøg at bestyre Vognen.
Naar Man agter, at det forelagte Beløb var for lille, kunde
Man jo under Sagens videre Behandling stille Forslag om
en større Forhøjelse; men
naar Overveielsen af Grunden
for, at det foreslaaede var
utilstrækkeligt, gaaer ud paa, at Examen
skulde, at der var Anledning
for Tvang til at gjøre nogen Forandring i denne Retning.
Skulde det vise sig nødvendigt, kunde man altid forøge
Præmiernes Forhøjelse.

Stockholm: Man har kun havt
een Hjørevogn i Stockholm, som var
kjøre ind paa een af Hjørevognene andre
Steder i Verden. Han antager ikke
imidlertid, at denne Beregning, der
var forlangt paa ret lidt; men Man
kunde jo stille Forslag om
at forhøje den med f. Ex 50 Pct.
Jacobsen mente, at dette Forslag maatte
paa forhaand; det var det, ikke
tilraadeligt for dyre Aar siden begyndte
man i Kristiania at anvende Klov-
og Hestekraft, og der havde vistnok Man
ogsaa ved paa Forhaand [illegible]

naar de Kunne vendes af Den
Retning de vil det Egentlige
Brug

Sorøj. Vi have jo aldeles Land-
brugskonsulent, men Taleren kunde
ikke indse hvad Gavn, han kunde
gjøre ikke han kunde at arbejde
sammen med en Sorøjer og Slagelse-
gaard. Sik vi ingen Amtsrotegaard
Landvæsenet Brug for Landbrugs-
konsulenten var det jo bedst med
Virksomheden af vort Forbrug, og
var der jo heller ingen Brug for
Landbrugskonsulenten. O. Jacob-
sen havde mulig, at han vilde
nøie Kvadratur allerede, inden F. Ved.
sen var fælt. Det havde Taleren glæ-
dede men det var Ernst ikke tænkt paa
en af, hans Kjær var bleven fuld
Blod, at han saa vilde dem i
Vand, der var Krop paa Tobak-
klæd. Men at hele Sagsforløbet vare
klinge vorde
i Sorøj var det
ialt Sat ikke rigtigt. [illegible]
[illegible] Taleren
bemærkede, at det skulde, naar der var
Forandring paa Tilstedeværelsen, altid
være Tilfredshed, men det var ikke
Tilfredshed, at Kommunalbestyrelsen
havde Ret til at bestemme, hvor
Tilsynet skulde være. Taleren
bemærkede, at det skulde, naar der var
Forandring paa Tilstedeværelsen, altid
være Tilfredshed, men det var ikke
Tilfredshed, at Kommunalbestyrelsen
havde Ret til at bestemme, hvor
Tilsynet skulde være.

Taf Ordf.

Borgmesteren bemærkede, at han
[illegible] at en Del Hjemmesparer
der som Forholdene var blevet fuldt
af Ordf, ellers også indgaaet
det med Ikke forøget Kortsyn
Erhvervet

over ikke Ønsket bragt her
paa Bænk forinden i Kom-
munen.

Taf Ordf.

Denne Sag var
vel ligere end Tilskud af Stat
Kassen til Bygningen af Fiskeri
skibene, dissen behandlet i gaar
og kunde, hvis der skulde, atter
finde Sted i Byens Bænk, saadan
Forslag i Fællesskab Forhandling
Ikke kunde, og Sagen
[illegible]

meget vanskeligt. Hvis denne Lov
gik igjennem vor Lov overbevist om,
at den fik Lov af at leve længe
den fremme.

Hansen indvendte at Forholdet
var Personen vigtigere end
mere end Forholdet til Landstinget,
som var et overordentlig vigtigt
Forhold. Forholdet var at
at det var Landstinget vi skulde
ældre os til. Men for Tiden var
det saaledes til med Landstinget at
saaledes maatte man afgive de ældre
Stemme hvis vigtigt mere Tone, ikke
ogsaa gjøre noget alvorligt for dette,
saaledes at Grundlaugen kunde blive
en selvstændig Skikkelse Landet. Ikke
Hjælp fra Statens Side kunde der ikke
gjøre alvorlige Forsøg, og det var nød-
vendigt at have et Øje paa den ung
Slægt kunde lære noget. Den Stræbning
som der var forlangt var ganske vist
Rein ønske, men vi vare Rein
ønske og maatte prøve os fremad,
og troede han, at den forlangte Be-
villing var noget ubetydelig
ikke Gaarden, selv om den blev, gaar
ikke gaar. Ikke Hvad Forholdet
angik, troede Taleren at han var
gaat Forholdet til at leve en saadan

Det har det skjet de siste 2 år skilte industri
med Mejeri and Centrifuge; anen

J. Pedersen forbedret sig ved
anen Lejlighed,

forhenværende normand

I vor Kommunestyre Tanget

kirke Dyrlighed mangler han Ikke
og han var ikke bange for at bøje
sig selv. Skolesagen vilde han
stå absolut fast. Han sørgede ikke
for at beholde, at Børnene skulde
ogsaa lære Sang eller Salmer. Talen
var en Vens af Sagen og mange hørte
vilde han fremhæve et Punkt, som
Udvalget ikke havde taget forsiden
Vejen paa, nemlig Afgrøbning ved
Kirkegaarden. Paa Gaarden skulde
være en Mødested, hvorfra Børnene
skulde komme, hvorfra Afdøde
skulde bæres til sidste Hvile. Han var
i Thorsheim
blev det sidste Barn i Sogn og Nd. at
der blev indbudt i Afgrøbning og
det var ikke rart, det vakte ikke
hvor Dyr. Talen henstillede til Bl.
vedtog at indbyde
ved J. Pedersen. [illegible]
om sidste Punkt.

Gjerbeins var ikke tilfreds ad Sagens
foreliggende Behandling. Det forekom
ham, at sidste Indlæg gik en for
Rod ell. lidt kjendelig Skade, hvis
det ikke kunde undgaas Tilfældet ville
Talen mindre
Thorsheim. skulle for Sagen
tiltrænge Kirkens for vedkom.
Det lid. saadant Brug og J. Peder

en Landsens Gaard. Hans J. Peder-
sen eller Gaardbrugeren i Stedet for
Skriveren. Skriveren havde som Lysthaver
samme indgivet Andragende, hvorefter
vor Ret samme Dag i Sagen, hvilket
havde ud sig i Overensstemmelse med J. Peder-
sen, som efter Vidnernes Opfordring
havde afgivet sine Tilstaaelser med Hen-
syn til en Forsinkelse af Skjødens
Det fremkom Paastand, at denne For-
sinkelse ikke var Resultat af Gaard-
mandens Skyld, som efter hvad
Jens gik i Aar som Skyldmand til
J. Pedersen og efterkommende. Det
indtrufne Forhold vilde den
sidst Familien, og Hensigten af Kjø-
bet Skjødens ikke var opfyldt
ikke var klare over den Tilstand
det Hele, som de Forsøg, de vilde blive
gjort paa Kirkebø af Johannes Peder-
sen Sørbø og [illegible] Mandens
kun eller med til at anbefale An-
dragendet, men han burde skjønne
ligesaa vel som Sagen fordre at
anbefale den som Forsøg paa
Opfyldelsen af en Skjødsgaard.
Jordbruget mindede om, at Skriver
for 7 Aar siden anbefalede et lignende
Andragende. Efter Tilstanden Forsøg og
Skriveren dengang til Kirkebø for at

† Thi Kan Kunde Rint Leave
Pale om Forsøg.

efter han blev evig ved Udvalget om
forelöbig af fremmede Andragender.
De forlöbne 7 Aar havde ikke fremkal
Talerens Ytring om Forholdene. Han
troede ikke at Manden blev for gam-
mel, om han vi nærmere angive Aarsag
han behøvede jo ikke Kandidatbeviset
naar Kun 26 Aar gammel. Det var
folkets af Sekretæren at bedømme, hvad
Taleren havde oplyst om Kvalifi-
kationerne; han havde ingen Anledning til
til at tvivle Sekretæren Ord herom. Sek-
retæren havde for nogle Dage siden oplyst
at Skatteraaden blev tvunget om 5 Aar, hvis
skulde J. Petersen vare fra Underhol-
delsen for det 6te Aar. Det Ytrede vi
Kvalifikationerne, nemlig Talerens, at
den mærkelige Kandidatbevis ved Lov
Pavillon var i den Hovedbygning
med Haanen. Han troede at have
erfaret at denne unge Mand var
vred at skilles, men han var
mærkelig nøjet ved Lejligheden
Rinden skam sig ved. Det var
ikke hele om Udvalgets Konferencer
med Manden og Landbrugskommissionen.
Sekretæren havde Konferencer med

I Forbindelse hermed indbragte

Tabt Salg af Skibe

Det gjaldt at komme at Gaard
ved at handle med nogen med
at det først var for 3 Aar siden
man havde indført Fæstefor-
hold, Forening, men i Enkelthed
kunde man begynde at regne
for 8 Aar siden. Forening kom
det man allerede indgik Fæste-
kontrakter med Gaardbrugere
af de omliggende Egne, og Tallet af
Fæste var meget betydeligt
større end Salg af Skibe.

Jeg havde
Undertegnede, om man ikke skulde
~~foreslaa~~ anmode Schröder om at foranledige,
at den fremkomne Andragende fra J. Pattersson. Da
ingen syntes at dele Talerens
Mening, havde han ikke
stillet noget Forslag.

x) En Gaard som den paatænkte
kunde godt oprettes paa et Fæste.

man ~~kunde~~ vare gaaet noget ~~ret~~ hen
over Aftenstiftelsen, men J. Peter-
sen kunde ikke afse at ~~Afbry~~
siden der blev gjort kaun Indven-
delser paa saadan Omvendt til
Gjenstand; Talerens Række dog for-
handle videre med kun Grund
Til Gjentagelse henstillede Talerens,
at Sagen i Aar ikke var kom-
men meget Kunstig frem end i
1884; hvor Gang var det en Lag-
tingssag end, da kunde Brug den
i Tinget. Sandheden var Kun
den, at i 1884 var det Selvgaard,
i Aar var det ~~Talerens~~ Fæste.
O. Jefferson kunde allerede ved
første Behandling tiltræde, at han
fandt at Andragendet var kom-
met frem paa en forkert Maade
Klausen. Talerens Klokkeslet om Aftenstiftelsen
kunde han fuldt ud tiltræde, og
~~Aftenstiftelsen~~ Sagens ligeledes om
dette Punkt kunde han ikke
dig ved Sagens foreløbige Behand-
ling. - Til Gjentagelse bemærkede Tale-
ren, at man ~~behøvede ikke at~~ havde ikke Grund
til at lægge særlig Vægt paa den Omstæn-
dighed, at Forslaget kunde dø, thi Forsøg
viste, at Forslaget kunde alligevel fort
og ofte forbruges kunde alligevel fort
lettes. Havde Talerens mundtlige Erklæring
mere kunde man antage en Døelog Mand
til Bedygger og hvis ingen Erklæring over
fandtes, var man ikke kunden til at
give Gaarden i Fæste til nogen bedre
Far Talerens Afdøde Broder ikke dårlig
til Bedygger af en Forsøgsgaard mod

Forslag og Planer vare gjorte med saadte Overslag, men Talsmen vor ikke vis paa, at de i Kirkebi vare Bondekoner villige til at drive en Centrifuge. Talsmen troede desuden ikke, at det havde nogen Betydning for Sagen, gjorde, at man vilde dengang Smør og Ost blev lavet med Centrifuge; det var bedre, at de blev at behandle skikkelig fremstillede paa den gamle fordelagtige Maade.

Thi helst alle Gange Kunne komme til at konkurrere med Danmark paa det engelske Marked.

Hansen oplyste, at der var mere end tilstrækkelig Vandkraft i Kirkebi. Paa Mønsterbrugsgaarden havde man Mølle ved Centrifuge og Elevator havde begge dage over hen, for at Kunne brige de Kundebøger, de fik.

Olsen var ikke enig i Skyldsmaaden. Han mente, at man Kunde hjælpe sig paa samme Maade som paa de mindre Gaarde i Danmark f. Eks. ved Fællesmejeri. Centrifugemælk var meget lidt værd.

Hansen mente, at man helst maatte (Forbindelsen med Kongsvik til Fordel) Bruge det paa Markedsstedet i Kirkebi for at Kunne faa en tilstrækkelig Skyldsmaade indført. Man kan lægge man ogsaa Vægt paa Centrifugedrift

ners og mere alle Ejere og Besidere
fortæl den, som havde Lyst i et
Lectrisitetsmuseum, opnaa at anvende
simpleste. At paaber lit Alkohols
Beboelseslysligsom mon hebbe
hos fornøde Orden og Renlighed. Man ønskede
den store lit virkelig Gavn, mentte
den store i ethvert Gaard. og mange
maatte Komme bort fra Salget
af ingredienter Alk.
Landkom fandt, at Landstrygt
paa Landene ikke laget tilbage,
og at de maatte arbeides paa at
forbedre det. Samfundet led for
meget ved, at Jorden ikke blev
dyrket som den burde. Smør-
Surrogationsfabrikerne stod paa et meget
lavt, Standpunkt; det var i høj
Grad nødvendigt at Regjeringen vilde
paa dette Omraade, ikke kun blev
indført større Strenghed af ingredienter
Smør og Margarine. - J. Pedersen
var af samme Tanke blevet mere
og mere fast overbevist for let, de vilde faare
at han først skulde prøve noget
Arbejde paa egen Haand. Talteren
mente, at dette var nødvendigt.
Han J. Pedersen havde vist ikke
tænkt paa, at han først skulde
bevise for Landstrygtet, at han havde
Lyst til at gaa videre i Norge for at tilbage
ne sig, at han havde evne til eller

---

af et Tyende fra flere Forskjellige Steder, det betegnede af en lang og bred Vej igennem Rom, hvilket Tyende han udførte paa en Tinder, idet at Han Hun havde sin mørk som egen Hund anvendes, for derimod Han havde indbildt sig Talteren at de for egen Regning at modtage en Kiste af norsk Rensy for ca. 100 Kr. Han (Talteren) kunde dog ikke forstaa at man mødte Lyst til at gjøre sig Ulejlighed og Bekymringer for Fremmedes som Landstrygtvandrestad havde vist tilbage for i Tyskland, Han mente, at han ikke

Kirke, Kommune og til Skylde. Der
var ingen Forskjel Borgerskab, som
havde rigtig saa ingen Forbindelse
for Landstrygtet over hav, og han
havde Skibene for gode Kjøbs Rober
fra Landstrygtskoler i Norge. Man
turde ikke nægte hans denne Be-
villing, og Falcken troede, at hvis
man din vilde dømme Loy Lig-
gyldighed, vilde man ikke senere
Kunne faa ham til at bestyre
en saadan Gaard, og det var et Spørg-
maal, om Fr. saa fandtes nogen
dertil man Kunde betroe Bestyrelsen af
Skolen. Den Kjøbmand i Flekkefjord, som
Alsen havde solgt saa forskjellig om,
gjorde ikke Skylde, og var et Skrivepar,
Skaal
ihen ingen Mand Kunde udvælge,
han havde i Lübeck af en Vinde og
med Skibsland af Kiøs ein Mand
udfjørt, dette ret belydelige Arbej-
de.

Forsøket skulde gjøre et Par
Bemærkninger, som han vilde
lede Advarsel til Flertal Lage
under Overvejelse. Der var vist
ikke, Lande i Havnedalen til
Lejlighed, i Advarselsbekjendtgjørelsen
og under Diskussionen talte om
om Forbydes og Skjærgaard,

X Laut f. Capt. Hansteen med at have for
sigtet Regning til ca. 1800 Kr.
Saavel undertegnet som Kongen af norske Rette,

Ringkøbing Godtgørelsesanstalt for
unge Landmænd, men ønskede
Forandring. Selve Landbruget i
Lagets Navn, altså Forvaltningen
heraf var Lauritz for et Tidsrum
af 6 Aar, i hvilket Tidsrum
man jo kunde skabe Kundskab for
en Hovedtilegnelse udviklede.
Det kan ikke ligge i Lagets Be-
stemmelse, at de unge Mænd
kunde blive Forvaltere, dertil
kræves der Øvelse, Erfaring, og
de Unge kunde den ønskede an-
vendelige Tilskyndelse. Tallene
siger ikke, hvorledes Lagets
Virksomhed har udviklet sig
siden Aarsberetningen for Regn-
skabsaaret 1884, men Tegningen gjorde Tilfredsstillelse. — Det var dog nødvendigt at forandre, at der
var en Forvaltergaard med Ho-
vedgaardsanstalt for Landmænd,
man ønskede Forandring, og at det
herefter ikke var Statens
Sag. Forvaltningen skulde komme
til Gode. Tallene henstillede
til Lagets Bestyrelse at ud-
lægge disse Bemærkninger ved
den Overgang inden Lagets
Navn til Brug Behandling

Haard Vedkommelighed af de
Embedsforretninger, indbød dette
Aar Kredsen, at den eller
Kredsen maatte af sin Kredsbolds
Talsmand erfare, at det maatte her
paa Stedet skride Prisen paa,
naar af paa en god og kundig Kreds
dage indkjøbt, og saaledes dog for
saavidelig at kommune ad saa
dette Punkt, naarmeste angaaende Landet
S. Petersen ikke selde kunne faa
indkjøbt andre Gudstjenestelige af vore
Lands Myndighed at modtage; men
maatte paa ikke kun med en paa
enhver Gudstjenestelige gaa ind paa
at afgive skriftlige Udtalelser af Kredsen
Udvalget skulde dog Kommunen Be-
mærkninger under Overvejelse,
hvorpaa den skulde blive Kom-
petent ved Fastsættelsen af dette
Vedkommende. - Forskjellige Bemærk-
ninger kom nu til Syne ved
Sagen, idet eller der ønskede af den,
som nøie fuldstændig korrekte...
Kapitlet havde i Fjor paa S. Peters
dag en gammel overordentlig stor
Tilslutning, idet det anslaaes saa
mange, som 25 havde mødt, blandt
hvilke Sognepræsterne i Overlandsrets-
kommunerne, den Talende

den mide kan, at han fører skulde
forøge sin Hund. Tolsen
var enig med Borgen i, at i
de første 6 Aar kunde Gaarden ikke
blive et Mønsterbrug, men Udsigterne
Forpligtelsen, men han troede, at det
vilde udvikle sig til et Mønsterbrug.
J. Tolsen kunde ikke mene, at
han kunde hjælpe sig med de gamle
Bygninger; men Forholdene
kunde ikke nye Bygninger
for nødvendige, naar Gaarden skulde
være et Mønsterbrug, hvorpaa
sigtes af Kommunen til Udlevering.
Hans Fontain kunde slippe for
at sælge nye Bygninger, gik han
ikke ogsaa ind paa at gjøre ind-
rømmelserne, hvad Majorit angik.

O. Effersøe kunde ikke tænke
sig dette Forslag gaaet igjennem
uden at forringe Brugets
Værdi betydelig. Han kunde
gaarde Forslaget godkjende
Tolsen kunde
ikke. Det var ikke
sig til Overdrivelser, men maatte
dømme ogsaa at lægge sig
Vægt paa Forslag med Hen-
syn til Fremtiden, kunde Tolsen ikke
Forslag med Hensyn til Fremtiden. Der maatte gjøres
fordring af Hensyn o. s. v. Der maatte
de ogsaa haves de nødvendige
Bygninger. Hvorvidt det var ved
dendigt at opføre de lange store
Bygninger, eller om man nøi-
lig kunde bruge de forhaande-
værende, var han ikke paa det

T

Tolsen havde altid troet,
at Regjeringen
vilde forlange, naar der be-
vilgedes det forøgede Be-
løb til Bygninger, af en Del af dette be-
fragtedes som givet til
paa samme Maade som
i Loven om Grundforbed-
ringer bestemt, nemlig
at Fæsteren Hjemsum blev
forbigaet. Da Fæstet ikke
havde Brug for saa store
Bygninger, vilde vel
Staten ikke lægge Renten
af hele den til Bygningerne

Oldsagsrummet var stillet: Jacob Bruun
saa der med Hensyn til den ikke nøiagtige
Stilling Data kan af de nærværende Fundbeviser.
Det blev saa Rum
Selskabet Forsøge. Anmærkningerne
findes samme Selskab.

Dernæst meldte Hr. Bruun, at Pladsen
ved det Dalmatinerkvarteret Indskrænkede
den Gade mærkbar med til Kunstmesserne Opmærksomhed, da forskjellige
Kunstnere

Det Overgangsmaal om Selskabets
Overgang til Dalmatinerkvarteret Gaden
vedtoges. Tjenesten, Gaden vedtaget
for 3 Gange, alle Medlemmerne
for Hver Gang til Stemmeflerhed
for Overgangsmaalet.

[illegible] Selskabet
[illegible] Gaden
[illegible] Medlemmer

for gjøre Forandringer ved

Han maatte nu allerede paa
Sundkrabet, Sjørøverne Müller
alle at have besørget, denne Sag gjør
Fiendtlig adskilte Omgang til Skuespil-
steden en Triviel-Samtale, hvor Peder
at man gav Børnene Lov til saadant
der og ellers ved Kirken at sælge Varer
Gaarde til Byggemarken. Desuden
at alle skal bemærke, at der kun var en
forordnet Stæppes for at Bygning
og Opbygning af vore Fiender, og
at derfor ikke skulle tages Taler, for
en Lørdag for Formand, Han

F

gjøre Gavn, medmindre Skuespillet
Evangelium det Skuespillet, og at det
af den Grund ikke maae holdes,
som Skuespillet skal i Forbin-
delse med Skuespillet.

Schröder indrømmede Hr. Müller fra-
standsdet derhos, at det var godt at vore
Sørejbønder, og at de ikke tilbragte
dagene forandring; dette bemærkede
Pouliesen, der var blevet vred, at
en Fremmede Mand ikke
vilde komme Sørejbønderne til nær
Byde. Det kunde Talleren ikke for
stå. Naar et Rigsråd vilde sig at
vore heldige, ville en Hob Kunde
vendes at gjøre Skibe paa en Gaard,
medmindre Bonden kunne anskaffe
sig den for i Gaarden var et Skib.
Clemens: kom Schröder troede, at vi
ikke kunde faa Skuespillet ind-
ført, og han feil. Skibe Vinter var
der bygt i Folkeslinget og i Lands-
thinget talt meget herom, hvor
det blev gjort gældende, at det var en
Utilmelighed, at Skuen skulde ga
Halvdelen af Indtægten til Skuespil-
skuld vort Skuespil gave fremme, var
det altfor vidtrækkende, at Indtægten
blev overdraget til Skuespillet.
Schröder vilde ikke ophjælpe en Skue-
gaard, uden han vilde intet gjøre for
de andre. Han Klagede den ufor-

tidig til alle de øvrige Kongsbönder
C. Olsson var af den Mening,
at Sædegodset burde afløses af Selve
gjenderne, og saaledes ikke burde gaae
sig til Torbes, ikke blev nøgte inden
dette Gjenstand, uden kun bivokte
om at det skeer under rette Tid
for en varsom Afløsning, og ubeop
fordi Skovbrugsarten ikke kunde
udøves i Virksomhed. Derfor anvar
kom det for vidtgaaende at vi skal
at saadant Forslag vedtaget. Skulle
dog vidtgaaende at indføre mange
Forbedringer paa Gaardene, som en
Del ikke kunde indlade sig paa
at foretage f. Ex. Drainering og Op
førelse af Bygninger. Store den for
liggende Opgave var klar, vilde Taleren
dog ved ikke at ønske paa Kongs
godsets Overgang til Selvejendom.
Selvsiden vilde ikke fortsætte sig
i Spørgsmaalet om Sædegodsets Over
gang til Selvejendom. H. P. Müller
skrev ogsaa at Taleren havde udtrykt
Selvejernes ønske Overgaaende
Tid til den. Jeres Sagsøger for vor Ret
ke Taleren alene, som havde udtrykt
imod dem, Provst Sørensen og P. P.
Pastoralene havde udtrykt endnu større
af Taleren end Taleren. De forenede
Kongens Regjeringe skulle blive

Thomas Ostenfeldt i alle sine Sag
marker de forunget af Sædegodset
Fæste Gaarde eller Landeier, ere af
Gaardejerne til Selvejendom

ved overvejelse af Udvalget, hvorvidt
der skulde blive forhandlet med J. Peter-
sen og Landstings Konsulenten. - Taler-
nen anbefalede at slumme for Sa-
gens Overgang til 3die Behandling, idet
han mente at man ikke burde ud-
sætte Kongeforbindelsen med Færøerne.
Etatsraad Rink kunde ikke være enig med
Hr. Miller i at det ikke var ønskeligt
at skille denne Sag i Forbindelse
med Sagen om Statsgodsets Overgang
til Selvejendom. Rink var ikke
imod den Skatteyder, som Halvdelen af
Færøes Jordegods, paa Grundlag
til en Forrygning Aarlegavgift ikke
vil nyde Fritagelse paa alle, men det
var bestemt at Godsskyld skulde
afløses af Selvejendom. Taleren kun-
de ikke nægte sig imod, at Gods-
godset overgik til Selvejendom, naar
der var ikke noget Forskjel mellem Gods-
havnene her og i Danmark hvorpaa
Kongegodset blev solgt dyrt, her ved
de ikke hvad, naar ikke de svenske
Lejere. Naar det forbeholdt sig paa-
rørende Regn burde agte, at Sagen burde
udsat paa Grund i Rigsdagen, hvor
der burde vist sig Stemning for Selv-
ejendom, saa var det vist fordi man
der ikke saa nøje kjendte ikke Forhold. mente at det Hovedspørgsmaal
Taleren ikke

Kunne dis at nyde godt af dit forr. sendte Forlegnede, da vi ellers ikke blive

~~vor del for de i dette~~ Skal I til
at drive dem paa den rette Maade,
idet I ~~2~~ Gange ~~1~~ ~~Skal~~ ~~Skal~~
~~Skal~~ ~~Skal~~ ~~Skal

Referat

for 1ste. Septembers

2. Beh. af Sagen ang. Oprettelse af Politivedtægter

Ordføreren (C. Esmann) foreslog Sagen
sat sammenfik de enkelte §§.
til Behandling af
§3. [illegible]

Lehmann: Det kunde være
et Spørgsmaal om det overhovedet
var rigtigt at arbejde paa
Tilvejebringelsen af Politi-
vedtægter for Færøerne, men
hvis der skulde være Tale om
Straffebestemmelser som de
foreslaaede maatte Sagen be-
tragtes som i høj Grad for-
kastelig. Man kunde maaske
til Nød gaa ind paa Straf
under Appelinstansens Ophæv-
Kampen for Tilvarelsen var
saa haard hos os, at man
ikke er berettiget til at
forlange, at Børnene skulle
være vel opdragne, og den fore-
slaaede Straffebestemmelse
maatte derfor betragtes
som barbarisk. Bestem-
melsen angaaende Børnenes

vejebringe Uvilje mod Sagen.

Esdaile erindrede at den sidste ældre Taler havde først en varm Kamp ved Jagtloven's Behandling og da havdet de her paany fremsatte Grundsætninger, som imidlertid ikke blev lagne til Følge under Sagens videre Behandling. Man turde vel gaa ud fra, at Humaniteten var lige saa stor paa Island og i det øvrige Kongerige som hos os, hvorfor vi neppe burde frygte at optage Bestemmelser, som nyligere indførte paa nævnte Steder.

Schrøder mente dog, at hans Mindretalsindstilling dog til Dels var lagen til Følge vedrørende Bestemmelsen om Straf paa Forældrenes Bopæl. For øvrigt havde det netop ved Jagtloven vist sig, at baade de Straffebestemmelser ikke gavne, idet man var vis paa, at Børn idelig overtraadte Bestemmelserne ved[illegible] rørende Opsamling af

nogen ind at gjøre An-
meldelse, da det stod for
Folkebevidstheden som
i høj Grad strafbart at gjøre
en Anmeldelse, hvormed
Børn kunde paadrages en
vanvittig Straf.
Oversekretæren anbefalede Sekretæren
at fremkomme med et
Ændringsforslag.
O.S. Efferøe fandt det ønskeligt,
at Folk med Autoriteten som
mangeaarige Aar arbejde
paa at indføre i Folkebe-
vidstheden en Skaphed i
Respekten for Lovene ved
aabent at tilstaa, at de
ikke ville anmelde Over-
trædelser, som de havde
Kundskab om.
Sekretæren var vis paa, at alle
Mennesker med adskilte Fø-
ler maatte være enige med
ham om ikke at bruge
slige rigoristiske Love
i Anvendelse.
O.S. Efferøe troede ikke at
det var heldigt at indføre
lempeligere Straftrusem-
melser. Ved at undlade
Paalæg af Børns For-
seelser gjør man dem
netop saa dyrkede

Børn i Tide, fordi Over-
bevisningen med mere
Forsvarer anleder store
Medens Anmeldelser, der
skete i Følge en mere
Retsbevidsthed, (dyrere grundig)
meldelser, der skete af
Egennytte eller Kon-
gjørrighed betragtes
som uhæderlige.
Isaksen mente, at Bestem-
melserne i andet Stykke
vare temmelig strenge.
Naar Forældrene ere ude
af Arbejde, hvorved de
forhindres fra at have
Tilsyn med Børnene, vil
det hændt, at de skulde
undgjælde for Børnenes
Forseelse. Derimod kände
man godt tilbrede Be-
stemmelserne om Børns
Afstraffelse, der vilkårlige
lige saa mangelfulde
hos os som andre Steder.
M. Danielsen kunde i fuldeste
Maal skjænke denne S
sin Sympati. Barnes
opdragelsen var netop
vort svageste Punkt.
Det er ikke sjeldent i vore

deles vanartet Adfærd.
Dette er jo kun for en saadan
Adfærd, at Loven fore-
skriver den ansatte strænge
Straf. Naar man fore-
havde skaffet et Ek-
empel i den Herskende,
vilde andre Børn tage
sig bedre i Agt. Ofte
Hensyn til Forældrenes
Uvaner, da ved man
alt for ofte, at Forældre
forsømte Børnene
de havde begaaet strafværdige
Handlinger. Det er jo nok
en Selvfølge, at Forældrene
ikke skaffe kunde hvor
det kunde antages, at de
kunde forebygget det. Man
kan ikke nok samle
dig over Forandstaltningen
som den her tilsigtede,
hvorved man tildele
Kommunerne at afvende
den mørke Fremtid,
som vi aabenbart gik
i Møde ved Ungdommens
stigende Vanartethed.
Schrøder mente at der
ikke var meget mangel

Straf, som Børnene skulde være undergivne og de Voksnes Straf. Vand og Brøds Straf svarede jo til Riisstraf for Barn og Straffen maatte betragtes som saa meget værre, naar Barnet skulde føres til Thingstuen.

Overlæreren mente, at det kunde nok ordnes saaledes, at Straffen blev eksekveret i det Lysel, hvor Barnet hørte hjemme.

C. Johannesen anbefalede Udvalget at tage under Overvejelse en Ændring gaaende ud paa, at Børnene ikke førtes ind af vedkommende Lysel.

Ingaaende

§ 6 bemærkede

Hansen, at det frivillige Fattigvæsen neppe burde have disse Byder, fordi det neppe kunde hjælpe Folk, der lide ved en Del af de Forbrydelser, der straffes efter Politivedtægterne. Man

til, hvorvidt Bøderne anvendes rede i Danmark.

Ordføreren oplyste, at Bøderne den tilfalde en særlig Politikasse, hvoraf Udgifterne i Anledning af Vedtægterne toges.

Sagen udsattes derefter til 3die Behandling.

Udvalgets Betænkning angaaende Skattekrage fra O. Johannesen af Husavig gav ikke Anledning til Diskussion.

---

2 Beh. af Sagen angaaende Forbud mod Indførsel af Rave.

Sagen gik uden Diskussion til 3die Behandling.

---

2 Beh. af Sagen ang. Andragende fra Jacob Clementsen af Husavig om Godtgjørelse for manglende Pligtarbejde ved Opførelsen af Kirken i Skaalevig.

Ordføreren (Provsten) refererede Sagen.

Ingen maatte erklære, at Udvalget havde taget

fra Sagen var at det fore-
lagte Forslag ved nogen
Accept bekjendt. Tinget
var dog ikke forpligtet
til at betale mere end
de omaccorderede 3000 Rd.
Udvalget havde ved Sagens
tidligere Behandling
antaget at der var ca:
70 arbejdspligtige Mand
i Skanlevig. Taleren
havde stemt for at
yde Erstatning for det
Pligtarbejde, som nogle
af det ekkisterende Mand-
skab havde undladt
at yde, men fandt det
urimeligt at bevilge
mere. — Det var
paafaldende at dette
Regnskab, der ledsagede
Andragendet var saa
summarisk og
mangelfuld Bilag.
For øvrigt var enhver
Forhandling om denne
Sag en Ubetimelighed
for Tinget, men denne
Udmygelse var ikke
uforskyldt. Den kunde
vare undgaaet, hvis

* om: de ovrige Indtil Linien ved Stedet indsat
1 Vedkommt Antal Mand indsat.

det første i Skrift, de kunde sist alle de følgende med sej, i denne Sag.

Taleren Raad og maatte Holdt ved ~~Begyndelsen~~ ~~første~~ Bedømmelsen i Sagen. Ordføreren troede, at det var heldigst, at forhandle om Sagen, naar det kunde ske paa en rolig og sönnelig Maade. Udvalget havde ikke undgaet at J. Cl. havde noget Retskrav paa Erstatning for mang lende Mandskab. Der havde jo ikke været noget i Undskyldningen om at der var 40 arbejdspligtige Mand. J. Cl. havde dog ubestridelig Billighedskrav paa Erstatning saa meget mere som han har indlagt sig Fortjenneste ved Kirkens Opførelse, idet han har udført adskillige Forbedringer, som han ikke havde forpligtet sig til. Han har malet Kirkens støbt. Betonbuer over Vinduerne anvendt Jernbjælker og sparket Kirkens ene Side med Cement. Angaaende Billagenes Ufuldstændighed var J. Cl. uskyldig. Han havde fremsendt dem

at have gjennemgaaet
dem, fundet dem over-
flödige netop fordi de
ikke kunde være Tale
om noget Retskrav.
Tinget havde jo givet En-
trepenören Erstatning
for Maling af Sandø
Kirke uden at saadan
Erstatning i Norvegian
var bevilget.

O. Effersö maatte anse Hansen
for at være skyldig i
Tingets Fejlgreb i 1870,
da han havde undladt
at fremkomme med noget
Forslag, skjönt han vat
den, der sidste bedet
Besked.

Hansen havde haft et
Forslag liggende færdigt
men undladt at frem-
sætte det, fordi det ikke
vilde
opnaaelse vinde Til-
slutning.

Olsen var af Princip
mod Efterbevillinger
og fandt at J. El. ikke
kunde forlange flere
Arbejdsmænd end der

Forslag af
Hensyn til et Tingets
ved den for dagens Be-
slutning havde været
sammelig stræbt mod
J. Kl. Det manglende
Arbejde havde vistnok
ikke kunnet faas ud-
ført for 1,50 pr Dag.
Præsten fandt det ønskelig at Hensyn
i sin Tid ikke for nær
havde været
fremkommen med
de Oplysninger, som
han selv kunde med
(eller vel ikke var
— Da C. lige saa godt
kan tekegne iver som
under kunde man
ikke sige andet end,
at Kirkebestyrelsen
har begaaet en Ufor-
sigtighed. Forøvrigt
kan man nok være
enig om at J. Kl. for-
tjener Paaskjønnelse
for at have udført
mere end han har
været forpligtet til.
Schrøder var mest til-
bøjelig til at udtale
Beklagelse over Sagens
hele Gang, men da
Kirkekassen havde
anvendt ved den

Myndighed var saaret, nok
forevare at yde J. Tel. en
Paatejönnelse fordi han
havde bragt Kirkebygg-
ningsarbeidet i et bedre
og billigere Spor. Paa-
tejönnelsen burde dog
komme under en
anden Form end
som Tiltenbevilling.
Ordføreren bemærkede at
man havde sat Erstat-
ningen til 1,50 pr Dag,
fordi dette stemmede med
en af Tinget nylig
fattet Beslutning.
O. P. Effersø og
Hansen replicerede
H. Müller fremhævede, at dette
var ikke noget ubetydeligt
Pengespörgsmaal, naar
man skulde tage Hensyn
til Kirkebygningens dette
Maltus. Man burde stem-
me mod den foreslaaede
Bevilling, da det saa
vidt Talerne bekjendt
ikke endnu var ud-
trykkelig oplyst at J. Tel.

omtalte authentiske Op-
lysning havde ligget
fremme.
Gjerhuus havde i sin Tid
taget paa Grund af mang-
lende Oplysninger i
Sagen taget Kirkebesty-
relsen i Forsvar, men
vilde nu ikke stemme
for nogen Bevilling
til Skaalevigs Kirke.
Poulsen: Sandø Kirke,
kasse skylder nappe
noget. Hvad man mener
om Kirkebestyrelsens
Holdning vedkommer
ikke J. Bl., som forbjem
Paaskjønnelse
Hansen mente at Lagtinget i
sin Tid blev berøvet sin
Ret til at optage Overs
Ordføreren oplyste at
Anbudsmanden paa Lag-
tingets Vegne havde
været til Stede og overs
været Synet.
O. P. Pedersen hørte med at
Ordføreren fremhævede
at J. Bl. havde udført mere
end der var paalagt ham
i Kontrakten. Der maatte
altså ligge en Fejl i
Kontrakten eller hos

nødvendig med Kalk i Stedet for Cement, og derfor efter Sigende allerede var begyndt at forfalde.

Ordføreren oplyste at det var Overdrivelse at tale om Kirkens forfaldne Tilstand. Kirkerne i Hinseng og paa Skovnæs vare ogsaa fugtede med Kalk nødvendig. De trænge nok til forøget Pudsning en Gang imellem men en saadan er ikke meget kostbar.

Mr Danielsen havde om Efteraaret efter Lagtingets Vedtagelse af at Skaale, vigo Kirke skulde bygges af Tømmer truffet J. Pl. og denne havde da fortalt, at Kirken skulde bygges af Sten for samme Beløb, men at Lagtinget nok vilde give en Efterbevilling, hvis der blev Underbalance. Taleren havde da bestemt nødtalt, at det var umuligt, at Tinget kunde give en saadan Efterbevilling, og kunde

for en saadan Efterbe-
villing. For øvrigt
havde J. Cl. ligeså nøiet
ved at stille det arbejds-
pligtige Mandskab i Stræ-
kning som Tingets Med-
lemmer.

Sagen blev saa udsat under
Afstemning og Udvelgte
Torsdag til Skagen.

2den Deb. af Sagen ang.:

Udvidelse af Sygekasseloven

Indføreren (C. Effersøe) refererede Sagen.

Sahröter troede, at det vilde have sine Vanskeligheder at fremelske Sagen ved denne Lov; der var vedtaget nede for at stille noget bestaaende. Det syntes ogsaa mærkeligt at foreslaa Optagelse af Medlemmer, der skulde nyde Hjælp af Foreningen, skjøndt de vare bemidlede og derfor ikke kunde bidrage til at forhøje Tilskuddet fra Statskassen, men vel til benytte derav saaledes at de ubemidlede komme til at betale

Hansen oplyste foregaaende Taler om, at han anvendte i sin sidste Vildfarelse. Det var en Selvfølge, at de Bemidlede ikke kunde faa Andel i Statskassens Tilskud, de skulde kun have Lov til at være med for at støtte Sagen.

Hansen fandt mok, at man inden det nummers at udvide den foreliggende Lov til Forsøerne end at udarbejde en ny. Det maatte dog anses for tvivlsomt, om den ønskede fyldest gjørende Løsning. Paa Grund af den store Afstemmelse mellem Udvalgets og Fysici Skjøn angaaende, hvilke Medlemmer der maatte betragtes som bemidlede, maatte man savne en Fortegnelse over disse Medlemmer som Bilag. § 7 siger, at Lagen skal være Medlem af vedkommende Navn og hans Anskuelse maa derfor tillægges stor Vægt for Haabet om denne Lovs Ikrafttraden kan maaske bidrage til Tilvæksten i Medlemsantallet. - Mangel paa

institutionens Fremkomst-
ning. Embedslægen vil altid
være forsigtig med at slutte
Kontrakt med Sygekassen
og lavere Betaling end Taks
vil man ikke kunne vente.
Overlægen ~~kunde ikke se~~
~~nogen Grund til at afvente~~
~~Erfaringen for at se om~~
~~en Lov kan gjøre Nytte~~
Hvis Sygekassens Medlems-
antal kun steget af den Grund
som sidste anede Taler for,
modsiger dette netop et
Bevis for, at man ønskede
Loven udvidet. Prak-
tiserende Læger vilde neppe
nogen nødvendig Betin-
gelse for Sygekassers Triv-
sel. Lægerne sagde ofte, at
de havde Vanskelighed
ved at faa Penge ind,
de ~~kunde~~ maatte derfor neppe anbefale
tilbøjelige til at slutte
Kontrakt med Sygekassen.
Olsen mente, at det var hen-
sigtsmæssigt at faa Loven
udvidet om med passende
Ændringer. Loven havde
været mange Aar i
Rigsdagen og havde haft

samtidig Oplysninger om, hvil-
ke Erfaringer, man skulde
~~vente~~ afvente, og om hvad
man vilde vinde ved at
Statshalp forelobig ude-
blev.

ikke have Haab om
højere Tilskud i Følge
en eventuel særlig Lov,
som dernæst vilde møde
store Vanskeligheder.
Hansen maatte erkjende
Betydningen af Sammen-
slutning i Foreninger
derunder indbefattet
Sygekassen, men maatte
fremhave, hvor vigtigt
det var at Sygekasserne
mødte Tilslutning hos
Lægestanden, ja det kan
ikke nægtes at det er
heldigt, at Fristelsen
saaledes paa Begge
Klager over, at Folk ikke
betale, hörte man nok,
men i Virkeligheden var
der faa, som ikke betalte
og den Slags Folk gik
neppe ind i nogen
Sygekasse. At Folk ofte
bruge Lægen mere, naar de var Medlemmer af en Sygekasse,
var ikke heldigt for
ham, naar han havde
fast Honorar af Sygekassen.
Olsen troede, at det var
mest almindeligt at
Sygekassernes Akkord
med Lægen var baseret

neppe ind til, at dette kunde være her.

hvert Besøg og ikke paa
noget vidtløftigt Honorar.
Christensen udtalte, at Kontrakten
med Lægerne vare ordnede
paa mange forskjellige
Maader. — Tyskens havde
ikke nogen afgjørende Mening
om H.t, hvilke Medlem-
mer skulde anses for hemid-
lede. Man kunde derfor
let faa en anden Læge,
der havde andre Anskuelser.
Udvalget havde derfor ment,
at det ikke var magtpaa-
liggende for Tinget at
fordybe sig i dette Spørgs-
maal.

Hansen mente, at Udvalget
havde foreslaaet saa
Lette Forandringer, at det
for dem stillede sig mest
Spørgsmaal om disse
vilde blive sanktionerede.

Christensen mente, at man
ellers havde Vanskelighed
ved at indrette anerkjendte
Sygekasser.

Poulsen bemærkede i Anled-
ning af § 15, at man
her paa Færøerne kunde
have Vanskelighed ved
at indsende Regnskabet
inden Udgangen af Januar.

Christensen antog det for
selvfølgelig at det var

havde sendt Regn-
skabet fra sig inden
den bestemte Tidsfrist.
Poulsen mente, at det
endda paa sine Steder
kunde knibe med at
faa Regnskabet
afsendt.
Olsen
Nielsen troede nok,
at det gik an, naar
man havde Regn-
skabet færdigt og
afsendte det med
første Leilighed.

Sagen mødte til
3die Behandling.

Formanden meddelte, at hvis der skulde reises Tale om, at Lagtingsdommen ligger Grunde blive ulovlig, til den kortere Tid, var det nødvendigt at afvige fra de i Forretningsordenen angivne Tidsfrister, hvorfor han vilde anbefale sig Tingets Samtykke.

O. Iversen mente, at da der kun var Adgang til at klage saadant til den kortere Tid, naar der blev afvegt fra Tidsfristerne, burde der ikke kun ske i Tilfælde for at dette skete.

Behandling af Udvalgsbetænkning i Sagen ang. Ændring i Lov f. Johannesdalen, Herredg.

Efter refererede Sagen og anbefalede de af Udvalget foreslaaede Forandringspunkter. Fr. Johannesdalen, som var kaldt nærmere ligger i de Sag, havde i den Anledning ytret, at, hvad han ejede, Lagdømget havde tidligere havt Anledning til at ligge Indvendinger, og denne Mand var i høj Grad skadelidende, og han havde kun fortjent at blive hørt, men Udvalget har dog mente at burde fremsende, at

gaarde med Jordfordeling, saaom
at give dem Lov ekstraordinær Ku-
gørelsesret. Talen kunde iøv-
rigt kun gælde Bestemmelsen indbefattet
Motiverne.

Gjerdrup: I dette Tilfælde var alderdei
exceptionelle, og at der var Anledning
til at bringe Ansøgningen. - Det
var i Betænkningen forudsat, at
kunstige til Gjerdrup Kommune eller
specielt Vejlefjord Sogn at betale
Vandværksgjæld og den efterfølgende Lov
dem, hvorfor Kommunen ikke kun-
de vente, at der ved nærmere Aars
Udskillelse af Jordfællighedsarealet, vil
de blive Lovens Genstand. Man
formodede overhovedet ikke, at Gjerdrup
Kommune ikke til nærmere Aar ville
komme og sige: Gør os nu den
Gavn, vi forlange os. Thi dette var
det væsentlige som vi kjøbte, og saa
maatte man hellere ved Jordfæl-
lighedsarealets Udskillelse: Aar give det
efterhaanden.

Schröder. Hvad Udvalget her havde
forudsat, havde Lagtinget gjort
mange Gange før, derved kunde man
sig ikke til at give nogen bestemt
Beløb. Hvad Gjerdrup havde forudsat
at vare sandsynligt at komme ind paa,
det var ikke meget to Gange; de
sidste 20 Aar, man maatte ind-

Sprikket
og der var ogsaa flere Gange tilligemed
blevet nægtet Folk, der vare end.
nu mere ubeholdig stillede end denne
Mand.

Johannesen sagde, det var vist, at
ogsaa denne Mand et passende Be-
løb, naar saadant var sket tilgavn.
Det kom undertiden paa at, hvad
Autofattigvæsenet angik, om den
berigede kaar Beløbet strake eller
den gottgjorde Kommunen det senere,
og hjalpen skede da under ens eneste
Form, naar den ikke gjerne kunde
ske af Autofattigvæsenet.

Gjerhuus bemærkede ikke paa at For-
standerskabet senere, efter at Kommunen
havde Mandens Gods, vilde kom-
me med Begjæring om ekstraordinær
Hjelp; Beholdet til Lægdingets Fø-
rogn. Mandens var slunke og var
nu saavidt rask, at han kunde
se paa Sisteri, saa der var god
Udsigt til, at han for Fremtiden
vilde kunne underholde sin Fami-
lie; uden at Kommune Kommunen
til Byrde.

Olsen mente, at forde der tilla-
gen af Par Gange var godt Hjelp
i et Tilfælde, som dette, og
var der ingen Anledning til at

Beløbet direkte af Amtsfattigkas-
sen, saa vist hans hjælpes, men
hvis han kunn fik en del, maatte
han dog ty til Fattigvæsenet, thi
man kunde ikke vente, at han
blev hjælpes med Restbeløbet af
Godgørenhedens Vej. Det var haardt
for Mandens, at faa dette Andra-
gende afslaaet, og hvis det skulde
Andragensforslag gik ud paa at give
hele Beløbet, vilde Talerens ste-
mme for det, hvis ikke, stemte han
imod det.

O. P. Effersøe vilde ikke lebrejde Vel-
vælgd, hvad det havde foreslaaet, han
vilde kunn kunde, at der mange
Gange skiftigere var ydet saadanne
ekstraordinære Understøttelser og
mente, at man ligesaa godt kunde
gøre det i dette Tilfælde. Hvis An-
dragensforslaget forelaa, at bevilge
hele Beløbet, vilde han ogsaa stem-
me for det. — Talerens fandt, at det
var en Uheldighed, at Amtsfattig-
kassens Midler havde til dekker
de Kommunekassernes, for at dette
Skattebyrden skal/dele; i gode Aar
var dette ikke nødvendigt, hvor-
imod det maatte vente kunde ske
i daarlige. Ellers mente Talerens,
at Amtsfattigkassens Midler burde

Tilfælde.

Hjerlmüer vilde ogsaa, at Mandem havde ligget syg hjemme hos sidem han kom fra Hospitalet, saa at der var ydet ham direkte Fattighjælp. Hvem han var ikke blevet hjulpet saa litt af Fattigvæsenbestyrelsen. Nu var han, som sagt, igen begyndt at arbejde og vilde saaledes gerne komme ved Siden af at betale til Fattigvæsenet, hvis der blev ydet ham denne Hjælp til at betale, hvad han Syg havde kostet.

Schrøder kunde ikke se, at man paatog sig nogen Forpligtelse overfor Fattigvæsenet ved at vedtage Udvalgets Forslag. Talerens mente ikke, der var særlig Grund til i dette Tilfælde at afvige fra de sædvanlige Regler. Enten burde man, som Hilfer, indstille til Kommunen at ydes, eller ogsaa anvende Lovens Fattigvæsens Midler til ekstraordinær Understøttelse. Der var ikke Raad til begge Dele.

Svendsen kunde ikke se, hvad der havde ledet Udvalget, og han kunde ikke andet end tilraade, at Tingets forkastede sig for Fremstillingen. Men hvis Udvalgets Forslag blev vedtaget,

forfølgte hans Skikke.

Olsen havde klaget saa, at den militære Øvrighed burde hjælpe at Godgjørenhedens Vej i mere end Talemaade for at være fuldstændig, thi Tidsrummet var daarligt. Dog antog han sikkert at hvis Lagtinget bevilgede en tilstrækkelig Del af Beløbet, saa vilde Resten kunne skaffes til Vejs ved Godgjørenhed.

O. Effersøe. ~~O. P. Effersøe~~. Det var blevet sagt saa tidt, at der ofte blev gjort Bevilget saadanne ekstraordinære Understøttelser af Almodsfattigkassen, og at man derfor ogsaa kunde gjøre det: Aar. Hvis det var galt at blive ved, hvad det efterhaanden var, saa burde man høre op dermed ~~og holde sig til den ubetydelige Hjælp som tilbydes~~ Talemaaden gjøre opmærksom paa, at Lagtinget ikke havde Lov til at give disse ekstraordinære Understøttelser af Almodsfattigkassen, med Bevidstheden om denne Ulovlighed og kun vilde ikke vedkjende sig det. I det Hele taget, var Almodsfattigkassen ingen Velgjørenhedsanstalt for private.

Danielsen henholdt sig til O. P. Effersøes Udtalelser og havde altid sagt, at Lagtinget ingen Ret havde til at give Bevillinger i saadanne Tilfælde. Man risikerede, at henfører

dit paa en Gjestgiver, saasom det
vilde vare rent at skaade paa.
Dernæst vilde Dey, hvis Kommunen
betalte Mandens Gjeld og saa efter-
gav hans Lev, være med til at
ordnede Kommunens regnskab af
Beløbet, men ikke det hele.
Olsen: Aldrigt havde ved sit Forslag
sagt at komme bort fra de ekstra-
ordinære Undervisningstimer, thi der
stod intet i Loven om, at saadanne
ne, at saadanne maatte gives.
Han havde ikke havnet paa at
stille en Subscriptions-Gang for
at faa Mandens hjælpere at be-
tydelighedens Vej.
Hansen bemærkede ikke, at Dinget hav-
de Ret til at bevilge ekstraordinære
Beløb af Aandsfattig-Kassen. Dernæst
havde: Sjør ikke med til at
bevilge et saadant Beløb til en
Enkes Underholdning. Men man
burde ikke være varsom med at bruge
denne Ret, hvilket ikke burde ske
uden der var gaaet særlige
Grunde til Stede. Her syntes der
maaske ikke Grunde ikke, men
man maatte huske paa, at
Mandens enkes var ung, og at han
havde godt Haab om at blive rask.
Naar han saa en Gang kom til
at tjene igjen, vilde han
sandsynligvis være i Stand til at be-

vilde blive en Byrde for Sattigdom
ens, hvis han ikke blev hjulpet, det
var dog ikke ukkert og i ethvert
Fald vilde det vel kun blive for
lidig, for Mandem var jo drifftig
og ordentlig i alle Maader. Forhaa
bentlig fik vi snart en ny Sattigdom
og saa vilde det blive en Byrd
for Forhandlerskabet at eftergive
Mandemshans Gald til Kommunen
Der var blevet antydet, at man mulig
dog vis kunde hjelpe denne Mand
ved at sætte en Subskription i Gang,
og denne Tanke blikaldte Balleen, men
i saa Fald forestom det han, at det
var bedst, at Lagtinget satte sig i
Spidsen for det. Saa vilde Kommu
nen maaske eftergive hans Restans.
Poulsen var af Princip enig med
Udvalget, men i dette Tilfælde var
der forskellige Ting at tage i Betragt
ning. Vel for havde Lagtinget, end
ikke lovet, saa dog givet Mandem
et Haab om en Bevilling: Han, efter
det havde lovet Mandem, at tage
Sagen under nærmere Overvejelse,
saa det var særlig Grund for Tinget
at stemme for denne ekstraordinære
Bevilling.
Schrøder havde formyldig faaet en
Skrivelse fra sin Mand paa Sydero,
som længe havde været syg og havde
faaet Haab af Lægen om at kunne

og nagtet der var mere Tilbøjelighed for Autofalbigkaarene at betale til end : det foreliggende Tilfælde, hvor der kun var ikke mindre Tilbøjelighed for Mandens at benytte sig til Lagtingets Hjælpemidler, fastholdt Nødvendigheden af at komme Mandens til Hjælp. fik han ikke Bevilling, saa var han Saltfiskene Skeen havde klaret paa en Subskriptions ; ja, hvis det kunde hjælpe, saa var det bedre ; og Talerne skulde gerne lage sit Andragende, hvis Skeen mente, at der ikke kunne tilvejebringes det-ønskede Subskriptions. Forøvrigt var der allerede en Sang til, gerne samlet Penge til Mandens paa Island ; der kom en del ind, men det var forbrugt til Familiens Underhold.

Isaksen fandt ogsaa, at det Svar, man : Hjælp havde givet Mandens vai et halvt Tilbageog Hjælp, men : Aar skulde Lagene sig anderledes til en Mandens sag, medens han kun var syg uden Udsigt til at blive sund. Der var saa mange, der vare mere uheldig stillede end denne Mand og som ikke kunde faa Hjælp, saa Talerne brede, at han ville afholde sig fra at stemme i denne Sag.

Skeen bemærkede, at Udvalget ikke

det gjorte Undragendet kom saa
vent frem og dersiden var det man
gelyst oplyst, saa der ikke blev
Tid til: Kjor af Vidnerne at faa
Sagen undersøgt. Tiltalte pleiede
Hospitalet at udrede Betalinger
for saadanne fattige Patienter, saa
man muligvis kunde have faa
det samme: dette Tilfælde, hvis
Hospitalet ikke var altfor daarlig
stillet. Lageregningen var paa 50 Kr.
og man kunde (maatte) sige saa vente, at
dette Beløb blev nedsat.
D. P. Efferé opfordrede Vidnet, om
det havde undersøgt, hvorvidt Lage-
regningen var for ydet Lagehjælp
eller uden for Hospitalet.
Vidnet fandt, at hvis Efferé ønskede
Oplysning herom, kunde han selv
undersøge det.

Endelig Behandl. (og Afst.) af Fattigbevisforslaget.

Formanden: Efter at Udvalget til nu og
Fattigbev. i Kjøb. var forelagt Lagtinget
var det nu, efter gjentagne at vore gen-
nemgaaet, fordigt til at sendes til
Rigsdagen. Der fandtes gaaende visse
regler paa Enkeltheder: Forslaget, som

† Talerne foreslog, at dennes Lov maatte (kgl. bekjendtgjøres som)
holdigere end den nye danske, idet
den samlede alle Fattigbestemmelser
ne i sig, medens den danske kun

Talerne ønskede ikke kunde samtykke
med, (nyt) som han fandt absolut
forkastelig, † Han haabede, at Rovsing
naar den blev vedtaget, skulde vore til

de fiole Longueur Durchmesser.

Skrivelse af Udvalgsformand angående Kommunale Kapitalindskud.

1ste Behandlingspunkt

O. Esperson refererede Sagen.

Jensen (Sønder) oplyste, at Tingets Landbrugsudvalg, ved den Skrivelse Landboforeningerne sendte efter gjennemførelsen af Landboforeningsloven, ogsaa havde drøftet disse Spørgsmaal.

O. Esperson mente ikke, at Tinget burde udtale sig om Sagen.

Jensen (Sønder) oplyste, at Udvalget ikke var enigt med Hensyn til Behandlingen af Sagen, idet Flertallet ønskede, at Tinget skulde udtale sig imod Kommunale Kapitalindskud til Landboforeningerne, da Udvalget mente, at Landboforeningerne ikke burde have Adgang til at optage Laan, som Kommunerne skulde garantere for, og at Landboforeningerne ikke burde have Adgang til at drive Handel med Kunstgjødning. Mindretallet i Udvalget, som Taleren tilhørte, mente, at Tinget ikke burde udtale sig om Sagen.

O. Esperson havde talt med Landboforeningernes Formand, og han mente ikke, at Tinget burde udtale sig, da Landboforeningerne ikke havde faaet Lov til at drive Handel med Kunstgjødning. Hvis Tinget imidlertid skulde udtale sig, maatte det være i Overensstemmelse med Landboforeningernes Ønsker.

Jensen (Sønder) mente ikke, at det var rigtigt at blande Landboforeningerne ind i

O. Esperæ mente, at da Mandem
ved at fem Tilskud kunde fem en
god Ko, medens han ellers maatte
nøjes med en daarlig eller slet
virkende Bevilling en ikke rigtig mod
Standsdelen.
Jacobsen kunde ikke forstaa, at der
for kun kom i Tanke ved Klovet
Kvæget mere end lidt Forandrede-
anstrengelser, man siden kunde
mane kun Kvæget skiøn; dette var
imidlertid ikke altid at følge den
samme Regel. Tilsidst kunde man
forlange dem, der fik en Ko, at
salge de Kalve, han ikke selv lagde
til; dette var dog ikke altid klogt
fulgt. Saadanne Kalve kunde, ikke
en enkelt gang forlangte dem, udbyde
til Tilbageskyde.
O. Esperæ mente, at naar der
ikke kunde en anlagelig Pris, vilde
Kalvene ikke blive solgte uden
at det var for andre end Dannebrog
ikke havde nogen praktisk Betydning.
O. P. Esperæ mente, at denne
Regel var blevet fulgt i Aar
1888, og den kunde man nok
vente, da dette ikke mindre ville
afhænde Kalve af en god Ko.
Det var mindre en Ulempe, at
Kan ikke faa Meieriene, naar
Kalvene ikke afhændes.

for Kvæg Landbrug, at Kalvene altid
afstander, som kan dette ingen
Pris for en Landmand at bestemme
ogsaa i det hele ikke at være mulig
rettig Regnskab af alle de Kår,
der i de første Aar var indflydelse.
Hjørdur hjemte ikke mod til den
af O. P. Esserød indkaldte Omstrej-
ning mente ikke, at der kvæg-
mangt Praktisk om at dække Kalvene,
da Folk, der havde gode Kår,
altid fik flere Anmeldinger om
Kalve end de kunde efterkomme.
Hansen oplyste, at siden 1887
gjorde denne Bevilling af Hanger
sig, at Amtskassen ikke gjen-
nem Kvæghaforeningen mente,
at det var en billig Sorting, at de,
der fik den Slags Bevilling, altid
skal den Slags Bevilling-Forsøg
gen ved at være Medlemmer af
den.
O. Esserød havde i sin Tid
meget med til at henvise til
Kvæghaforeningen, men den
Grund af manglende Interesse hos Befolkningen
kunne man dog ikke nu dække
ogsaa, havde han ikke Grund
lig nu at skille sig ved denne Ord-
ning.

2den Forhandlingspunkt.

Pauken Hjemme, om Aftenen
havde mayn Bank, imorgen Lord
vilde han ikke fare mayn Gaar
af Gaden. Taleren hvede ikke,
der fandtes mayn Gedelaak fare
Tørverne.

Paulsen antog at Aftenen
havde havdt sig en Udvej for at fare
Adgang til en Bank. Taleren havde
syden almindelig ved dette Aftenyende,
nu en mange Gader vare i Færd;
men at dømme efter de mange
Aftenvarninger, han, der havde en
Gad, havde fundet en Vej, syntes
det ikke altid at være saa let at
fare fast i dem. Byfogden havde
han selv uden Vanskelighed kunde
at vandre fra Thinghaven,
men Aftenyerne havde jo mayt
længer Vente fra Byen.

Vedsted Hjemme, hvem der
fulde Aftenmaal med, at de forlangte
Oplysninger vilkaarlig fulgte
med Byrne.

A. Pedersen antog det for en
Selvfølge at Aftenmaaden fare
den dette, naar han anviste Be-
tøbet. Paulsen Oplysning om at
Aftenfare Pedersen skulde skaffe Pas-
sagerer efter Vind hvede fare,
at der fare Pedersen var Trang til
flere Gader.

Lehrlinge, vor ihrer ältesten Lehrjahr zu Ende ist Antrag vor einer Kammer für ein Gesetz für Verbrechen. Kam sind ihre Arbeit der morgen und spannend Rede, da hier ihre Handlungen in Gefängnis Strafen brachte ihre Opfer der Erfahrungen, die man spricht. Verbrechen, als Gesetzbuch Recht gegen Arbeit für Lehrlinge.

Hjerkin anfangen den Angeklagten.

Offizier offizier, als dich vor Antrag gegen ihre Verbrechen, der Handlungs Arbeit "spannend Rede".

Hirsgaard offizier, als Antrag. Jahr entweder ein andern Rede und den Artikel einfache.

§ 3.

Ingen Indsigelser mod det foreliggende Ændringsforslag, hvorefter Tilføjelsen til § 3 udgaar, saaledes som Udvalget har foreslaaet det.

§ 5.

Ordføreren: Af Hensyn til forskjellige Bemærkninger, der vare fremkomne ved Lovens 2den Behandling, havde Udvalget indstillet et Ændringsforslag til denne § 5. Man havde nemlig, at det, naar en eller flere havde Bevæbningen, at Barn, der skulde have Ris, blev af Landvæsenet til Storthinget, for at faa sin Straf, hvorfor man her havde foreslaaet, at Straffen skulde kunne eksekveres i nedkommende Fjeld. Dette Forslag skulde dog ved Hensyn til en lignende Bestemmelse i Jagtloven, dog naar der den foreskjel, at endvidere efter Bestemmelserne i Jagtloven var bestemt, at Fredsmænd skulde have Adgang til at fraadømme indtil dog villige til at give Barnet en Tugtelse i Hjemmet, blev det for Fremtiden, at den skal

Synodemarken
da Tilsyn. Hvad Forældrene ikke
tildelte Børnene den ønskede Ting,
det altid den Udvej at
sende Børnene til Forældrenes
Søskende, hvor Ønsket ikke
Indvielse i Omgangsmåden
med Ilden ved Fadderfangle. Efter
Udvalgets Forslag skulde Børnene
skaffes Vished om den Ting, hvis Forslag
ikke var absolut nødvendigt. Til-
sidst Forslag var altså noget mildere,
medens Udvalgets gav mere
Spillerum for Kommunalbestyrelsen,
ligheden, samtidig at Forældrene
kunde skaffe, saaledes at Forældrene
skulde betale Tilsyn, hvis de ikke førte tilfredsstillende Tilsyn med Børnene.
Indvielse var enige for at
Søskende Forslag nærmere rammer
de Forældre, som ikke passer
paa deres Børn, idet disse Forældre,
som vidste, hvor Børnene var henne, og
derfor ogsaa kunde føre Tilsyn det, lod tilfældig kunde
blive Ofre til, at Børnene begik
en Overtrædelse af Vedtægterne. Man
fremhævede forøvrigt Vanskelighederne, at de Børn,
som fik et ordnet Tilsyn, ogsaa
kom ofte til at overtræde.
Indvielse fandt, at Forslaget var at
Børn skulde kunne straffes

skulde straffen gaane Barnet nogot, blandt dem exekveres skraks. Xtus Barnet maatte vide, hvorfor det blev straffet. Det var desfor ikke rigtigt, at ukendt heimmel til Syvmaaneder kom, hvilket kunde ske inden et halvt Aar. Talerne mente, at naar et Moderen af Sygdomsomstændigheder var ikke ved Barnets Afstraffelse, maatte det vove sin Livsstilling.

P. Efferøe indrinnede, at skulle det ogsaa for længe, inden Sygdommen kom til Stede, kunde det vove galt nok; men han antog, at det Cultus vove ydermere, ofelden, at den omhandlede Straffebestemmelse kom i Anvendelse, og ~~det~~ det ~~var~~ vanskeligt nødvendigt, kunde Sygdommen forelægge en ekstra Gang til Stedet. Men han holdt paa, at Sygdommen burde vove til Stede, da der ellers maatte blev taget alt for let paa Barnet. - Der var V[ed] ~~skulle~~ ~~med~~ ~~Ændringer~~ denne Bestemmelse, saa Talerne fandt Anledning til at ~~tage~~ fremhæve, at baade den danske og den islandske Lovgivning var denne Straffebestemmelse ukendt, og at Udvalget oprindelig foreslaaet

gjort saa mange Indvendinger imod

Hvorledes Omstændighederne paa

Forandring, men ikke gentage, at han ikke eyner betræffende Forslaget, hvis det bestemtes, at et Medlem af Regnskommissionen var til Stede.

Poulsen mente, at Bestemmelsen om, at Eyendommenes skulde være til Stede ved Barnets Afstraffelse ikke ville bevirke nogen Vanskelighed, da der næppe i nogen Kreds ikke blive oprettet Vidnesbyrd for andre Retter, end hvor Eyendommen lå.

Schröder fandt det ønskeligt, at Forældre, som vare nødte til at gaa paa Arbejde, skuldestraffes, fordi Børnene overdroge Vidnesbyrd, hvor Forældrene ikke kunde blive dem.

Isaksen erkendte, at der var noget i Schröders Begrundelse af Indrømmelsesforslaget, som var beskjæftiget ikke f. Eks. Forældre for Gjerningen til at gaa i Arbejde, hvorom det gjaldt kunde tænkes, at Barnet, uden dets Forældre havde det var: Skole, skulkede, og forbrød sig imod Vedtægten. Dog fandt Talsmanden det heldigt, at et Barn skulde straffes, hvilket ikke vilde blive tilfældet i enkelte andre

var Veldigere end Schröders, idet det forelog Trettevidnes for første Gang begaaet Forseelse, medens det efter Schröders Forlag skal sket for at straffes Barnet ogsaa for den første Forseelse.

Bemærkning til Forslaget: dette Tilfælde.

~~Efter Afstemningen over de enkelte Dele af Forslaget~~

Schröder ville ikke benægte, at Forslaget (Rettelsen) indeholdt vore et godt Ord var blevet sagt, at vi ønskede, vi kun vilde faa Vidnerne, hvor Lyssluerandene bo, men der var ingen der garanterede for Vidnerne Skrivelsen om Børnes Ægtefælle kan heller ikke nu.

(i stedet for Husmandsloven)

P. Efterskrift: Enden end Vidnet kraafte: Kraft, stemte den vel. lagte af den Kommunale Bestyrelse, Lagtinget og Justitsministeriet; derved kunde maatte Betænkelighed for, at den Bestemmelse vilde vore heldig.

Samtidigen var ikke, som Schröder bange for, at saa Vidnerne saa flere Steder; saaledes vorde Børnenes opdragelse var ui, hvilke det vore nødvendigt, at Børnene ui. dergaves Straf.

Schröder henviste at for Tiden

i det Barnets Forældre-Forhold findes gives ikke saa at Børn ofte ikke Skal blive hans Forældre Børnene var svært de første

~~Retsmødet blev holdt~~
man skrev at det kun vil øve
Lære deres Haandskrift og at man
ofte kun de ~~indskrevne~~ Børnene
~~skrive~~ ~~skrivet~~ ved aflæsning.

~~blev oplæst ved at skrive~~
~~den første~~ ~~Protokol~~ ~~Retsmøde~~

Danielsen havde ikke ment, at Børn altid skulde prygles; men de skulde kigtes paa en sindig Maade, naar Alvorsord ikke hjalp og hvis dette heller ikke hjalp, saa ~~Børn~~ vad det gik at have Vanskelighed indeholdende Straffeforanstaltninger.

Schiøtz: Efter den borgerlige Straffelov var det almindelig fast som Grundprincip, at Børn under 15 Aar ikke maatte straffes, men havde man paa Forældre mindst paa, at straffe Børn med Ris for mindre Forseelser.

for Forseelser, der for en voksen kun medføre Straf af Bøder eller simpelt Fængsel

---

Behandl. af Udvalgets ang. Tilskud af Kommunale Fond.

A. Broer.

O. Olsen gennemgik Betænkningen og motiverede de udkomne Forslag.

Pl. 1 v. 3-6.

O. P. Olsen: Der var i ein Del til flere af Betænkningens ~~Kapitler~~ Kapitler den Bemærkning, at hvis Brøerne ikke blev ved vedligeholdte og fjernede, kunde der ikke ventes ydeligere Bevillinger, Rettes Forslag ikke altid overholdt; Broer over Sandaa havde

at Udvalget havde forelagt no-
get Paalæg i denne Retning.
C. Esserée bemærkede, at den
med Hensyn til de forliggen-
de Andragender ikke var saa-
dan Anledning til at gøre nogen
Bemærkning end det af C. P.
Esserée fremlagte Forhold. Tinget
havde flere Gange udtalt For-
skjellen mellem Brocnes formaa-
delige Udkjøb, naar Brocne fornø-
dent udkjøbe, og Brocne kunde man
til næste Aar stille Forslag om,
at denne Forskjellen ikke
at gøre det, hvis det viste sig, at Paalægget
Gjældsen: der trængte
var: Henhørte til
en af Lovgivningen tagen Bestemmelse
fra Amtet blev endt Skrivelse
rettet til Kommunalforstander-
skaberne med Paalæg om at holde
disse Brev hjemme. Talsmanden
oplyste, at dette Paalæg blev efter-
kommet, i hvert Fald blev det det
paa Nordenskjerne.
Johannesen bemærkede, at den op-
saa til Sandi var kommet ind
dårlig om Skrivelse, og at Brocne
der blev ordentlig hjemme.
Formanden meddelte, at han
i Fjor i Henhold til Ligningsmæn-
nes Instruktionen havde givet

og at han i Aar ville gøre det samme, for saa vidt af Forholdene kunde gøres fuldt Overkommelig dertil.
O. Effersøe. Hvis det viste sig, at disse Forslag intet hjalpe, maatte man til sidste Dag ud, at Sønderhavn Kaldene skulde komme bringes til at efterkomme Paalægget.
Danielsen troede, at det for en H. S. Aar siden var vedtaget ved Lag tingsbehandlingen, at Broen skulde holdes: Stemt.
Normandsen gentog, at han skulde paa Forholdenes vegne gøre Sønderhavn Kaldene opmærksom paa, hvad der imidlig var forefaldet; men han troede det var heldigere, om Lagtinget vilde gøre noget i denne Retning.

B. Landingssteder.

Pkt. 1.

O. P. Effersøe var af den Mening, at intet var saa vigtigt, som gode Landingssteder. Det var et Spørgsmaal, om Lagtinget eller hvert Sogn selv burde tage Initiativet hvad Landingssteder: det hele laget angik. Talerne havde formelig faaet et Brev fra Vaagø om, at Landingsstedet i Nordreedet ikke var: saa god Stemt som det burde være af Hensyn til dets store Vigtighed som eneste

Tinget lage sig af saadanne
vigtige Landingssteder.
Jacobsen paaskjønnede og bakkede
Udvalget for dette Forslag angaa-
ende Landingsstedet Brekkestø Fjorneng. Der var
i Andragendet indløbet den Tanke,
at man havde formeent at gøre
Overslag over, hvad det nævnte
Værk kostede. Talsmanden haabede, al-
der. skjønt der var foreslaaet
ikke at bevilge mere end hvad
der var opgivet at ville gaa til
Materialier og Arbeidsløn, dog til
næste Aar kunde blive bevilget,
hvad det nævnte Værk kom
til at koste.
O. Efferé: Udvalget indsatte saa
vidtbestemt Beløb og havde gjort
det her i Overensstemmelse med
Overslaget. Maaligvis vilde dog Tinget
til næste Aar bevilge et lille Be-
løb i Anledning af det af Jacob-
sen omtalte Fuldstændigelse. Talsmanden
henstillede til O. P. Efferé, om til
næste Aar at indgive Andragende
om Undersøgelse af Landings-
stedet i Nordredalen. ~~Ikke ellofølgelig~~
~~maatte et saa vigtigt Landingssted~~
~~som i forvejen havde~~
H. C. Müller: Landingsstedet
i Fjorneng var af stor Vigtighed
for den fattige Fiskeridistrikts

I Følgefølgelig maatte Tinget, naar Stedet
Landingssted var af Betydning for det
Almene, tage Initiativet, naar
ved. Sagen intet gjorde.

blive vanskelig at faa Beløb
til ~~umiddelbart~~ efter beriget. –
~~Landsretsbladet~~ : Nordredal var
for nogle Aar siden blevet forbe-
dret, men umiddelbar var det
ikke : saa gik Stand som man
kunde ønske.
O. P. Effersø bad Ting. underskylde
at han : jo havde ordhalt Landsret-
stedet : Nordredal, hvilket ikke var
for, men det var af stor Vigtig-
hed at faa sat det : gik Land, man
lov af Hensyn til, at fremmede
Baade kunde komme derhen.
Ønske ellers mest det var Brug

3die Behandling ang. en Forslags-Bestemmelse

Schrøder : De Udtalelser, der
ere faldne ved Begyndelsen af 3die Be-
handling, have bevirket, at Ud-
valget ~~har~~ skulde indgive en
Indstilling til Tingen. ~~Udvalget~~ Udvalget har
jeg saa sig : Overensstemmelse med
O. Pedersen, som dengang var
Formand for Udvalget, ~~har~~ Flere
tillægger en Betydning ved de
foreliggende Forandringer ~~i~~ Forslaget,
i Anledning til hvilke ~~Udvalget~~ Udvalget
havde samlet ~~sig~~ sig. – I Anledning
af Landsthingets Beslutning

~~var bruttoskyldig~~

var fremkommet ved
Salg af Gaarden
Nr 270 a & b af Matr
Nr for Aaret

for Retsbo i eb Aar var dette
Beløb for 760 Kroner, skulde
Tilkjendegive, at han endnu
engang havde undersøgt dette
Forhold og havde faaet Bekræf-
telse herpaa, og han skulde
tilføje, at den i Forfjor var
blevet solgt for omtrent 1000
Kroner mere end den ~~blev~~ skatte-
~~ansatte~~ vurderedes i
~~Forhold til de Ejendomme~~
~~sammenlignedes med forskjellige~~
~~270 Beløb Summer til 1 Kroner~~
~~Pund~~, forsaavidt at den var
blevet solgt end Del Beløb
paa Gaarden til eget Brug,
hvilket alt vistnok, paa hvilken
Forudsætning Vidner maatte behand-
lede Sagen i Retsbo. Tilsvar
havde dog ikke til sine Ud-
sagn ved Sagens 2den Behand-
ling og skulde paa det nærmeste
overensstemme dem.

Ole Knudsen Mølle havde ved
Sagens 2den Behandling kun
lidet eller ikke noget nyt
at tilføje denne Sag i Forbindelse
med Vurderingen af
det Selvejendom, ~~hvorfor~~ dog
ikke fandt den aaber
Selvbedømmelse i Sagen, at den
siden 2den Behandling var

Thaer Palaeon enstemmet mødte samme
ved det forelagte Forslag, for saa vidt
det gik ud paa, at en fuldstændig
Ordning af Tjenestegaarden allerede
Tidligere havde været Gjenstand for
Overlegninger mellem Ministeriet
og Rigsdagens Medlemmer, og
at det derfor var ønskeligt, at
Sagen nu maatte blive bragt til
Afgjørelse saa hurtig som muligt.
Ved Afstemningen stemte
Thaer Palaeon, Jacob Petersen,
Bjørnholm, Hansen, Nielsen, Jacobsen
og Christensen for det fremsatte
Forslag, medens Hansen, Jørgensen
og Olesen stemte imod samme.
Forslaget blev derefter vedtaget
med 7 Stemmer mod 3.

i denne Retning. Forslaget
alene ikke kunde ske, fordi
Tidens aftagende dannede for
det forelagte Forslag i Hensyn
om at Tjenestegaardene skulde
være Fremtiden blevne ordnede
paa en tilfredsstillende Maade,
da Tidens eller ikke kunde
ske, lagde Betydning dels ikke
paa for Sagens Udfald, men end mod for
Tidens af Hensyn til
Fredsh.

Jacobsen kunde ved 2den
Behandling undlade, at han
ikke kunde være for dette
Forslag, og havde Stemmeret
for Tidens dels samme. Han
dels ønskede, at der ved
nye undersøgelser af Tingets
som kunde garantere Stem-
meret ikke Lagen 2den Be-
handling. Ved nye dengang
blevet udtalt, at de Petersen
var nøjes og fældet for lidt
Penne Udtalelse var ikke kendt
gjort; Tidens allerede
paa andre kunde udtalt sig
i denne Retning. Dissen
kunde han undlade, at han ikke
ønskede sig nogen gerne Udtalelse
af den forelagte Sag, men han

gik igjennem, og kom Mening
var endnu den samme. Men nu
gaa vidtalt, at L. Peterson havde
gjort dig fortjent i forskjellige
Retninger; det vilde Jakobsen
ikke benægte, saafremt det
viste sig, at han Forsig blev
til almindelig Gavn. Skaar han
Forsøgene blev saa meget fremmed,
kunde Jakobsen dertil
bemærke, at han (Jakobsen) ikke
havde de Forpligtelser til at han
andre som L. Peterson, idet
Jakobsen var Ordsbandt, medens
L. P. var ikke med Statens
Hjælp. Jakobsen spurgte dog
gjennem, at en Mand, der
har gjort saa meget i Handelen
den sidste Tid, burde have
Jernbanetakst, for saavidt
Consumi kunde fremskaffe de
fornødne andre Vogne,
at han maatte have 3
saa store Passagiervogne,
medens Jakobsen og flere andre,
der saa med Lidet eller intet,
nøjedes sig. [illegible]
L. Peterson kunde anvende
sin Tid til at skrive Annon-
cebreve, medens Jakobsen maatte
bruge sin Tid til Arbejde for

dette at Tuitette i et Aar kunde
gaarde Vinter for 1000 Kr, men
hvis Tallene ikke kunde Fejl,
var det forsøgt endelig, at der
var købt for 2000 Kr. i dette
famøse Tidsrum. Verdet Rom
600 Aar, hvorfor der endnu manke
Rømme regnes 1400 Aar, end-
videre ønskte man nogne 3 Pund
Uld af hvert af de 600 Faar. Te
kunne synes, at en Mand med
den store Arbeyder maatte
kunne gjøre noget imden Hjelp
for Statskassen. - Alt dette, dem
ved Ole Bekandtning kunde indbilde
sig imod Sagen, nu ikke stemme
sammen, kunde Tallene ikke finde
kan ikke stemme uden en
Overdrivelse, allesaa imod den
endelig mindste Tallene paa hvor
lidet kan i den Tid kunde mankt
ved Anlegget af Plantagen ved
Thorshavn; nu dan man Rund-
skuet, og saa dette paa det gandske
med de sparde Sager, Tallene kunde
være imod. Hvis ikke kan
kaldes, at dette vilde gaa denne
Sag kedse, hvis der gik igjennem
O. Efferøe kunde skulde ingtil
J. C. Müllers Vedtagelser, dog kunde
kan af Tallene

Det var ikke nødvendigt.

V Han mente dertil at alle Meddelinger
V Vinget kunde skemmine for Sagen
saa baade de, som ofte kaldes
Bondevennen og de saakaldte
Frivenner. Der var fremsat
mørke Spaadomme her i Vinget
Taleren var naturligvis ikke vis paa, at Forsøget i
Kirkebø vilde bære Frugt, men paa
den anden Side mente han at have
overvejet Sagen saa nøje, at
han intet vilde have at bebrejde
sig, om den fik et ubeldigt Ud-
fald.

Skrid — Vinget for sig selv, og som kaldes dannuen med den forelig-
gende V Kvæd Planen angik,
kunde der maaske endnu kaldes
kaade for og imod den, men
Taleren fandt, at man nok-
mate nøje kommde det rette
den var kom mulig, og at
kaade de ældre og de mindre Bøn-
der vilde faa stærk Gavn af et Forsø-
ger som det foreslaaede V Hav-
kaade saaledes sig til Sagen, og
skulde nu ikke mere sig til at
anbefale Sagen.

Jakobsen. Det var et gammelt Ord,
at en Profet ikke blev agtet i sit
Fædreland. Saaledes gik det ogsaa
Taleren, der var engang den kaade
fra sine Landsmænd. Heller
ikke i dette Tilfælde kaadede Taleren
sine Landsmænd (Landsmænd) ikke, ~~Taleren~~
Taleren (Taleren) kaadede ikke, ~~Taleren~~
~~Taleren~~ Taleren fandt, at Forsøget kunde
~~Taleren~~ ~~Taleren~~ ~~Taleren~~

anbefalede dem.

Jacobsen takkede for de Velvillende, der vare fremkommen til Gunst for denne Sag. Han var jo en Fyr, der havde den skyldige Ærbødighed i sine Talemaader for alle gode Borgere, og han vilde ikke indrømme, at han havde gjort Noget galt. Han vilde imidlertid gerne have Sagen forelagt for Overretten, og han vilde derfor appellere Dommen.

Jacobsen var meget forarget paa Bondevennerne, fordi de havde den ytterste Skyld for Nederlaget, fordi de for andre Ting vilde have Told paa Korn, hvorved Brødet blev dyrere for Befolkningen, der var nødt til at købe det.

Han havde saa ofte gjort sin Pligt som Borger i Byen, at han havde Ret til at vente Tak for det, og han havde ikke ventet, at han skulde blive mødt med Mistænkeliggørelser.

Jacobsen fandt det ikke passende at indlade sig paa Diskussion med Talerne, men han maatte dog bede dem om at lade være med at tage Ordet for ham, da han ikke havde bemyndiget dem dertil.

Jacobsen takkede for de Velvillende, der vare fremkommen til Gunst for denne Sag. Der var jo en Fyr, der havde den skyldige Ærbødighed i sine Talemaader for alle gode Borgere, og han vilde ikke indrømme, at han havde gjort Noget galt. Han vilde imidlertid gerne have Sagen forelagt for Overretten, og han vilde derfor appellere Dommen.

Jacobsen var meget forarget paa Bondevennerne, fordi de havde den ytterste Skyld for Nederlaget, fordi de for andre Ting vilde have Told paa Korn, hvorved Brødet blev dyrere for Befolkningen, der var nødt til at købe det.

Han havde saa ofte gjort sin Pligt som Borger i Byen, at han havde Ret til at vente Tak for det, og han havde ikke ventet, at han skulde blive mødt med Mistænkeliggørelser.

Jacobsen fandt det ikke passende at indlade sig paa Diskussion med Talerne, men han maatte dog bede dem om at lade være med at tage Ordet for ham, da han ikke havde bemyndiget dem dertil.

Jacobsen takkede for de Velvillende, der vare fremkommen til Gunst for denne Sag. Der var jo en Fyr, der havde den skyldige Ærbødighed i sine Talemaader for alle gode Borgere, og han vilde ikke indrømme, at han havde gjort Noget galt. Han vilde imidlertid gerne have Sagen forelagt for Overretten, og han vilde derfor appellere Dommen.

Jacobsen var meget forarget paa Bondevennerne, fordi de havde den ytterste Skyld for Nederlaget, fordi de for andre Ting vilde have Told paa Korn, hvorved Brødet blev dyrere for Befolkningen, der var nødt til at købe det.

Han havde saa ofte gjort sin Pligt som Borger i Byen, at han havde Ret til at vente Tak for det, og han havde ikke ventet, at han skulde blive mødt med Mistænkeliggørelser.

Jacobsen fandt det ikke passende at indlade sig paa Diskussion med Talerne, men han maatte dog bede dem om at lade være med at tage Ordet for ham, da han ikke havde bemyndiget dem dertil.

Jacobsen takkede for de Velvillende, der vare fremkommen til Gunst for denne Sag. Der var jo en Fyr, der havde den skyldige Ærbødighed i sine Talemaader for alle gode Borgere, og han vilde ikke indrømme, at han havde gjort Noget galt. Han vilde imidlertid gerne have Sagen forelagt for Overretten, og han vilde derfor appellere Dommen.

Jacobsen var meget forarget paa Bondevennerne, fordi de havde den ytterste Skyld for Nederlaget, fordi de for andre Ting vilde have Told paa Korn, hvorved Brødet blev dyrere for Befolkningen, der var nødt til at købe det.

Han havde saa ofte gjort sin Pligt som Borger i Byen, at han havde Ret til at vente Tak for det, og han havde ikke ventet, at han skulde blive mødt med Mistænkeliggørelser.

Jacobsen fandt det ikke passende at indlade sig paa Diskussion med Talerne, men han maatte dog bede dem om at lade være med at tage Ordet for ham, da han ikke havde bemyndiget dem dertil.

Jacobsen takkede for de Velvillende, der vare fremkommen til Gunst for denne Sag. Der var jo en Fyr, der havde den skyldige Ærbødighed i sine Talemaader for alle gode Borgere, og han vilde ikke indrømme, at han havde gjort Noget galt. Han vilde imidlertid gerne have Sagen forelagt for Overretten, og han vilde derfor appellere Dommen.

Jacobsen var meget forarget paa Bondevennerne, fordi de havde den ytterste Skyld for Nederlaget, fordi de for andre Ting vilde have Told paa Korn, hvorved Brødet blev dyrere for Befolkningen, der var nødt til at købe det.

Han havde saa ofte gjort sin Pligt som Borger i Byen, at han havde Ret til at vente Tak for det, og han havde ikke ventet, at han skulde blive mødt med Mistænkeliggørelser.

Jacobsen fandt det ikke passende at indlade sig paa Diskussion med Talerne, men han maatte dog bede dem om at lade være med at tage Ordet for ham, da han ikke havde bemyndiget dem dertil.

Jacobsen takkede for de Velvillende, der vare fremkommen til Gunst for denne Sag. Der var jo en Fyr, der havde den skyldige Ærbødighed i sine Talemaader for alle gode Borgere, og han vilde ikke indrømme, at han havde gjort Noget galt. Han vilde imidlertid gerne have Sagen forelagt for Overretten, og han vilde derfor appellere Dommen.

Jacobsen var meget forarget paa Bondevennerne, fordi de havde den ytterste Skyld for Nederlaget, fordi de for andre Ting vilde have Told paa Korn, hvorved Brødet blev dyrere for Befolkningen, der var nødt til at købe det.

Han havde saa ofte gjort sin Pligt som Borger i Byen, at han havde Ret til at vente Tak for det, og han havde ikke ventet, at han skulde blive mødt med Mistænkeliggørelser.

Jacobsen fandt det ikke passende at indlade sig paa Diskussion med Talerne, men han maatte dog bede dem om at lade være med at tage Ordet for ham, da han ikke havde bemyndiget dem dertil.

I Aar kunde arbejdet paa egen Haand, og Aaret kommer med gode Veirdage, saa de Folem kan naa med lidt at arbejde en Dag om Ugen.

O. L. Effersøe kunde ikke sige, at han kunde naa med Sagen, saaledes som den først fremkom; det syd Forslag ogsaa kan langt heller anbefales paa Grund af Udgiftens Størrelse, at der kunde gjennemgaa Forbedringer, hvorpaa kan altid kunde naa for en Gang gaard. Han bemærkede ikke om, at Sagen ikke kunde modtages af Regning og Ligedan, i hvis Interesse det var, at Folen Ligesaadan kunde blive vel modtaget, som muligt. I

Hjorth mente begrundede sin Afstemning. At Sagen først kom frem, saa den Side som at gik sandsynligst ud paa, at Sagen skulde Afstemning, dette kunde Folen ikke naa med lidt. Efter de Oplysninger, der var fremkommet ved Udvalgets Behandling var der imidlertid skeet Forandringer saaledes, at Sagen nu burde ansees for at være modnet. Dette samme Folen kunde naa

I Konrad Plantagen ønskede, kunde man endnu ikke bedømme, hvorvidt dette Forslag var modnet eller ikke.

...gen det Kundskab, at Forslaget ...

...Forslag ... Haandværkerbanken ... Oprettelse ... Kundskab ... Forslaget var fremme ... 1894, Raadet ... Sagen ... Forslaget ... Raadet ... Sagen ... Raadet ...

Schiøtz kunde for Tiden ... Regering ... Regeringen ... Lægen ...

3die Behandling af Syphilitikere.

X vilde fremme Sygekasse-Institutionens Sag

O. Efferøe erklærede, at ingen Forholdene her i Byen vanskeligere for Tiden end Forholdene i Kristiania, hvorfra han netop var kommen, men at det dog ikke var saa let at faa Folk til at gaa til Lægen, naar de ikke følte sig syge, og at det derfor var meget vanskeligt at faa Folk til at gaa til Lægen for at faa dem undersøgte for Syphilis. Han havde derfor ikke Tro paa, at Oprettelsen af en Poliklinik for Syphilis vilde have nogen Betydning. Han havde ikke Tro paa, at Oprettelsen af en Poliklinik for Syphilis vilde have nogen Betydning. Han havde ikke Tro paa, at Oprettelsen af en Poliklinik for Syphilis vilde have nogen Betydning.

Hansen kunde med 2den Behandling erklære, at han ikke kunde ikke, at denne Lov ikke gjorde noget for at forbedre Forholdene her. Han

Lu mulig at kunde komme til at bygge Kundringer i Vejle for en fremtidig Udvidelse af Forretningen med et nyget mere formaal end de egentlige Apotekvarer, vilde vi herved allerede ikke fra vore Principper.

—

ab som Apotekerne for Lagerbygninger

—

efter Takster. Han spørger, om det kunne

Gjerdum brande, at Lovene ikke gjælder, hvilket han kort motiverede.

O. P. Esperse: Mi kunde en Apotekerne i Thorshavn, hvilket bevistes, at saadanne Arrangementer kunde bevilges her. Der kunde for 60 Kr. bygges i Stenene meget fornuftige Lagerrum i Thorshavn, og det kunde vi faa gjort. Taleren var glad ved, hvis Lovene kunde, dem ikke gjælder.

—

Behandling af Forslag fra vedk. Ministerium angaaende Regler for Fastsættelse af Afgifter af Kirkebygninger.

Scavenius gjennemgik Betænkningen og fremhævede navnlig Vigtigheden af, at der blev udarbejdet Normalier til Kirkerne for hvert Stiftsprovsti, og at Reglerne kunde faa Form af Forskrifter af Kirkeministeriet.

Brandes fandt, at enkelte af de foreslaaede Bestemmelser vare ubilligt belastige, medens andre savnede Hjemmel i Loven, saaledes Anlæggelsen af faste Normalier. Kirkerne burde saavidt muligt skaanes, hvilket de maatte kunne ved Ligningen. Reglerne i Loven burde ikke gøres for Oplag. Naar Præsten skulde beregne Afgiften ved Hartkornsberegningen og ogsaa skulde foretage Transporten, saaledes at de ogsaa skulde have meget Forskjellige at gjøre, naar det kunde, af Kirkerne beskikkede Mænd udføre Arbejdet, saa blev Afgiften større, og Transportomkostningerne burde man maatte ogsaa gjøre med Hensyn til at undgaa Ligningsmandsstraf. - Af Hensyn til Indholdet af Ligningsbetænkningerne var han tilbøjelig, hvilket maatte bedømmes

dan[n] selvfølgelig dog længst den
sammen med Regnskabsåret,
med Talen forsinket hvert Aar
fandt Sted. Den ældre Part
i Æ[gte]skab havde saaledes Ret til
de Børn som de havde sammen,
medens den anden Part kun
kunde kræve Børnepengene. Hvad
Børn i Ægteskab, fremkommede
Børnene, vendte det jo dem selv
endnu. Naar en Fader ved Dom
eller paa anden Maade blev
dømt til Børnepenge, da kunde
Moderen, naar hun ikke havde
Midler nok til Børnenes
Underholdning, ikke nægte
at udlevere Børnene, naar
Faderen forlangte dem udleverede.
Dette Forhold var ganske
naturligt, da Børnene
jo ikke kunde være Moderen
til Byrde, naar hun ikke
selv ønskede det. Det
kunde derfor ikke være
Meningen med Loven, at
Faderen skulde have Ret
til at tage Børnene fra
Moderen, naar hun ikke
selv ønskede det.
Ved Skilsmisse skulde
der altid tages Hensyn
til, hvem der var Skyld
i Skilsmissen, og det
var naturligt, at den
Part, der var Skyld i
Skilsmissen, ikke kunde
faa Børnene med sig.
Det var ogsaa naturligt,
at den Part, der var
Skyld i Skilsmissen,
ikke kunde faa Børnene
med sig, da det jo
ikke var sikkert, at
han eller hun kunde
opdrage dem
Ordentlig.
Ved Skilsmisse skulde
der altid tages Hensyn
til, hvem der var Skyld
i Skilsmissen, og det
var naturligt, at den
Part, der var Skyld i
Skilsmissen, ikke kunde
faa Børnene med sig.
Det var ogsaa naturligt,
at den Part, der var
Skyld i Skilsmissen,
ikke kunde faa Børnene
med sig, da det jo
ikke var sikkert, at
han eller hun kunde
opdrage dem
Ordentlig.

~~Kvar Kvarn Hytt.~~

Kvarn. Kistelkvarn.

Kakel användes, då den nedlagda Konstruktion för tillverkande af Redgifter, liksom den i flera fall nedlagda Konstruktionen för tillverkande af ~~Redgifter~~ Redgifter ~~Redgifter~~ Redgifter ~~Redgifter~~ Redgifter

Land de fande Forretninger
angik, havde Talen, de alde
saa kaldte, og et en Rester.
saaledes dem forelagde skulde vare
til stor Besparelse for Kirkekas-
sen. - Talen havde ikke for-
ment, hvorfor Synsforretningerne
skulde forelægges Lægerne
efter at de vare komne tilbage
fra Ministeriet. Tingets hande
ligevel ikke dem Ministeriet
til at blive betjendte med dem
og havde heller ikke dem tilsendte
med Rekommanderet. Præsten havde
mente, at Synsforretningerne burde
saaledes at Lægerne, kommen med
Regnskabet; men Lægernes
Forretninger som alle Steder af-
gik fra den gamle Læge forelagte;
Sjeldent havde forelæggelsen af
dannet sig, for at man kunde
se, om der ikke var nogle Mangler
saaledes at disse kunde blive
ved flere af Distrikterne [illegible]
[illegible]
[illegible]. Talen anbefa-
lede derefter, at Ordenen
Provsten mente, at det ville være
heldigere om der : Stede for som
af Udvalget foreslaaet, at den skulde
Revisionerne : hvert Protokollen

* Ordren Provsten gjorde dem gjældende, at
meget, som man tidligere havde ment for
en Selvfølge, nemlig var blevet bekræftet
gjennem Aarene, ikke desmindre kunde det
ogsaa gaa her; derfor var det godt
dem at Synsforretninger, som
man ikke ser let kunde komme bort
fra.

galdt, ligesom hans øjeblik antog, det vilde være heldigere, om der kom til at staa en eller flere, hvilket kunde have sin Betydning, navnlig for Nordbrömö og Ostersö Provstegaldt. Hvad Lysne forretningsgang angik, maatte de foreslagne Lagtinget samme Dag, hvis dette skulde have nogen Gang af dets, ligesom Tinget øjeblik maatte have Ret til at fordre Udskrifter, naar det selv behøvede dem.

Sekretær: Provsten havde ment, at det var overflødigt at have nye Regler for Oppførelse af nye Kirkebygninger. Hvis disse Regler blev udelatte, kunde det se ud som om dette var overladt til Amt og Provsti. Det var kun for at Ordet skyldt, at denne Regel om nye Kirkebygninger var medtaget. Da man jo vidste, at det ikke kunde falde Amt og Provsti ind, at opføre en ny Kirke, uden at det var vedtaget af Lagtinget. Talerin fandt ogsaa, det vilde være heldigere, om disse af Udvalget foreslaaet i hvert Provstegaldt blev

~~Lagtinget~~ Vare lige saa berettiget til
at faa Afskrift af Lyset som
Menighedsraadet, ~~kunde talerne fælles~~
~~til tilstede~~ ~~uden~~ til en Tilsyn, at Lagtinget
maatte ikke meget berettiget dertilskyde det nu Lyset, da ikke blot Lyset, men
Ejendommene kunde skrive vore med
til at stemme for Udvalgets Punkt
1. b; han mente, at, naar det
først blev afholdt at Lyset og der
paa at Overgaven maatte Lagtinget
kunne lade Kirkeinspektionen
bestemme, hvad der skulde gøres
ved Kirken. Bestemmelsen behøvede
kun de Leverandører til Kirken sige
sig Talerens Ønske for vidtløftig. Man
maatte kunne stole paa Kirkeværgerne
at de store Handlende, uden
at behøve at lage faste Leverandører. Talerens Kunde iøvrigt stemme for alle de af Udvalget foreslaaede Hovedregler med Undtagelse af Punkt 1. b.
Provsten havde sin Opfattelse
med Hensyn til Punkt 1. b, og han
vilde ikke Tinget overveje, hvad det
kunde føre til, om denne
Bestemmelse blev vedtaget. Hvad
faste Leverandører angik, havde
han intet derimod, navnlig,
naar det blev bestemt, at der
for hvert Prostegald skulde anta-
ges Leverandører.

melee ow, for hvor lang Tid at
Gangen dette Leverandører blive
antagne. Blev de antaget paa
for lang Tid, vilde man ikke
de
vente ved dem, selv om man
gave 10 p. C. Rabat. thi Prisen
efter at Kontrakten
kunde forandre sig v. saaledes, at
man hos Leverandørerne kom. til
at betale mere; end man ikke
vilde at betale andre Steder. An-
gaaende Lysforretningerne var
Taleren enig med Udvalget, og
hvad Punkt 1. C. angik, kunde
han ligeledes skille sig til Jacobsen
vilde vide, om det ikke
skulde kunne tillades Vægterne
at besørge Indkøb hvor somhelst
til man Reparationer,
hvilket han anså for absolut
nødvendigt.
Schrøder mente, det var unødv.
sendt, at Kirkevægterne skulde
kunne besørge Indkøb til
smaareparationer.
O. Eftercø Hansen, at Leverandører
ne skulde antages paa en saadan
Maade, at man kunde gøre
Indkøb hos dem, hvis man
fandt det fordelagtigt, og ellers
købe Varerne andre Steder. De
[illegible]

x) gjorde opmærksom paa.

Rettede actor for sin selvstyrelse,
at der ikke behøvedes at lægge
Sagen til Dom, Men der kunde
Kommen andre Sager med andet
Syn paa Forholdene, saa Falcon
vilde anse Bestemmelsen: Art. 1.
for nødvendig. At Provsten havde
beklaget Udvalgets Arbejde som
Lapperi vilde Falcon protestere
mod, Regnes ogsaa mod han
Yttringer om, at Udvalget ikke
havde Lovet over Sagen, Forrigt
havde han det bemærkede. Sam-
lige de af Udvalget forelagte
Aktstykker

Johannesen var mig med Hensyn
i Nødvendigheden af, at Sagens
Rettelse paa egen Haand kunde
besørges endda Indkaldelse til Mø-
derne, hvor de samtlige dertil ind-
bydes paa egen Haand
havde i protokollerede Tilfælde, hvor-
ved han opfyldte sit Hverv.
Provsten bemærkede med Hensyn til Sog-
nefogdernes, at dette skulde
Til hvilke vidt saadanne, at den
første var blevet indsendt til
Ministeriet, og den var sidst
blevet forandret ved Lagting-
loven.

Gjørup fastholdt, hvad han havde

Ibrig Regn kunde blive ødel, ville han stille et Andragende.

Forh. af Rigsm. ang. Afbrydelse af Afstemningstorsdag

88

Paulsen bemærkede, at det ikke måtte være Meningen, at Afgørelse, naar Sysselmanden havde dømt i første Instans, skulde til den ordinære Dommer.

L. C. Madsen: Hvis Sysselmanden havde været overvejet i Afvejelse, maatte man have endnu det Hensyn til, at denne Afgørelse kunde blive indanket for Højesteret.

O. Pedersen: Sysselmanden var den kompetente Overdommer i alle de Sager, Sysselmanden paakjendte, hvorfor det naturligste var, at han også var det her.

Behandling af Forslaget i dets Helhed.

Formanden mente, at det måtte være Meningen at bevare den gamle Afstemningstid i Forbindelse med et Tillæg, hvori var afhængt, at den kunde udskrives i flere Grænseklande ved Kundgørelse i Tilfælde. Enkelte udtalte Ønske om, at ovenstående Bestemmelse indføres

Formanden anmeldte den modtagne Afstemningsskrivelse af 29 Marts 1867, hvorefter det Mellemværende vedkommende Afstemningen med Afstemningsstedet for Sønderborg Amt, og Sysselmanden anmeldte forskjellige andre Afstemninger, som i det Hele tegnede for de lokale Forhold. Medlemmerne havde ikke nogen Anledning til at nærmere Bemærkninger til de foreliggende Afstemninger, som kunne vække Opmærksomhed for Afstemningen, hvad Hr. Jens Jacobsen Overgaard forestod: en fortrinlig Leder

Kendelig til Tjenestevægring og i Reglen lade Medmenneske
Ansvaret sam. Undladelsen i den Retsvægt. -
Hvorfor kan Grund til Uforskyldt,
at man udvidede den danske
Lov til Tordens.

dansk Lov om Udspænding ikke
passede. I Med Hensyn til Udvalgets
Forslag samt til hvor, at Dokumentets
Udfærdigelse bortfalder Fortrinsvis
saa meget, at man kunde Ret til
at give Udspændingsordre, naar
den anden Part
den Part ønskede, skal man Ret til,
Embedsmanden var ude til Overdom-
mens i dette Forhold. Talen
Kunde med sin Udtalelse Ret
til Hensigt at begrunde,
hvorfor den dansk Over-
dragelse kunde stemme for For-
slaget; kan ikke skabe skille
mellem Retsvægtsforskrift og i det
hele Lagen skabe i mellem Mandat
med sin Udtalelse indflettet
for en Tingrets Afgørelsesmyndighed.

V. Efterat maatte erkjende at Loven Rets-
betydning kan dei, at der var medtaget
en Del nye Gjenstande for Udspænding, og
at der herefter i visse Tilfælde kunde gjøres
Udlæg uden Dom. De øvrige nye Bestem-
melser, der vare optagne efter Loven
af 1878 havde ikke stor praktisk Betyd-
ning. Talen lagde særdeles megen
Vægt paa den Bestemmelse om, at der
kunde gjøres Udspænding for Erstat-
ning for Arbejde, der i Husholdet
til Grundeieren - Vedtaget eller Kø-
gelovet, var udført paa vedk. for-
kommendes Person Vegne. I alle Fald
fyndes denne Bestemmelse ikke
Efter den nugjældende Lovhavde Ret-
manden at give Ordre til Udspæn-
ning. Det var uforsvarligt ikke
Gjældmanden angaaende herefter i Følge
Loven Overlegg ikke at have til
Pligt at fremme Forretningen
uden Hensyn til indkommet Ind-
sigelse. Dette var ikke ønskelig

et den vilde faa

fordelag fandt det indeholdt nog-
et virkeligt praktisk Nytte,
og fandt det i Formen var bed-
ved den nu gjældende Lov. Da-
tinget burde vedtage Forslaget,
og naar det kom undersøgtes
med Amtmandens Erklæring
vilde Ministeriet være i Stand
til at afgjøre, hvad der fandt-
retfest.

P. E. Müller henholdt sig til
O. Effensens Udtalelser. I Danmark
var det tidl. Amtmanden, der
gav Udpantningsordre. Derhave
man fundet det rigtigst at fra-
vige denne Bestemmelse. Han
mente ogsaa, man burde gjøre
det her. Det vilde spare en hel
Del Tid. Af formelle Grunde var
det nødvendigt at opsige en Be-
stemmelse om at Sysselmanden
kunde afsige Kjendelse i disse
Sager. Iøvrigt de nævnte
Genstande for Udpantning
var nogle, som man for Tid-
en ikke fik Anvendelse for,
men af Hensyn til, at der
kunde ønskes at blive
Brug derfor i Fremtiden bør-
de de medtages.

~~Kommandør Effensen i Anledning af~~
~~de fælles Bemærkninger, at han~~
~~ved sine Udtalelser ikke havde~~
~~villet influere paa Tingets Afgjø-~~
~~relse. Han~~ fandt, at det
maatte fremgaa af Loven
af 1867, at Sysselmanden,
naar den fremtraadte Egenskab
af Indsigelder, maatte træffe disse
Lod Sølge, eller overdrage ved-
kommende Forretningen in Stil

T. O. Effersøe vilde ikke paa-
staa, at det af Kommanden anførte
med Hensyn til Indbrydelser paa Gaard-
mandsenkelte Rettede sig ind under § 1867
men det var i hans Sind Meningen, at det var
Gaardens Udtalelse, som det var

Jarlsbjerg Gaadgjörelse.

O. Efterår – havde da spörgs-
maalet om Antagelse af en
Referent havde været for, endskjøn
at det var blevet ansee som
kom. for Dag end pr. lövende Dag,
og denne Tvivl havde havt Betydning
dog, idet Landsdelen havde været
dog at regne allerede overbevist. Det
havde nu ikke dog, at Arbejdet
var blevet langt større, end
man havde kunnet ahne ved
sidste. Skulle Forholdene nu ikke blive
ved samme, om Referenten
blev honoreret for hvert Møde,
men sidde dog forestaa, at der
i Aar efter Omstændighederne
blev tvungen Referenten et
Beløb op til 200 Kr. udover det
kom ordning af Sagen blevende
Honorar.

Lehmann – støttede O. Efterårs
Forslag – og mente, at det ikke
var en passende Afvikling
af Sagen. Der var i Aar kun
Afstemmelser langt end over
det sædvanlige, og dette havde
Referenten, da kun gik ind for
Hovedtrækkene, fremdeles til at have

[illegible] skulle den 15de. Talerne meldte
ved Åbningen Lejligheden udtalte,
at han i Aar havde været
Landets Tilsynsmand med Referatet.
H. C. Müller havde ikke at
sige, at der blev gået Referenten
nogen Tilbageholdenhed i
Sagen, idet han ellers ikke havde
nogen Grund, at han selv at fremstille
Sagen her mente han, at Lejligheden
havde haft til at Konferencen
Hjemsendelse, at de havde
talt med Referenten om
den Fremgangsmaade, at han ikke
skulde gå den 9de eller 10de, medens
han først kunde gå ombord den
15de. Derimod var der i Aar
klaget ofte og vedvarende over
de Afstemninger, hvorved der
blev spurgt bestyrelsen for Konfe-
rencedeltagerne. Endvidere
havde han flere af Medlemmerne
Lange at sige om [illegible]
Bemærkninger, som Talerne fandt
ved kunde tilbagevise. Efter Tale-
ren var om de enkelte Referenters
Ekstraordinære for 25 Kr.
der var i Overensstemmelse
i Referentsagen anslaaet Udgiften
til Referenten med 120 Kr., medens
de, efter som han fik den forøgede

Johannesen var meget imod at
gøre sin Tiltrædelsestale længere
end en Times Varighed. Han forstod ikke
dette Forslag, da han mente at
man var gået for den billigere
Regning, for at spare sin Ophøjethed
Hr. Jensen, skønt han kun lyste
til at 5 stemme for d. Forslag.
Lars, da 3 Kl. om Dagen var
en altfor kort Betænkning, man
det kunde kun betænkelig Sikkerhed
for Tiltrædelsen, hvorfor kun ikke
burde gives Forslaget sin Stemme.
Vedtaget var der, ogsaa de for-
gaaende Aar blevet afholdt, mange
Aftenmøder. Hvad Referatet
angik, da mente han, at det
var ønskelig Tilførselstilladelse.
C. Christensen holdt vedblivende fast
at der var til Anledning til at
kunde Referatet forlænget skrives.
Pedersen kunde altid mente imod
en Referats, men kunde i dette
Tilfælde ej af Hensyn til Regnin-
gen forstå. Ly mente Kan, at
der kun var Anledning til at kunde
meget extraordinært, men kun
var af Princip imod en Referat
i Længden, da kun ved enhver
Sag det samme om kun
Rekruttid skønne for alle imod.

der vant Referents i Tønsberg, og hjemlede sig til Erfaring, hvor dannemyndende dette Arbejde var. Hjemmel for Referenten anbragte derpaa efter Samlingens Begyndelse medvirkede i der var kommen ind i midt i den dyrke Tid, hvor det kom ud der i Aar blev afholdt adskillig mange Møder. Han redegjorde for Erfaringer fra det nærmeste.

Tønsberg mente også paa Erfaring, hvor dannemyndende Referenten Arbejde var, ikke under ordinære Forhold; saaledes var han dannemyndende i Aar, idet skulde møde ca. 4 Maaneder hver Uge en Reise af 3 Kr. fra Hjemmet. Det var hjemmelig at gjøre en Erfaringsberegning i denne Anledning, men Tønsberg kunde dette ikke andet end anbefale for dem.

H. E. Møller skulde villig indrømme at Arbejdet var besværligt, men han saadan dog ikke beskjeligt at det at dannemyndende for mange Embedsmænd af Kirkebestyrelsen i denne Anledning. Derfor kunde Referenten jo nøjes af en eller anden mere udtømmende Side f. Ex. Kirkebetjenen.

Johannesen mente, at man kom-
mune bevaage til mere Aar
vilde stemme en Referent til 1 Kr. for-
dag, for senere at forelægge Honorar-
forhøjelse til 4 Kr.

Jørgensen oplyste, at det ikke var for
Betjentes Skyld, at han ikke kunde stemme
for denne Bevilling. Men han fandt det
ønskelige i Betjentes Uddannelse at gaa bort
fra mangen nuværende Betjening.

Paulsen bemærkede endvidere, at i den sidste
Tid kunne vor Betjening mange, den Kommune
kan ogsaa komme til Referenter,
at han for sin Skyld ingen Indvendinger
vilde opholde. Han vilde mindre
gerne, at man ikke skulle spare
de Kontorpartitionspenge for
en Betjent, der var 40 Kr, saafremt
at det kun var 25 Kr.-Referenter
anledning til en Forhøjelse for
de overordentlig mange Assistenter.

Schrøder anførte, at i den Bestem-
melse kan andre ønske, end
Forhøjelse for endnu Arbejde.
Han mente ogsaa at Kommunen
burde kunne lægge nogle Kræfter
til Referenten.

Behandling af Udvalgsbetænkning af de af Amtmanden ikke afgjorte Sager.

P. Effersøe gennemgik de af Udvalget gjorte Bemærkninger, og udtalte vanskelig Udvalgets Anerkendelse af den Maade, disse Sager vare afgjorte paa.

Tormanden bemærkede vedkommende de Udvalgsbetænkningen fremsatte Bemærkninger.

Provsten oplyste, at Reparationen af Kirken i Ø. af Hynet var anslaaet for absolut nødvendig. Det havde været nødvendig at anvende andre Sten, da de gamle vare for smaa, og Bygmesteren havde ment, at man ikke paa hele Taget kunde faa nogen Mand, man kunde betro dette Arbejde til. Alt dette havde foranlediget Omkostningerne, men Talerens Overbevisning var dog, at Arbejdet var udført saa billigt som muligt.

Af hvilken Grund det var blevet udført af en Haandværker fra Skorhaven.

Danielsen ytrede, at dette Arbejde var meget for dyrt, ligesom han ogsaa fandt, at samtlige de af Udvalget gjorte Bemærkninger vare berettigede, og han var enig med Udvalget i, at de fremsatte Forhold ikke kunde lægges Amtmanden til Last. Han holdt for, at

af Reparationer af Gjerdet om
der Kirkegaarden: Bø kunde have
altid hjælpestillende udført af Mand-
fra Vaagø og tilbyde langt billigere.
Provsten troede ikke, Danielsen
havde ret Skaden, naar han kun-
de sige, at den forbydet kunde
have været udført saa meget bil-
ligere. Desuden havde Varjorum,
som sagt, forsikret Laurin, at det
ikke kunde udføres af Folk fra
Vaagø.

Danielsen anbød, at det var Hjem-
kostningerne, det havde gjort
Arbejdet saa kostbart. Han gav
ikke Kirkeinspektøren Skyld herfor,
men det maatte ligge et Sted.

Afsk. af Udskrift af
Forhandl. ang. Hovedreglen for Kirkeforsamlinger.

Gjørhuus anbefalede at af hans
paagjældende af de tidligere fremkomne
Forslag udkastet Ændringsforslag.

Hansen troede ikke, der vilde op-
naas mere ved Gjørhuus's Ændrings-
forslag end ved Udvalgets. Jeg vilde
til 10/5
kan kjende mig med til at stem-
me for Gjørhuus's Forslag, kaste
hvad Punkt 1. b. og Punkt 2 angik.

Jacobsen ønskede at vide nøjag-
tigt, hvormaar en Kirkevotge

Comp.